41. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. OKTÓBER 9.

Ludas Matyi

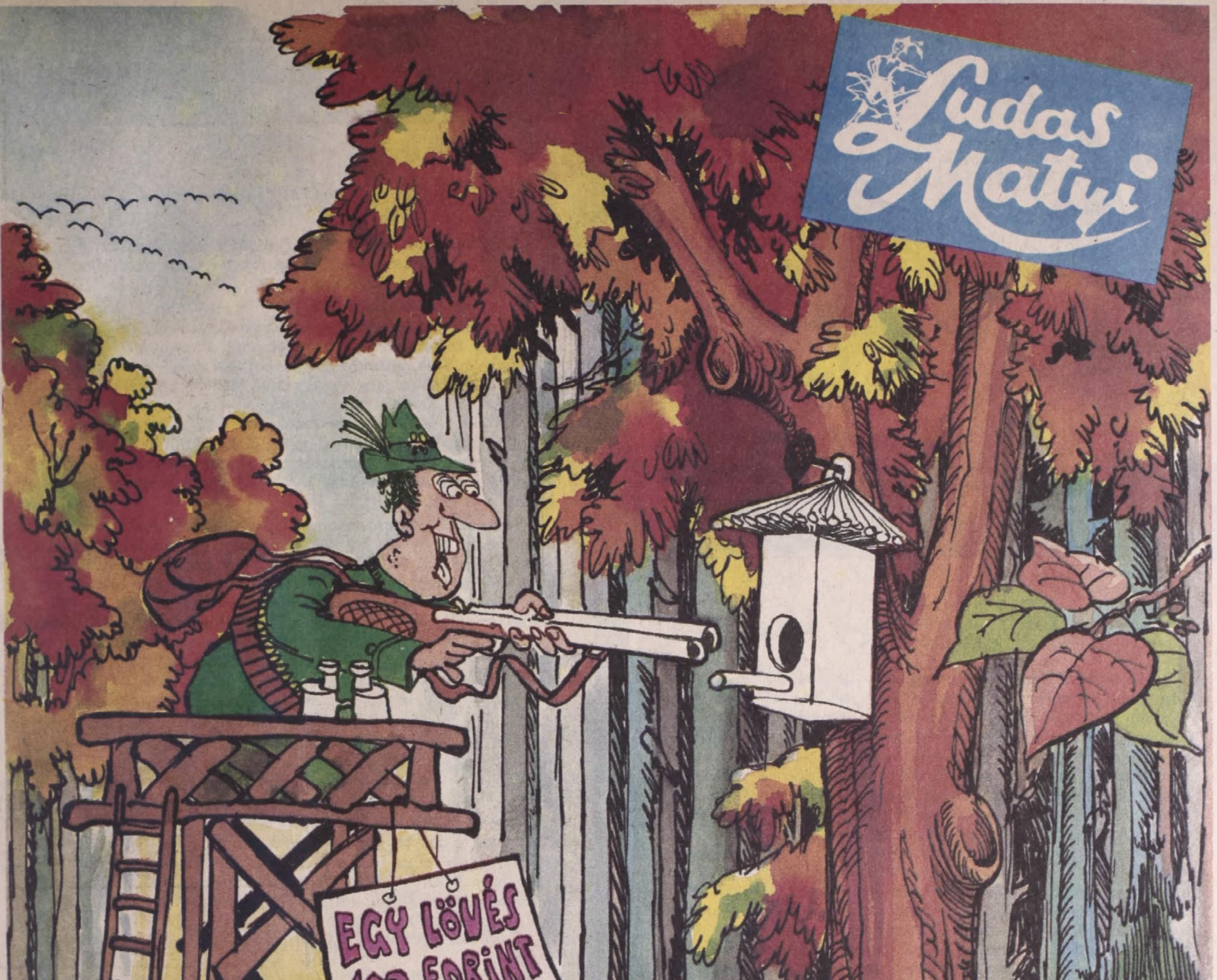
EGY LÖVÉS
100 FORINT
BARÁT

Barát József rajza

– Gondoltunk a kispénzű hazai vadászokra is.

ŐSZI REVUNK A 8–9. OLDALON

FŰTÉSKORSZERŰSÍTÉS

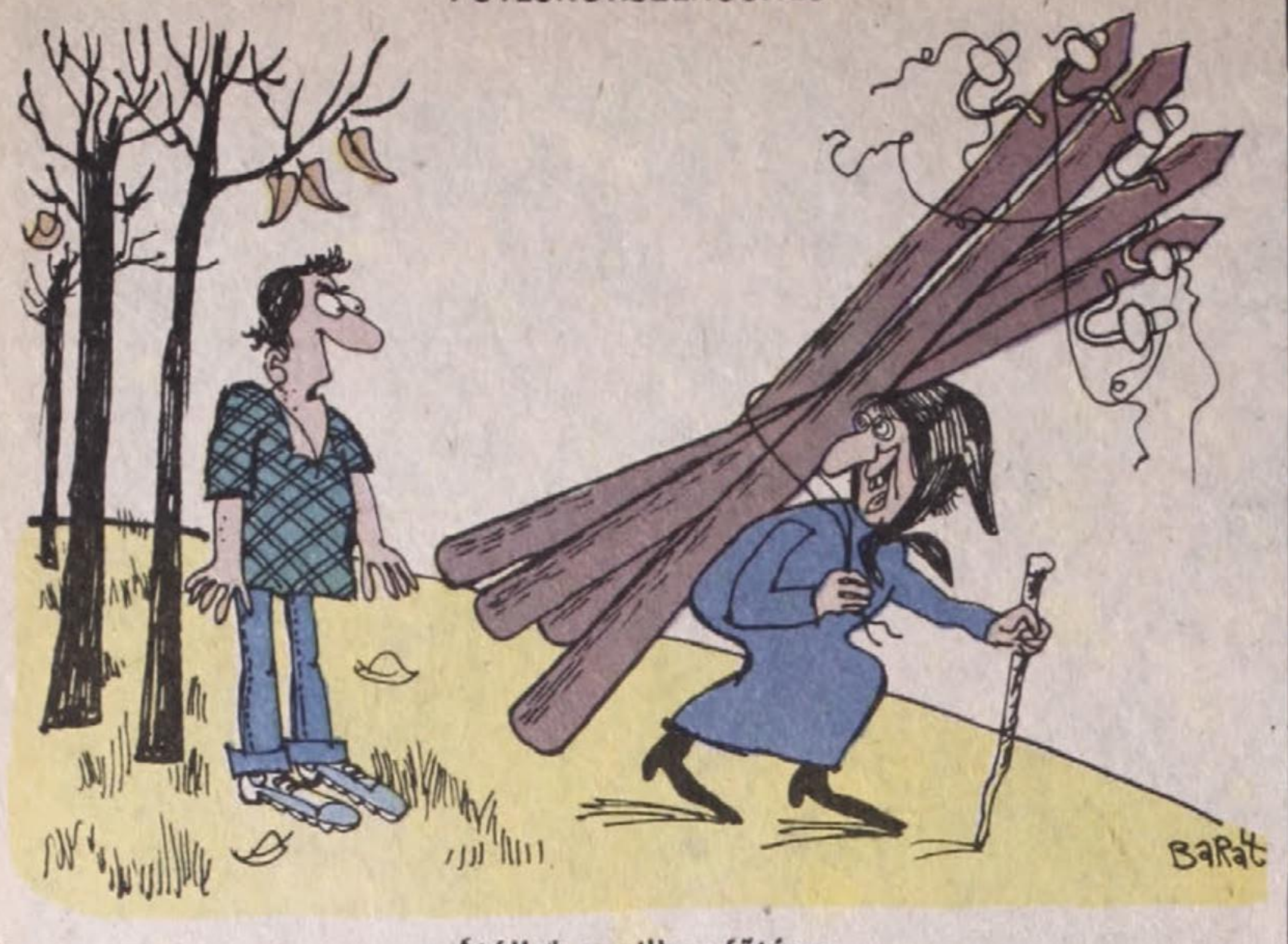

– Átállok a villanyfűtésre...

Egy kicsit mi... egy kicsit ti

Mélabúval emlékeztek meg egy jubileumról Dunakeszi környékén: szeptember közepén volt egy éve, hogy átadtak egy terelőutat a főközlekedési út 3,3 kilométeres szakaszának átépítése miatt. Hogy miért tart egy ilyen nem túl hosszú útszakasz építése több mint egy esztendeig? (Lapzárta után járt le a határidő.) Ez csupán látszat: a tényleges munka áprilisban kezdődött, addig az előkészítés folyt, meg fagy volt. A Volánnal kiszámították, hogy egy év alatt 350 000 forintot veszítettek, mert a buszok hosszabb úton futnak. Talán okosabb lett volna később elrendelni az elterelést. És gyorsabban is meg lehetett volna építeni az utat, mert ehhez egy félév is sok. Egy kicsit mi (ez esetben az útépítők és a társvállalatok dolgozói), egy kicsit ti (hatóság és határidő megállapítók) csinálhattuk, csinálhattátok volna jobban!

Azt mondja a Nemzeti Bank félévi jelentése a fogyasztói piacról – (amely a Leheltől Csepelen át az én zsebemig terjed) –, hogy „a szocialista szektorban a munkabérkifizetés 6,6 százalékkal nőtt, az ipari termelés alakulása azonban még ezt a bérkiáramlást sem indokolja." Vagyis meg sem érdemeljük azt a bérnövekedést, amely nem is éri el az árszínvonal emelkedését. De hát az már régi szocialista tyúktojás vita, hogy mi volt előbb: a dolgozók igazították-e teljesítményüket az alacsony bérekhez, vagy a keresetek nagyobb emelése vált lehetetlenné az alacsony teljesítmények miatt. Ki a hibás? Egy kicsit mi, egy kicsit ti.

Mert igaz, ami igaz: rengeteg munkaóra pocsékolódik el és nemcsak Dunakeszitől Vác felé vezető szakaszon. Alig hittem a szememnek, amikor azt olvastam, hogy negyedév alatt 3 millió 362 ezer munkaóra veszett el úgy, hogy a talált erkölcsök osztályán sem lelhető fel: mert ennyit töltött ez idő alatt 604 000 munkavállaló különféle rendezvényeken. Egy középvállalat egész évi munkaidejét. És ebbe csak a munkaidő alatti rendezvényeket számolták bele. Persze más okoból is vesznek el munkaórák, a legszárazabban hangzó anyaghiánytól, a félszárazig, meg a félédesig... Amit szintén csökkenteni kellene (hátha akad végre egy példakép?!), de az ügyben is lépni kellene, hogy a kereskedelem ne legyen érdekeltebb az ital-, mint az élelmiszer-fogyasztásban. Egy kicsit mi, egy kicsit ti.

Biztató, hogy ez a népi összhang építő módon is érvényesül. Például lakásépítő módon. Sok tízezer lakos egyetértésével találkozik egy olyan tanácsi határozat, hogy „a tervben kiemelt feladatként kezeljük a lakásépítést". (Egy kicsit ti.) A tervezett lakások nagyrésze magánerős. (Egy kicsit mi.) És kétségtelen a fejlődés, hogy amíg még 81-ben – egy szakszervezeti jelentés szerint – „a propagandahatások túlzott illúziókat tápláltak az életszínvonal további alakulásáról", ma már alig találkozunk ilyen propagandahatásokkal, óvakodunk a túlzott derűlátástól. Egy kicsit ti, még inkább mi.

Földi Iván

Fokozott

Október van, fokozott közlekedési ellenőrzések évadja. Jó dolog ez, hasznos is, szükséges is. Csak felületes, nem terjed ki a lényegi dolgokra.

Például a kerékpároknál ellenőrzik – ha ellenőrzik! –, hogy van-e rajt lámpa, fog-e a fékje, nem ittas-e a gazdája? Pedig volnának itt fontosabb megvizsgálandó dolgok. A kerékpár, tudjuk, kitűnő dolog, nem szennyezi a levegőt, nem növeli a parkolási gondokat, edzi, erősíti satnyának szidott ifjúságunkat. Ésszerű követelmény volna hát, hogy a kerékpár minél olcsóbb legyen. Ezzel szemben a biciklik ára egyre nő, sokkal gyorsabban, mint a kerékpárra kívánkozó – vagy kényszerülő – korosztályok, rétegek jövedelme. Ennek ellenére még egyszer sem büntették meg szabálytalan előzésért, a kerékpáripart.

Mindenütt leparancsolják a fontosabb utakról a lassú járműveket, mert egy minimális tempót tartani kell, éppen a haladás érdekében. Érzésem szerint a hazai autóellátás ezt a minimális tempót sem tudja tartani, a Merkur engem egy sztrádán poroszkáló szénásszekérre emlékeztet. Ezt az ellenőrzők rendjén valónak találják, sőt abban sem talál semmi kivetnivalót még a legfokozottabb ellenőrzés sem, hogy milyen tisztességtelenül alacsony, kolduskamatot kapunk az autóra befizetett, évekig használt pénzünk után.

Más példa, MÁV-példa. Panaszkodott a sajtóban az Államvasutak egyik főosztályvezető-helyettes asszonya, hogy csökken az utasok száma. Mivel a másodosztályú kocsik elhanyagoltak, a személyvonatok lassúak, megnőtt az érdeklődés a gyorsvonatok és az elsőosztályú kocsik iránt. Ezeken egyre nagyobb a zsúfoltság, több ilyen kocsi és szerelvény kellene, de erre nincs pénz.

Hogy is szól a régi vicc? Mrs. Smith, amerikai milliomosné találkozik szintén amerikai és szintén milliomos barátnőjével, Mrs. Brownnal: Jé, megint új kocsid van, drágám? Igen, szóltam a férjemnek, hogy vegyünk már egy újat, mert a réginek tele volt a hamutartója.

Ennek a viccnek a mai, magyar konstruktív változata így hangzik:

Mrs. Utas találkozik Mrs. MÁV-val a gyömrő–budapesti vonalon, s meglepődve felkiált: Jé, csak nem új kocsid van, drágám?! Ó nem, mondja szerényen Mrs. MÁV, csak a réginek kipucoltattam a hamutartóját...

Radványi Barna

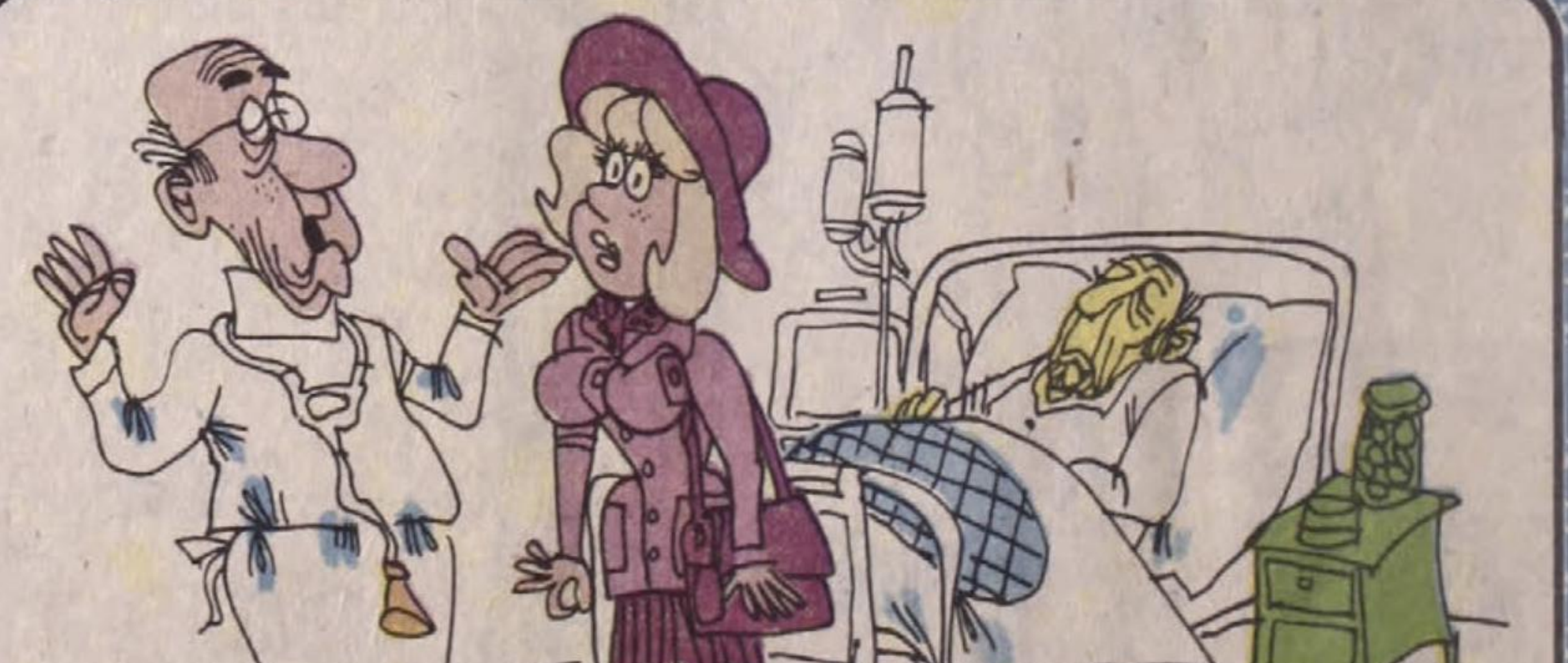

– Orvosilag mindent megtettünk, ha kibírja a kórházi kosztot, van remény, hogy felépüljön.

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

Más most...

„CSINÁLD MAGAD!"

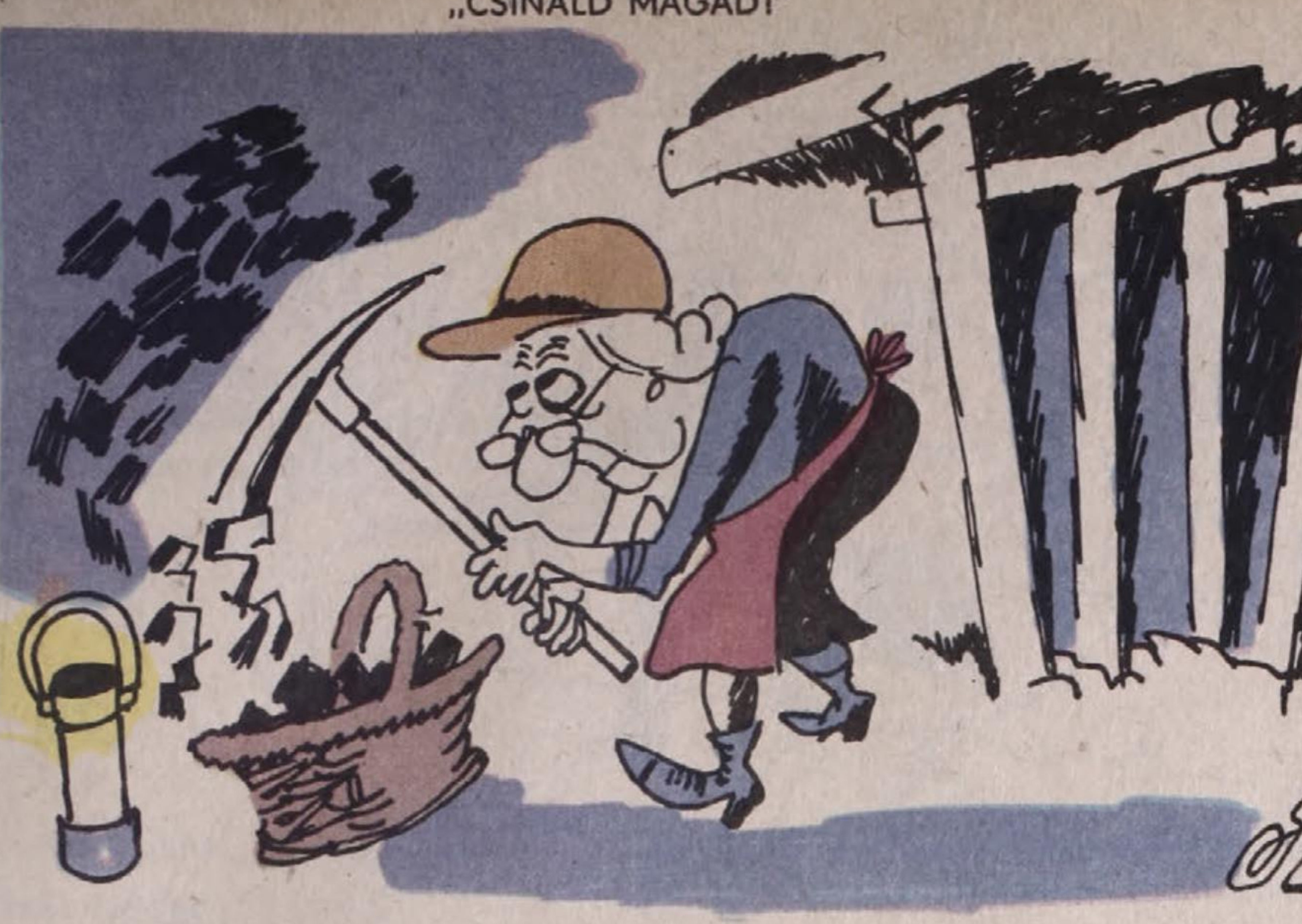

HONFOGLALÁSI EMLÉKPARK ÉPÜL

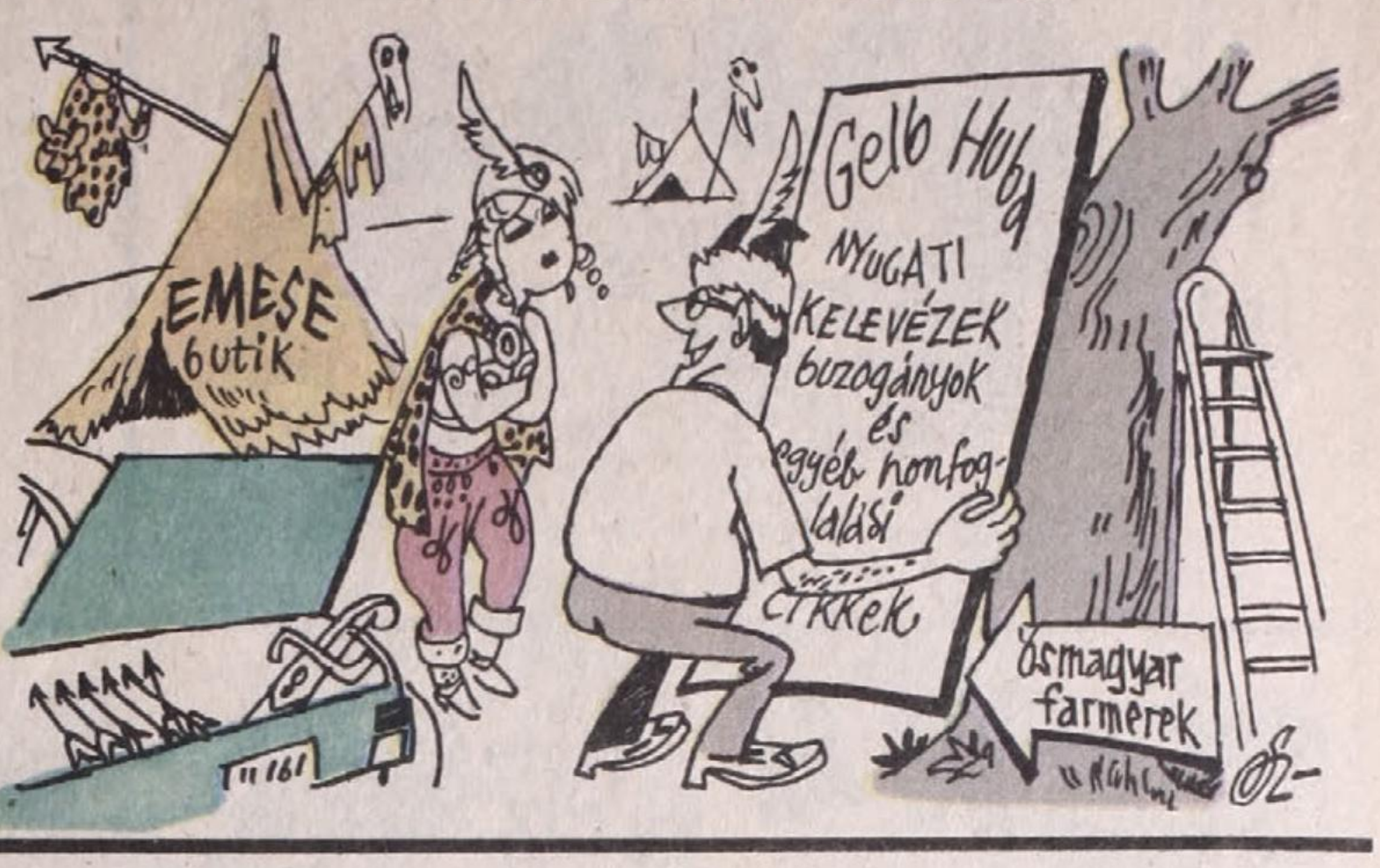
EMESE butik
Gelb Huba
NYUGATI KELEVÉZEK buzogányok és egyéb honfoglalási cikkek
ősmagyar farmerek

MELLÉKES

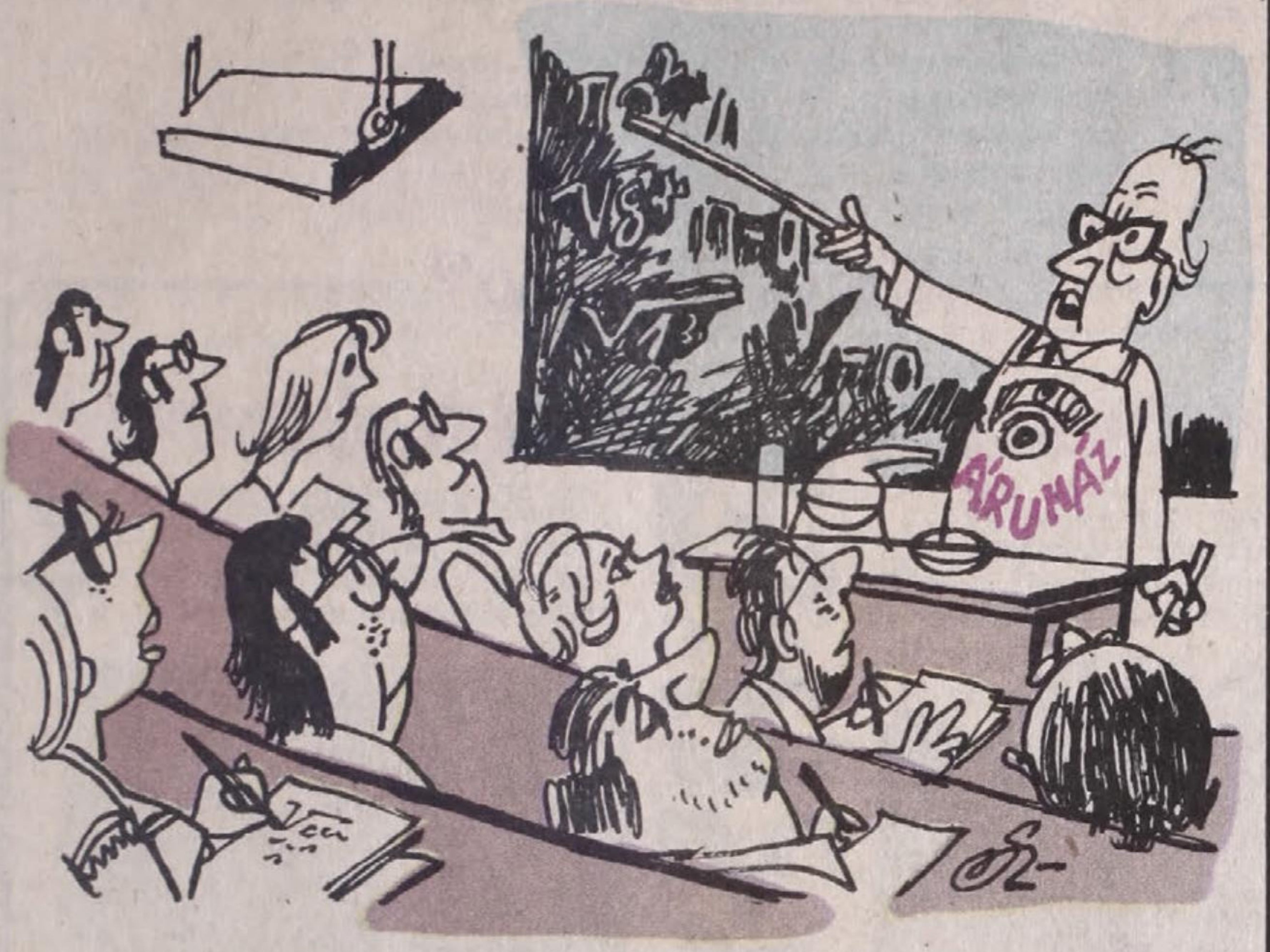

OLCSÓ MEGOLDÁS

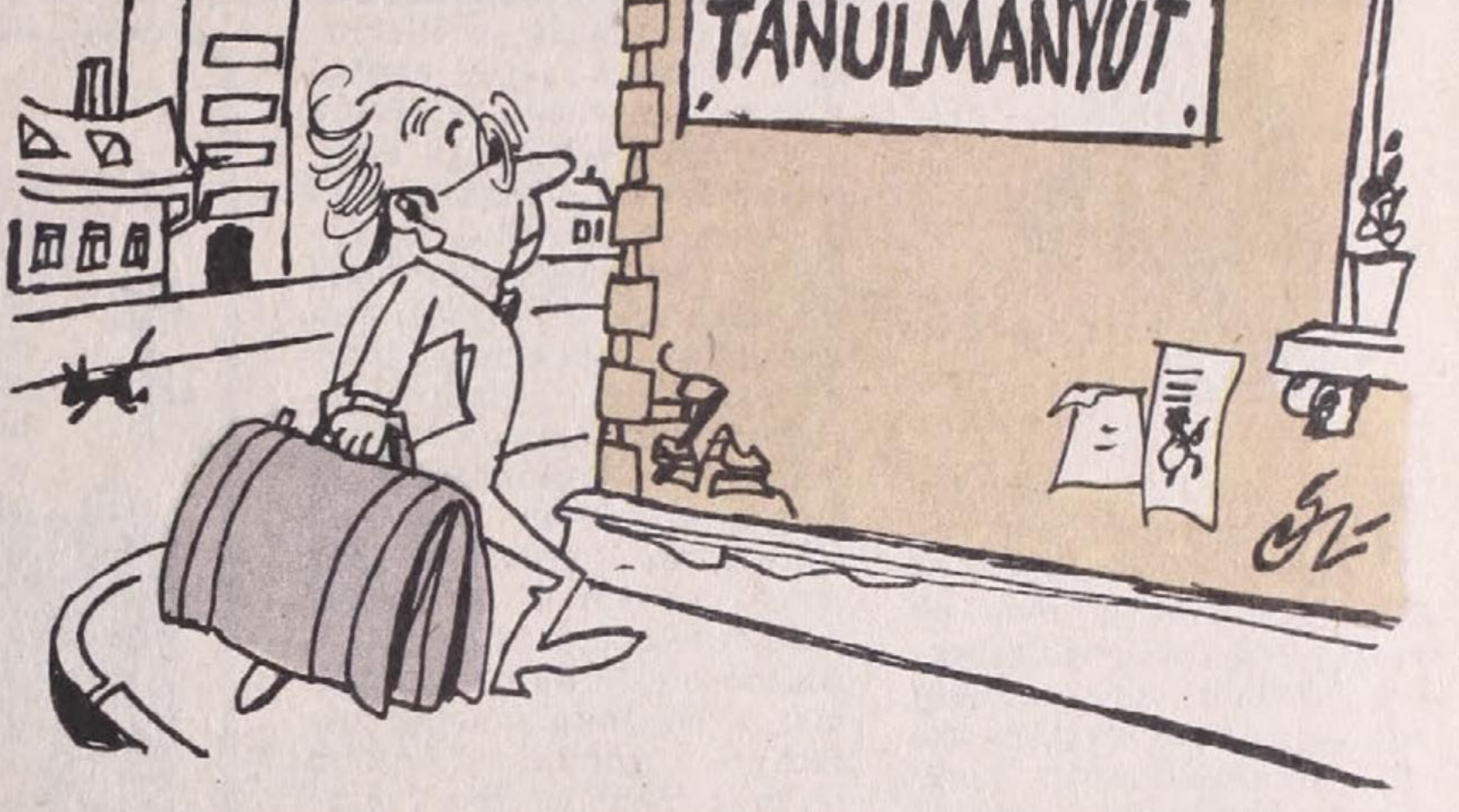

ISMERED A KÉMET?

Házunk, a Vegeta utca 2/a, kapualjából eltűnt egy kuka. Házmesterünk nyomban sajtóértekezletet hívott össze az első emeleti gangon, ahol egyértelműen arra utalt, hogy a deliktum elkövetésével a velünk srégen szemben levő nagyhatalmat, a Spájz utca 38-at gyanúsítja. Egyben közzétette azt is, hogy a Spájz utcaiak kémszolgálatának két tagját sikerült a lift előtt elcsípni. A letartóztatott kémeket jelenleg a mosókonyhában őrzi.

Másnap a Spájz utca 38. lakóbizottságának elnöke kommünikét tett közzé a sarki közértben, ahol leszögezte, hogy a kukaügyhöz semmi közük és egyben követelte a két bemosókonyházott lakójuk szabadonbocsátását, akik állítólag csak azért somfordáltak be a mi lépcsőházunkba, hogy a kifüggesztett hirdetményen megnézzék, mikor tart fogadóórát a kerületi tanácstag.

A kukaügy hullámai sajnos továbbgyűrűztek. Házmesterünk a leghatározottabban tiltakozott a sarki újságárusnál amiatt, hogy a Spájz utcaiak továbbra is élénk kémtevékenységet folytatnak ellenünk. Egyben bejelentette azt is, hogy lakóházunk, a Vegeta utca 2/a területéről kiutasította özv. Horpinger Leóné nyugdíjast, Spájz utcai lakost, aki rendszeresen összegyűjti kukáinkból a kidobált kenyérhéjat, de ezt a megbízatását rendszeresen kémtevékenység folytatására is felhasználja.

A Spájz utcaiak válasza nem váratott magára sokáig. A lakóbizottsági elnök nyilvánosságra hozta, hogy válaszul a mi lépéseinkre ő is kiutasította a Spájz utca 38. területéről Csákabonyi Kornélt, aki gázleolvasói minőségét használta fel a kémtevékenységre.

Új fordulatot hozott az ügyben az a tény, hogy a két hete ellopott kukánkat megtaláltuk a Spájz utcaiak gyermekkocsi-tárolójában. Lakóbizottsági elnökük az egyik szétvert telefonfülkében berendezett alkalmi irodájába összehívta a környék illetékeseit és bejelentette, hogy a választói becsapták, és a ház kémszolgálata teljesen a saját szakállára dolgozva lopta el a kukánkat. Egyúttal bizottságot hozott létre az ügy teljes kivizsgálására. A bizottság elnökévé és titkárává a mosókonyhánkban fogva tartott két kémet nevezte ki.

De mi természetesen nem engedtük szabadon őket, így a bizottság a jelentését az ajtórés alatt csúsztatta ki. Ebben leszögezték, hogy nekünk soha nem is volt kukánk. A jelentés további részében a nyirkos falakra és az ellátás elégtelenségére panaszkodtak.

A megkerült kukát alapos laboratóriumi vizsgálatnak vetettük alá, és megtaláltuk rajta a Spájz utca 38. alatti ház lakóbizottsági elnökének ujjlenyomatait. Az elnök hamarosan nyilatkozatot tett közzé, hogy neki nincs is ujjlenyomata, de egyben elismerte közvetett felelősségét a kukalopásért, és ezzel egyidőben menesztette a viceházmestert.

De mi kötöttük az ebet a karóhoz, és ragaszkodtunk ahhoz, hogy a Spájz utcaiak kérjenek tőlünk bocsánatot. A két nagyhatalom vezetőinek csúcstalálkozójára a demarkációs vonalhoz közel levő 4722-es számú italboltban került sor. A találkozó tárgyilagos, konstruktív légkörben zajlott, ha leszámítjuk a kocsmabéli cigarettabűzt.

A két vezető a találkozóról közös közleményt adott ki, amelyben aláhúzták, hogy az ellenségeskedést félretéve a két ház lakóinak közös cél érdekében össze kell fogni. Ugyanis mindkét fél hírszerző szolgálata megerősítette, hogy a kerületi tanács munkatársai a napokban felkeresik mindkét ház lakóit, hogy megpróbálják megszavaztatni a településfejlesztési adót.

Trunkó Barnabás

Felemelték a keserűvíz árát

SZÉGYEN A FUTÁS — DE DRÁGA

MAFFIA

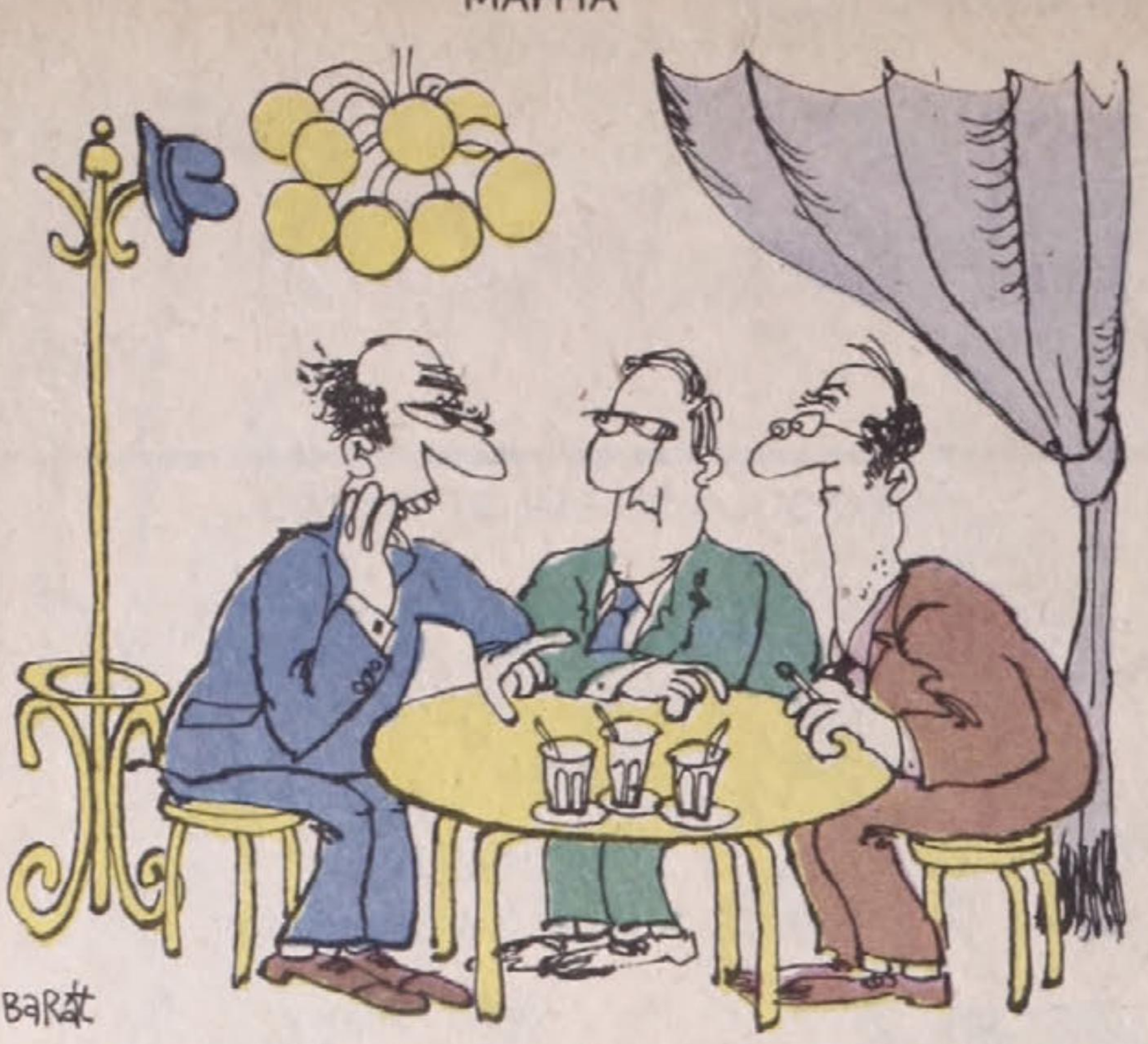

– Én ráveszem a termékváltásra; te nem rendelsz belőle; ő leváltja az igazgatói posztról.

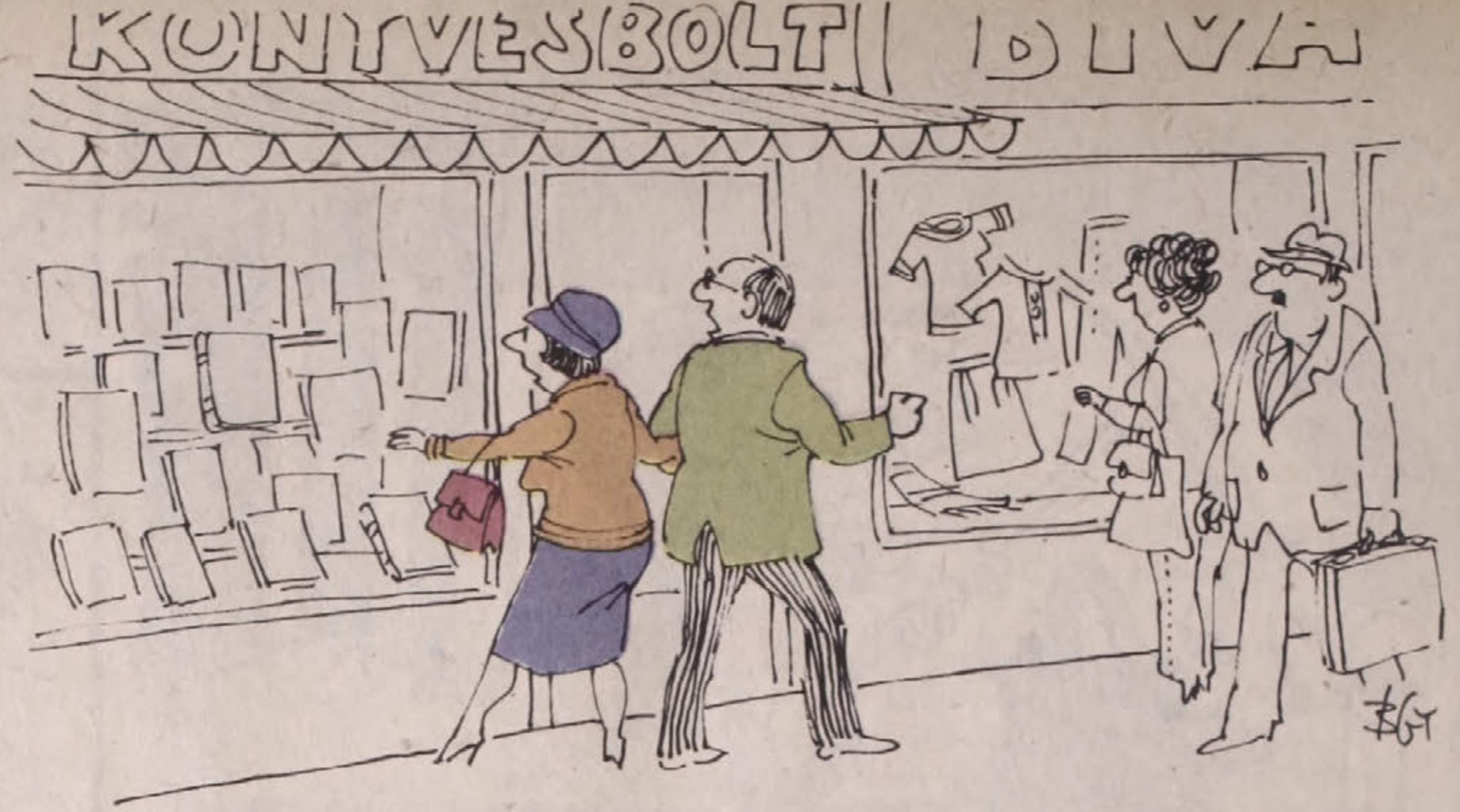

– Ne szekírozz fiam, már csak a könyvtáraknak muszáj megvenni a külföldi államfők összegyűjtött beszédeit!

ESETEIM AZ ENSZ-SZEL

Noha majdnem egyidősek vagyunk, még sohasem fordultam az ENSZ-hez, pedig már 40 éves, a legszebb világszervezet-korban van, se nem fiatal, sem nem öreg, és azt sem mondhatnám, hogy nincs bizalmam hozzá. Mégsem próbálkoztam eddig vele, ezt nagyképűen elvi okokkal is magyarázhatnám, holott csak mindig közbejött valami, ennyi az egész.

Iskolás éveim előtt persze nem is igen fordulhattam volna az ENSZ-hez, mert koromnál fogva még analfabéta voltam, ami egy igen boldog állapot, ha meggondolom, másfelől, mint tudjuk, a panaszokat mindenhová írásban kell benyújtani. Kissé később, már elsősként, amikor a tanító bácsi részéről az a borzasztó igazságtalanság ért (nem emlékszem, mi volt, de máig nagyon fáj), szóval először ezért akartam fordulni az ENSZ-hez, de éppen akkor bontakozott ki a hidegháború, ez már csak azért is érdekes, mert az idő tájt igen meleg nyarak jártak, egy szó mint száz, a panaszomat elnapoltam, az élet persze engem igazolt, meg is szűnt ez az intézmény, mármint a tanító, aki bácsi.

Másodszor tinédzserkoromban próbáltam az ENSZ-hez fordulni, érzékeny kamasz voltam, pattanásos és önérzetes (e kettő nem zárja ki egymást), és valamelyik felnőttnek nagyon meg találtam mondani a magamét, mire ő nagyon fel talált pofozni, s azt kiabálta, ha nem tetszik, forduljak az ENSZ-hez, ám éppen akkor tetőzött valamelyik távol-közel-keleti válság, a Biztonsági Tanács éjjel-nappal ülésezett, a végén felhívták a harcoló feleket egy cigarettaszünetre. Legközelebb 20 éves koromban kacérkodtam az ENSZ-szel, nagy csalódás ért, a lányról, akit szerettem, kiderült, hogy nem szeretem, némi alappal, rájöttem ugyanis, hogy másodszor voltam első az életében, akkor még azt hittem, ez fontos, és már meg is írtam a levelet az ENSZ-nek, ám közbejött a Disznó-öböl-beli partraszállás, s én inkább szakítottam a lánnyal. (Később férjhez ment három fogorvoshoz, persze csak egymás után, de kis követési távolsággal.) Aztán amikor a második munkahelyemen a harmadik méltánytalanság ért, vagy a harmadikon a második, nem tudom már, szóval akkor el is küldtem a panaszom az ENSZ-nek, de visszajött a levél, hogy a címzett ismeretlen, ez kicsit meglepett, s ezek után mégis bevettem a főnökömet abba az újításba, pedig gőze sem volt az egészhez, nála ugyanis korábban kezdődött az energiaválság.

Azóta még néhányszor szerettem volna az ENSZ-hez fordulni, például amikor a totócsalók reménybeli nyereményemből kiforgattak, vagy amikor vérhast kaptam a bányatavaknál, de mindig közbejött valami, az egyik ország bepanaszolta a másikat, amiért az bepanaszolta, feszültség, határvillongás, helyi háború, Falkland kontra Malvin, aztán föladtam, hiszen nekem úgysincs vétójogom, hogy jön egy kisember a nagyhatalmakhoz, és van az ENSZ-nek elég baja nélkülem is, lemondok hát a totóról meg a szüzességről, de még a vérhasról is, elég nekem egy kis világbéke.

Münz András

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az ügyeletes baleseti sebész telefonál a kisváros egyetlen motorkerékpár szaküzletébe:

— Kérem, hány motorkerékpárt adtak el ma?

— Négyet ... De miért akarja tudni?

— Mert érdekelne, mikor pihenhetek már egy kicsit. Három ugyanis már itt van.

Emlékszik még?

DIVAT 1930

MENŐKNEK

A nagy válság éveiben
matrózruha a sztárfazon,
jólszituált úrigyerek
hordja vízen és szárazon

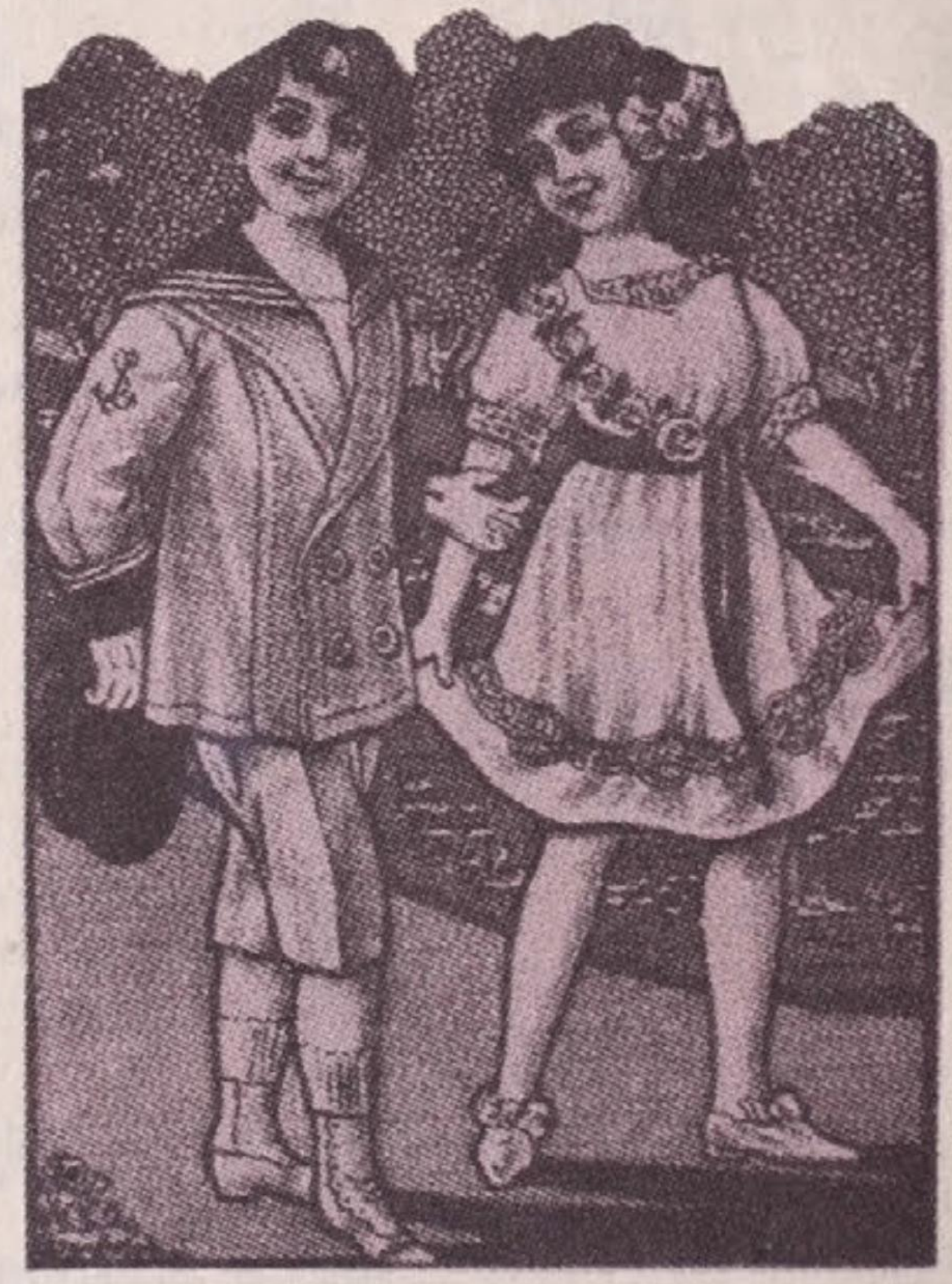

CSÓRÓKNAK

Könnyű nyári gyermekdivat,
(iskolába jönni-menni)
de télen már kissé kínos,
ha a lábon nincsen semmi

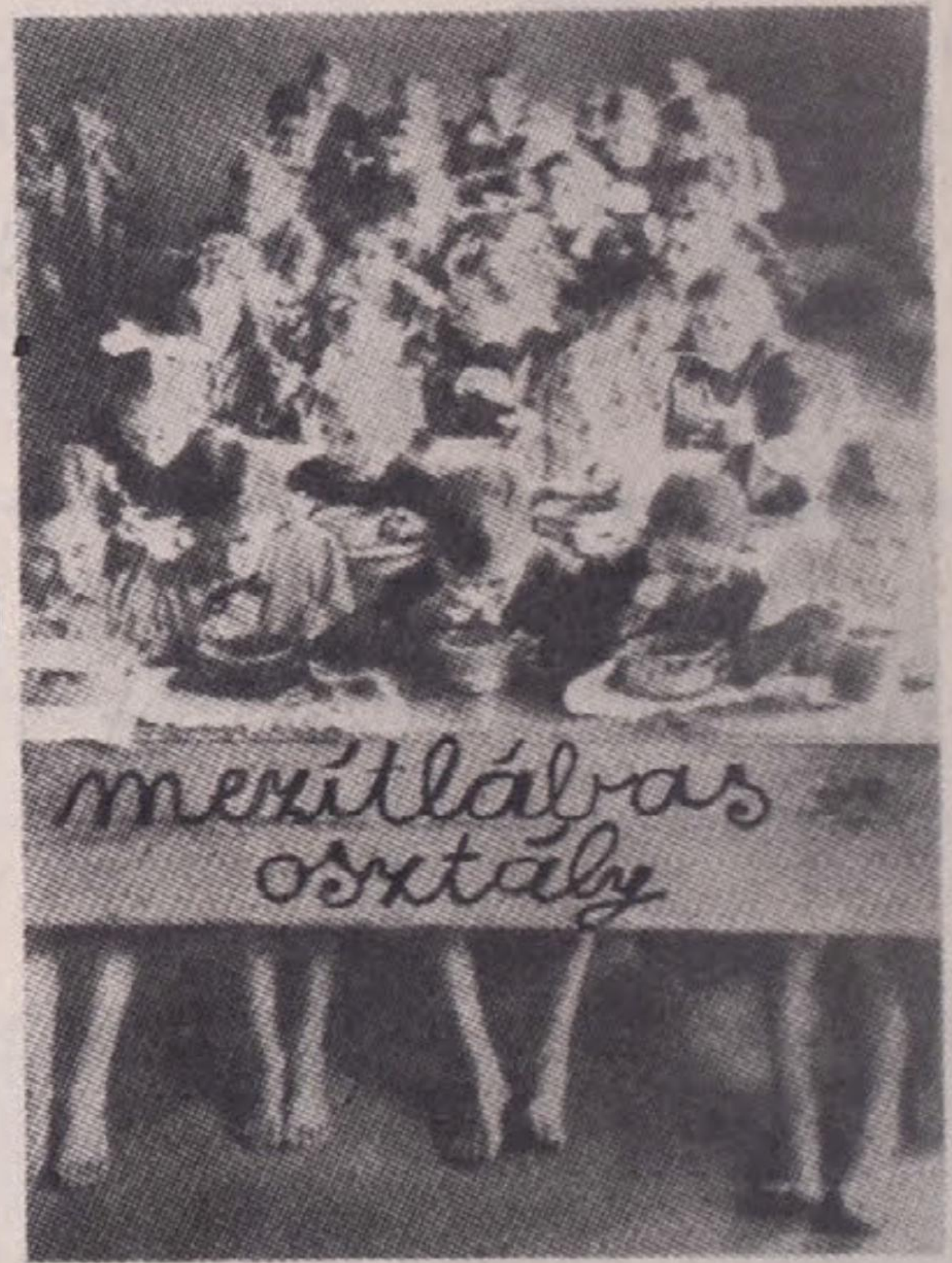

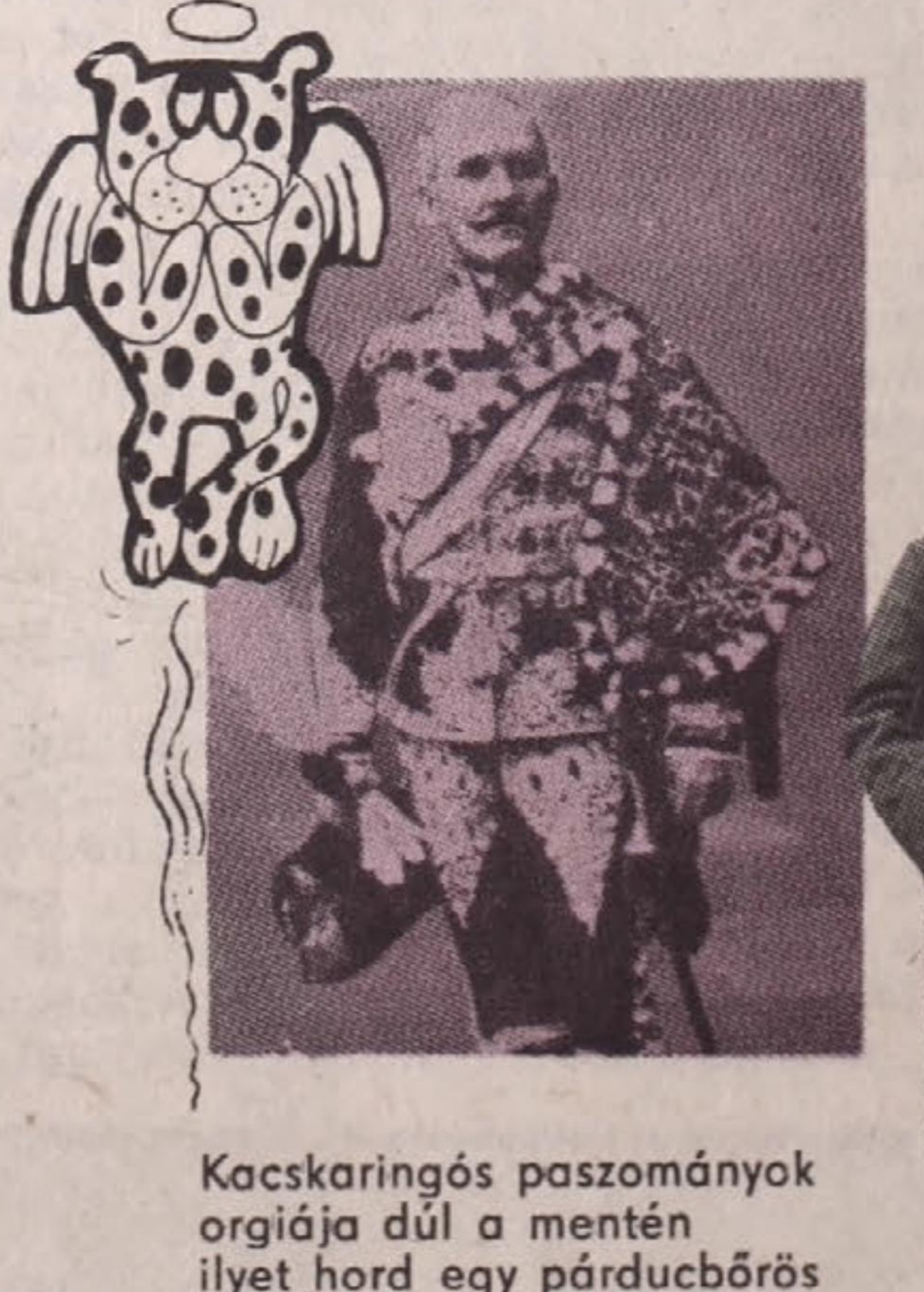

Kacskaringós paszományok
orgiája dúl a mentén
ilyet hord egy párducbőrös
diszkrét úr a Duna mentén

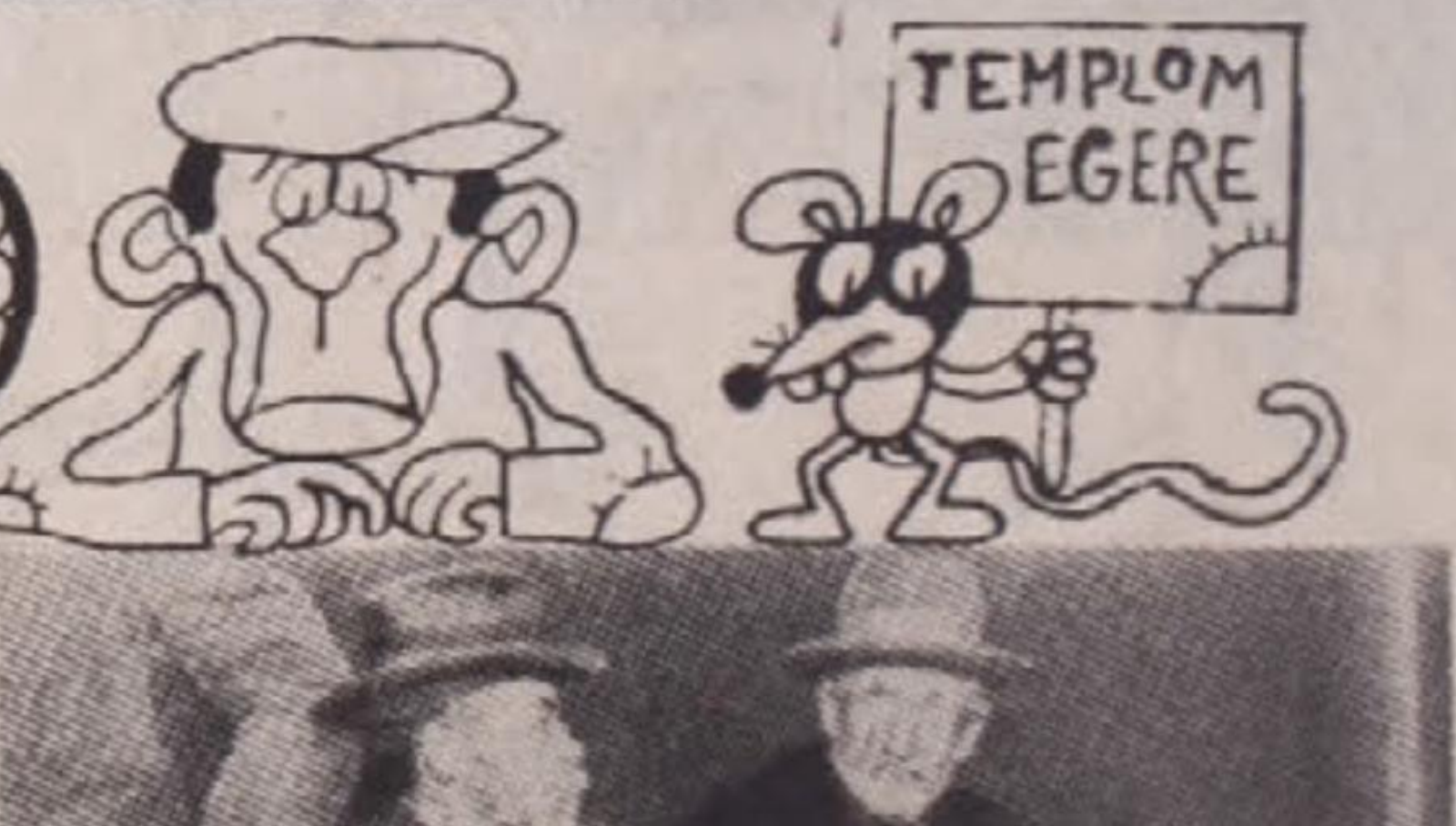

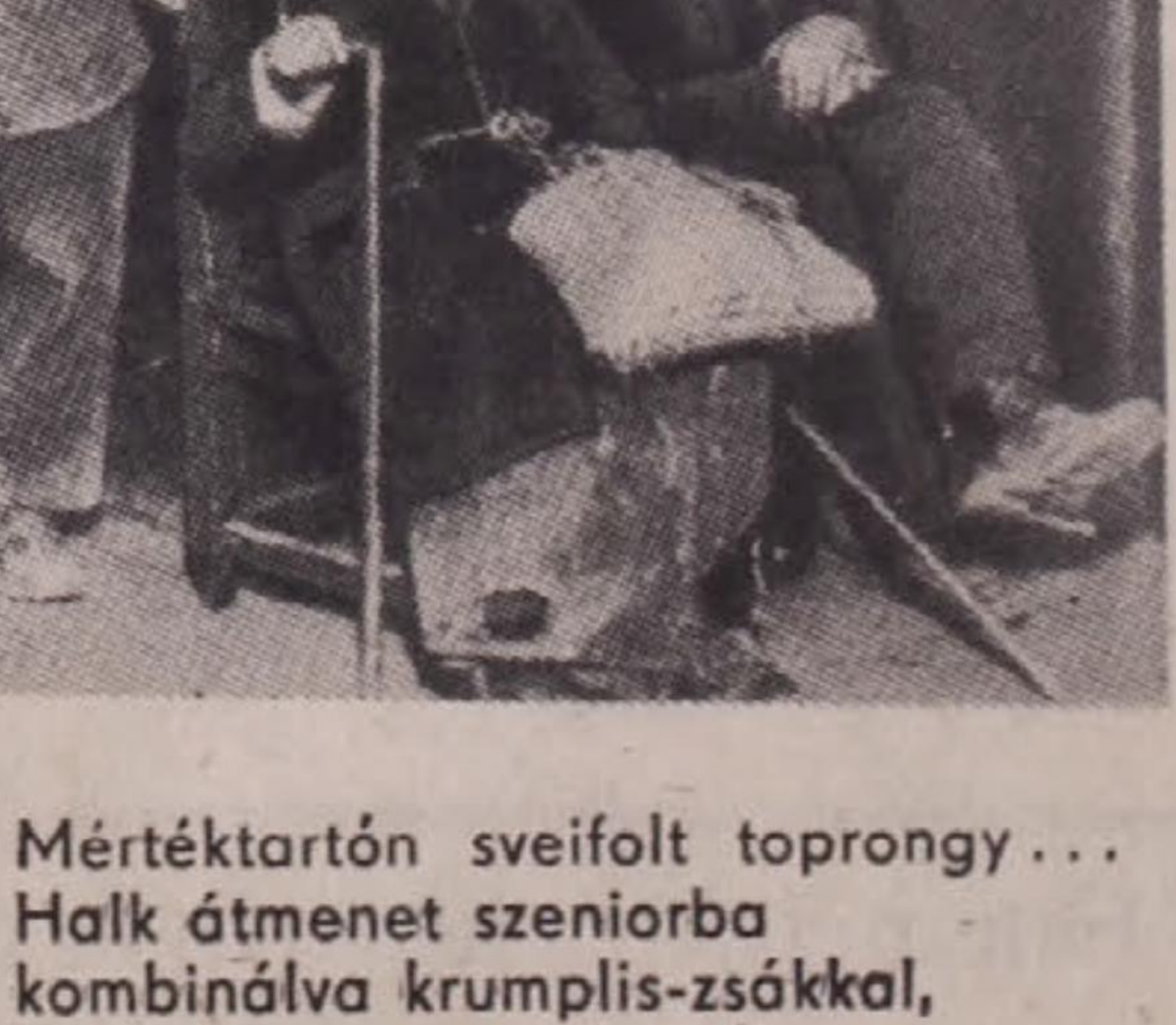

Mértéktartón sveifolt toprongy...
Halk átmenet szeniorba
kombinálva krumplis-zsákkal,
ha önt nyomor veri orrba.

Szeretettel köszöntjük 75. születésnapján lapunk egyik alapítóját, nyugalmazott főszerkesztőnket.

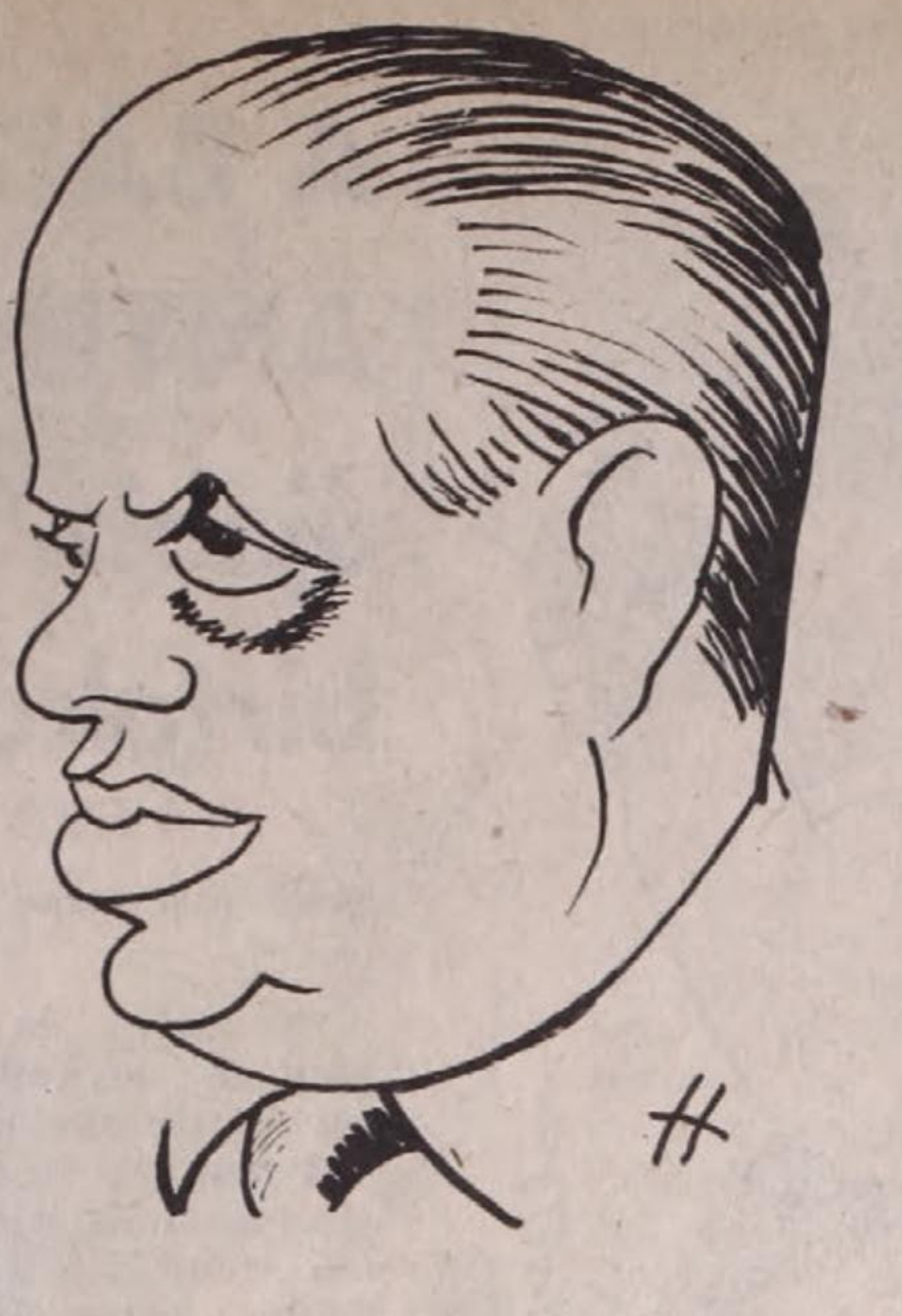

TABI LÁSZLÓ:

MESE AZ ÖREG HUMORISTÁRÓL

Most pedig mesét mondok nektek, nyájas olvasóim, édes-bús mesét az öreg humoristáról meg az öreg hibáról, de nagyon jól figyeljetek, mert még egyszer nem mesélem el.

Szóval ment mendégelt egyszer az öreg humorista az élet országútján, vállán a szatíra élesre töltött fegyverével, amivel olyan sok-sok éven át lődözött a szocializmus építésének során még itt-ott bőven előforduló hibákra, hát egyszerre csak ki jön vele szemben? Bizony nem más jön vele szemben, mint az öreg hiba, kedvenc célpontjainak egyike; persze, hogy megismerték egymást tüstént. Találjátok ki, hogy lekapta-e válláról puskáját az öreg humorista — mint azt sok éven át tette —, hogy belelőjön az öreg hibába? Nem találtátok ki. Bizony nem kapta le a puskáját, mert reumás volt a könyöke szegénynek, de meg azért sem, mert hosszú életének folyamán már nagyon sokszor lőtt bele az öreg hibába, de azon nemigen fogott a golyó, így aztán már mindketten unták az egészet. Szóval, hogy egyik szavamat a másikba ne öltsem, az öreg humorista csak állt és leste kíváncsian, hogy mit csinál az öreg hiba, elbújik-e, megijed-e, elszalad-e? De az öreg hiba bizony egyiket sem cselekedte, hanem nyájasan mosolyogva egyre csak közeledett s amikor oda ért a humoristához, ölelésre tárta a két karját, annyira nem félt a szatíra éles fegyverétől. Tetszett az öreg hiba barátsága a humoristának és szívből viszonozta azt, azon nyomban át is ölelték egymást, sőt még cvikipuszit is váltottak, akár hiszitek, akár nem. „Hogy vagy, öreg?" — kérdezte a hiba, amikor végre kibontakoztak egymás karjaiból. „Köszönöm a kérdésedet, öregem — felelte a humorista —, csak megvagyok, még mindig. Hát te?" „Én is megvagyok még mindig" — válaszolta mosolyogva erre a hiba s azt javasolta, hogy ha már találkoztak, igyanak meg egy pohárt sört a közeli kertvendéglőben. Így is történt, a hajdani ádáz ellenfelek beültek egy kicsit sörözni meg beszélgetni. Így kezdte az öreg hiba: „Amikor megláttalak, azt hittem, hogy megint belém fogsz durrantani..." „Nem vagyok már olyan vérszomjas, mint régen voltam — így beszélt az öreg humorista — meg aztán, tudod, pajtás, érzem már a koromat." „Én még pompás erőben vagyok — dicsekedett a hiba — rajtam nem fogott az idő." „Látszik is rajtad, hogy élsz és virulsz..." — bólogatott a humorista és levette válláról a puskáját, mert nyomta az ízületét. Amikor a hiba látta, hogy a humorista a székre fekteti élesre töltött fegyverét, szelíden így szólt: „Nincs harag köztünk, ugye komám?" „Nincs — felelte amaz — már miért is lenne? Sokat köszönhetek neked, nem csupán szenvedélyből lövöldöztem rád, sok pénzt kerestem vele, miért tagadjam?" „Nekem meg csak reklámot csináltál — mosolygott a hiba jóízűen — imádom a nyilvánosságot, a közszereplést, akárcsak te. Amikor századszor állítottál pellengérre, hízott a májam a büszkeségtől..."

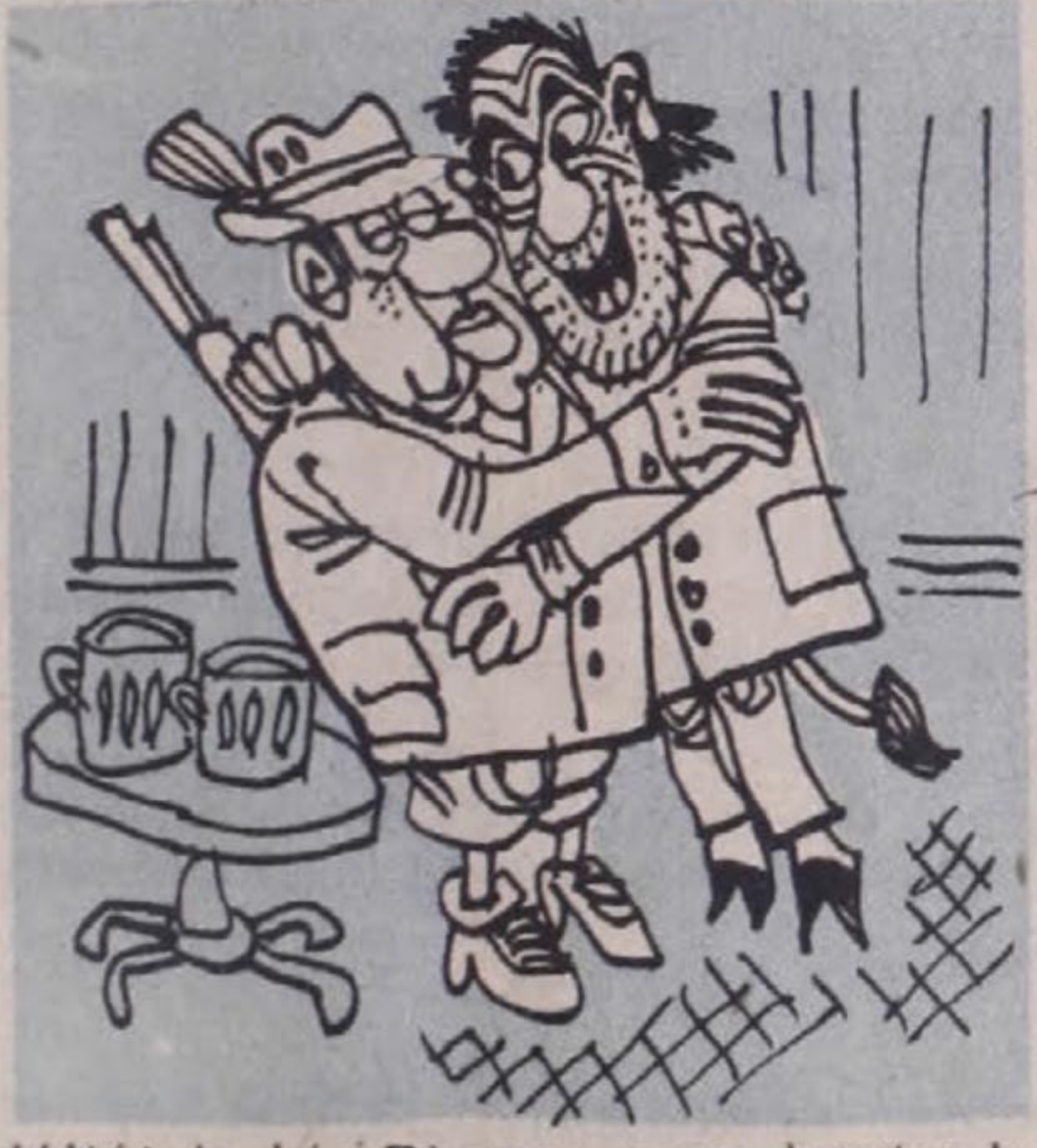

Ilyen nyájasan beszélgettek, aztán kiitták a sörüket és kisvártatva búcsúcsókot váltottak. „De ugye nem fogsz utánam lőni?" — kérdezte a hiba, hadd higgye a jó öreg, hogy fél tőle. „Ne félj — nyugtatta meg az öreg humorista — orvul sohasem támadtam..." Azt már nagy bölcsen elhallgatta, hogy régen nincs golyó a puskájában.

EGÉSZEN KICSI PUCCS

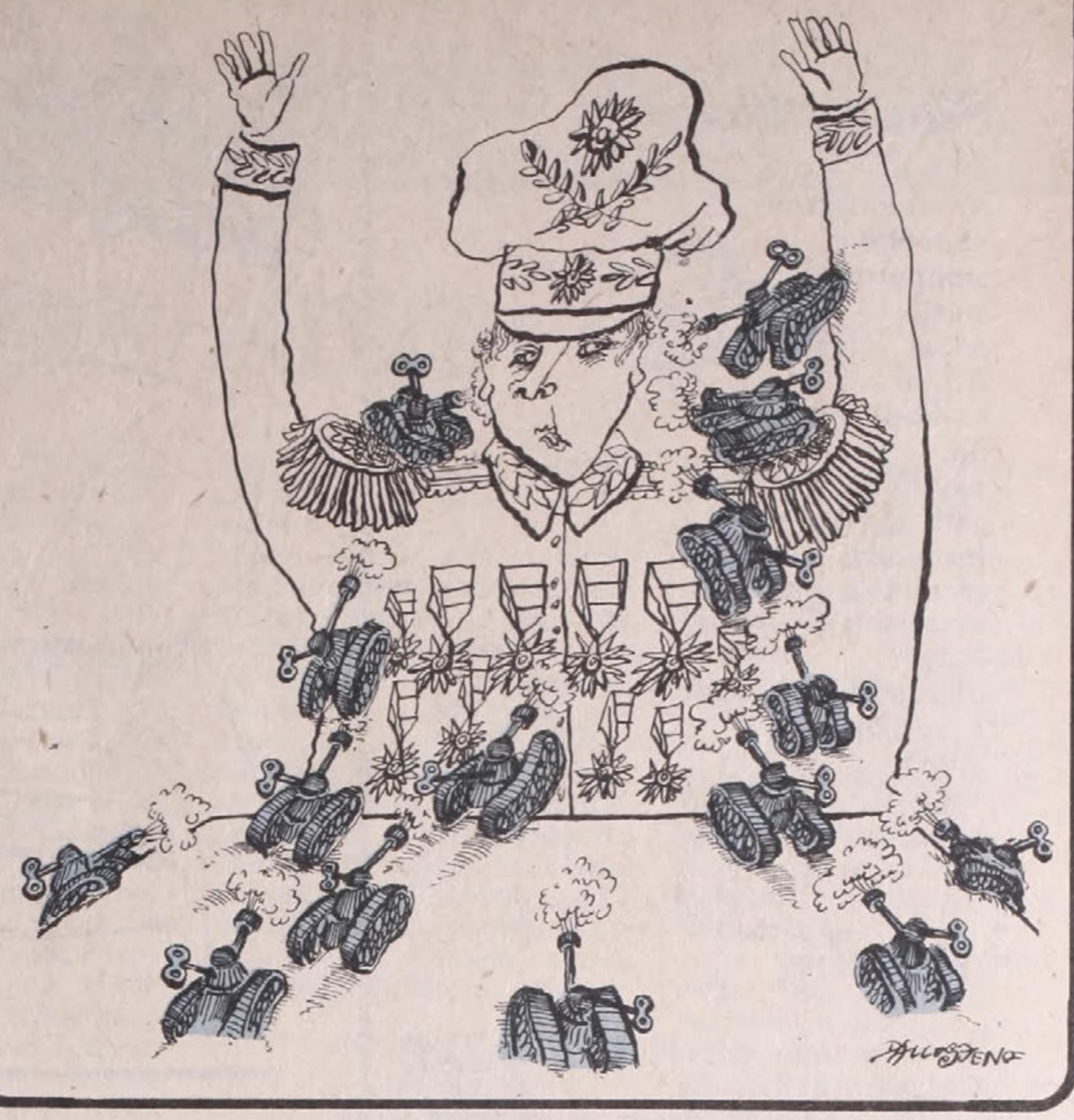

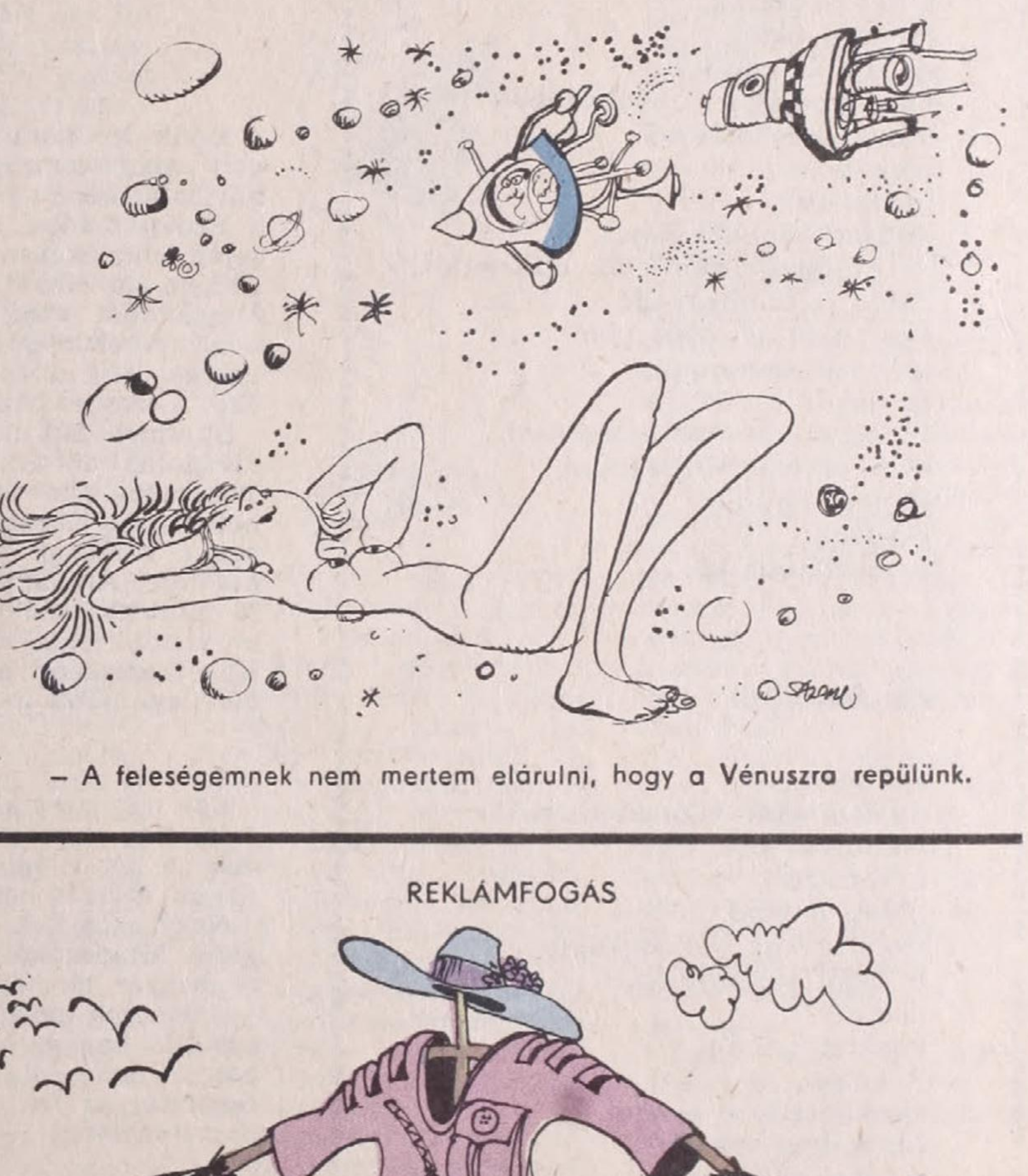

– A feleségemnek nem mertem elárulni, hogy a Vénuszra repülünk.

REKLÁMFOGÁS

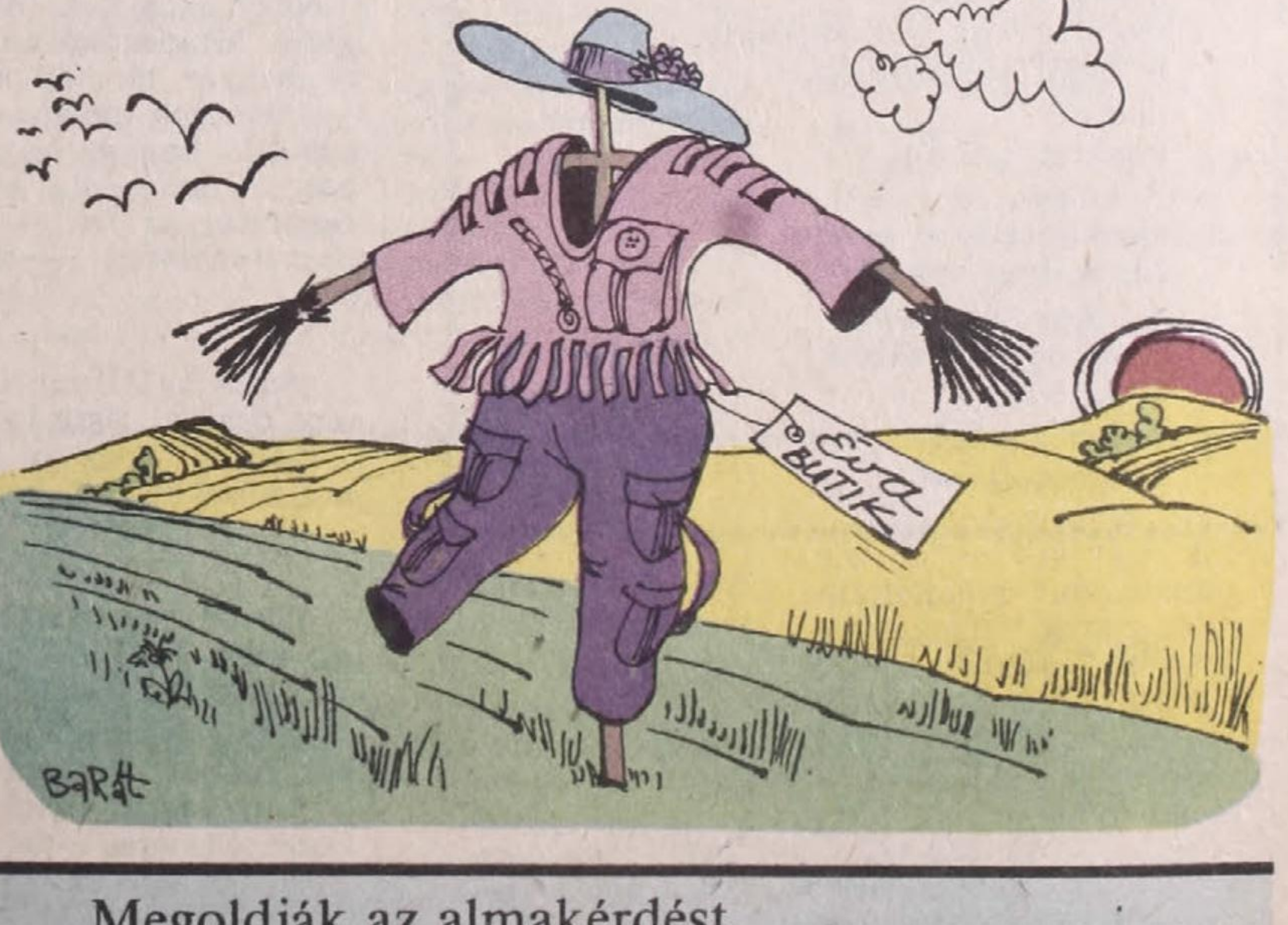

Megoldják az almakérdést

GYÖKERESEN?

SIMOR ANDRÁS:

Pillanatkép

Az öregasszony
szemében
stopperral
mérte
a két lámpa közti időt.
Azután
eszébe villant
fia,
akinek az mondta:
„Ha rádugatnék,
levinnél
sétálni
engem is?"
Még
álldogált egy kicsit
a sarkon,
mielőtt
végleg
visszafordult volna.

Monológ

Semmire sem jut időnk.
Dolgozni kell,
azután pedig tanácsos pénzt keresni.
Ordít a gyerek,
játszani akar.
Az építőkocka-időt
nem szedjük ki a dobozából.
Van maszekolni-idő,
gmk-idő,
fusizni-idő.
Kedveskedni-idő nincs.
Az öreggel-törődni-időt eltemettük.
Zörög a csontváz-idő,
akár akarjuk, akár nem,
vele kell mennünk.
És akkor
hiába szeretnénk előkeresni,
még egyszer kézbekapni,
végleg elgurult,
kilyukadt
a játéklabda-idő.

A kutya

A kutyát
az ötvenedik kilóméterkőnél
hajították ki
a kocsiból.
„Még megharap!" –
mondta egy bulldogképű
a fogát vicsorgatva,
mialatt
kereket cserélt.
A kutya
nem értette a dolgot.
Mi történt ezekkel?
A negyedik napon
nem ugatott többé,
kővé lett,
kutyaformájú
kilóméterkővé.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Magányos férfi éjszaka megy hazafelé a londoni utcán. Hirtelen egy revolveres alak ugrik elé:

— Pénzt vagy életet!

— Inkább életet — sóhajt a megtámadott —, a pénzemet öregségemre gyűjtögetem.

FOKOZOTT KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

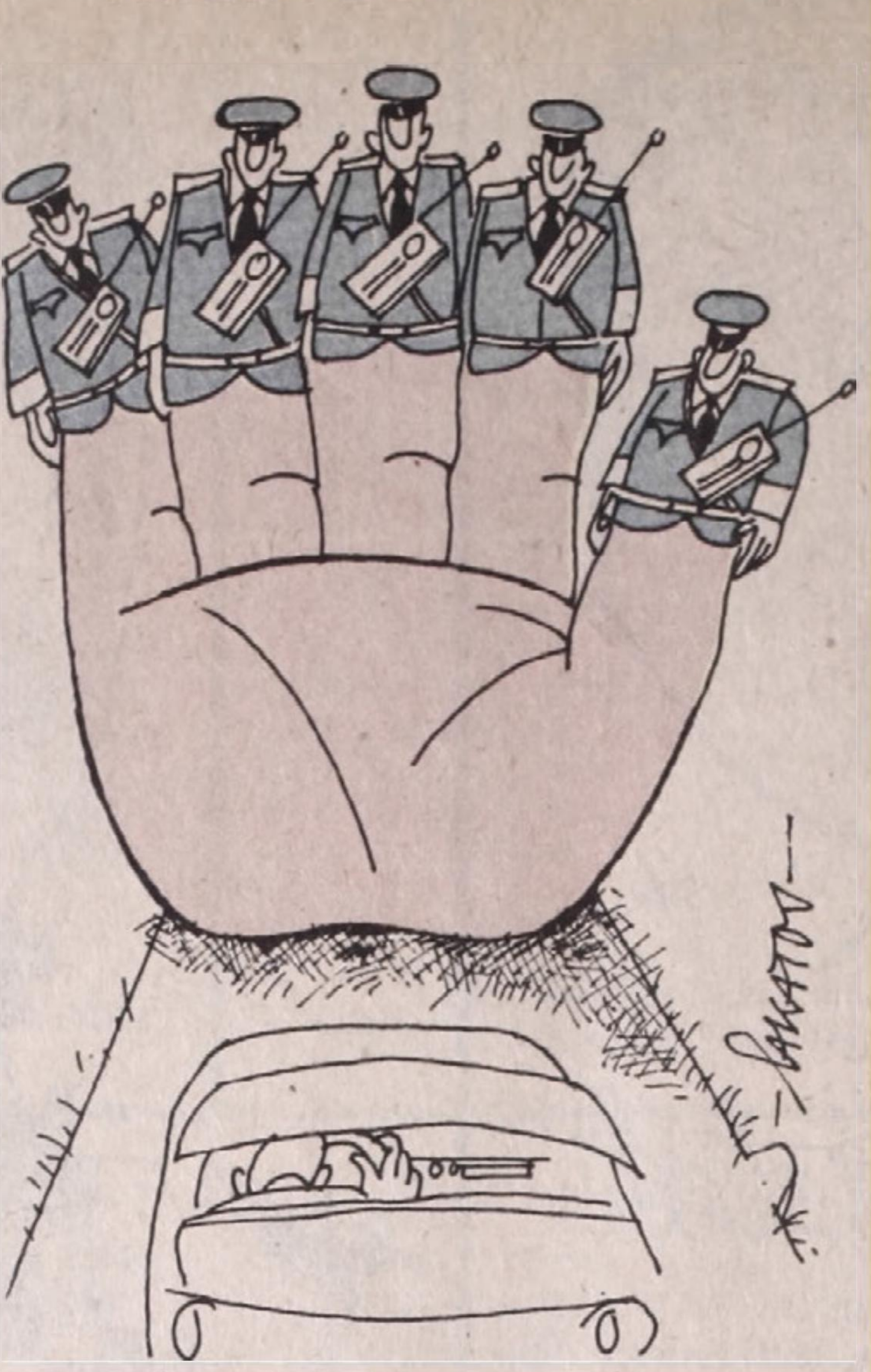

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

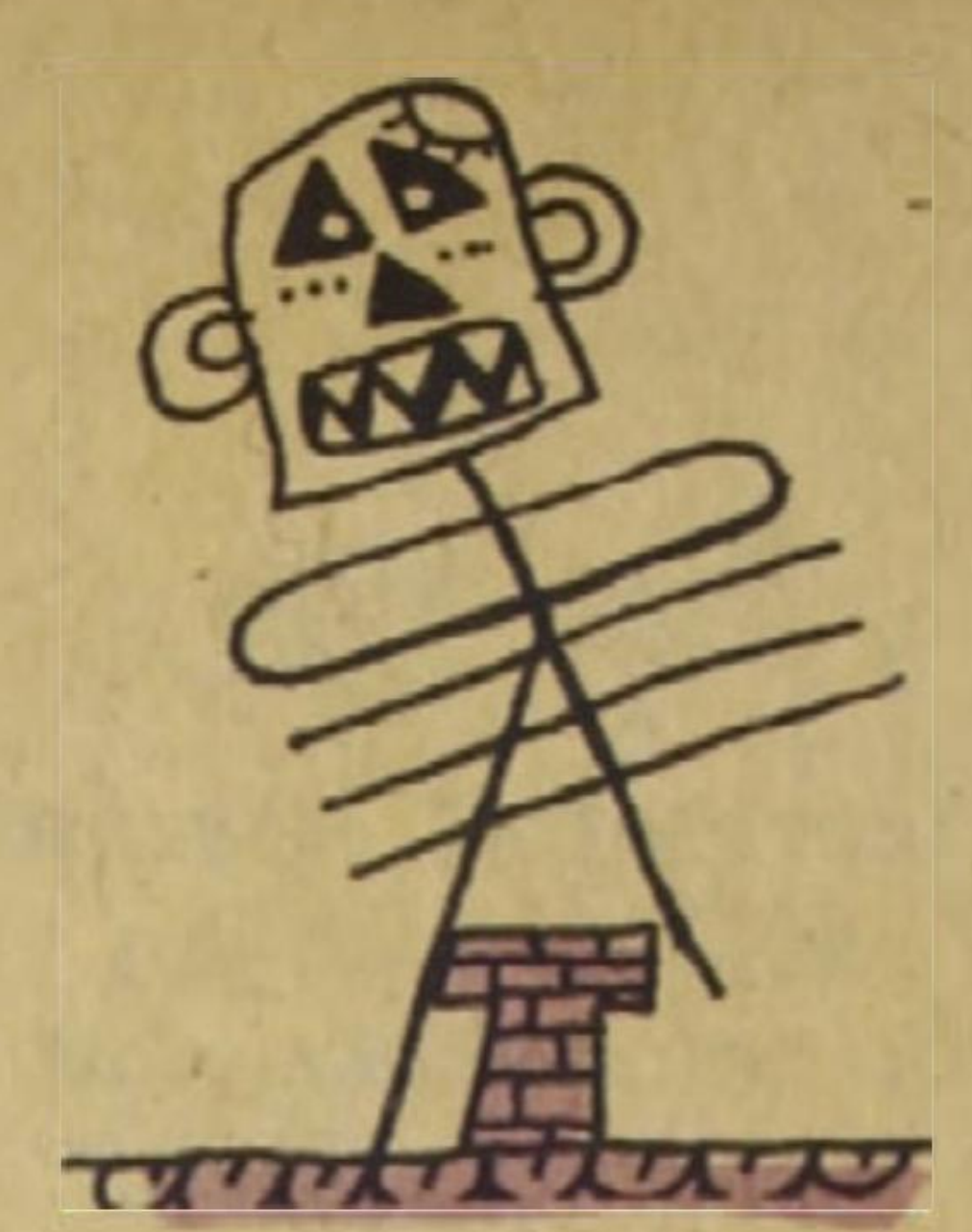

A LEVEGŐVEL TÖLTÖTT TÖK

című esti mese (szept. 29.), amely pontosan olyan volt, mint a címe

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján szeptember utolsó hetének tévéműsorából ezt a produkciót találtuk díjazásra méltónak.

Továbbra is buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy az október 7. és 13. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, október 14-én. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

BAKI BAKI HÁTÁN

Egyik irodalmi hetilapunkban olvasom a volt spanyolországi Nemzetközi Brigádoknak Afrikába került csoportjáról, hogy 1943 táján a Szovjetunióba kéredzkedett, a Vörös Hadsereg kötelékében harcolni a fasiszták ellen. Idézem a cikket: „Rövid várakozás után Moszkvából megjött az igenlő válasz. 1943 novemberében *Constantine kikötőjéből hajóval vágtak neki az útnak,* és Teheránban vette át őket a szovjet hadsereg."

Stimmel. Mármint hogy hajóval kellett nekivágniuk az útnak, ha az afrikai partoktól Teheránba akartak eljutni. Ám ezt aligha tehették meg Constantine kikötőjéből, mivel ennek a városnak —, hogy, hogy nem — nincs kikötője. Általában nem szokás kikötőt építeni mintegy száz kilométernyire a legközelebbi víztől, jelen esetben a Földközi-tengertől. Következésképp a csoport tagjai Constantineban legföljebb a sivatag hajójára szállhattak.

*

Egy napilap-cikk úgy említi Déry Tibor *Befejezetlen mondat* című művét, mint az írónak „a két világháború közötti magyar társadalom *egészét* bemutató nagyregényét".

Nagyregénynek nagyregény, sőt: nagy regény. Mindazonáltal a két világháború közötti magyar társadalom — legalábbis az egésze — nemcsak polgárokból és ipari proletárokból állt, hanem, ha jól emlékszem, parasztokból is; márpedig az ő életük ábrázolásának feladatát az író — a méltatójáénál bölcsebb önmérséklettel — nem tűzte célul maga elé.

*

„Saját halálának is ő ágyaz meg" — mondja egy drámai figuráról a szakértő kritikus.

Kérdés, hogy a halál hajlandó-e a színmű hőse helyett belefeküdni abba az ágyba.

*

Egy új magazinban olvasom, hogy Marat egyebek között a „Journal de la *République*"-ben publikálta cikkeit.

A köztársaság neve angolul *Republic*, ékezet nélkül. Franciául viszont (márpedig úgy sejtem, Marat ilyen nyelvű lapba írt) *République*, ékezetes é-vel és *que* végződéssel.

*

„A külföldi országokban" hallom, olvasom úton-útfélen.

Érdekes. Ezt a belföldi országokban eddig úgy mondták: külföldön.

Egy vasúti műemlékvédelmi illetékes szerint a muzeális mozdonyok *„újjászületésre kerülnek"*.

Kerülni sok mindenre lehet: deresre, vérpadra, átadólistára, dobra, sorra. No de újjászületésre?!

*

„Leellenőriztem" — hallom két közismert téveriporter, illetve műsorvezető szájából is.

Sajnos, egyikük sem árulta el, *hova* le. Kár.

*

Egy harmadik riporter *„lengyel* gyártmányú *Polski* Fiat"-ról beszél.

Amitől is egyszeriben csárdás jókedvem kerekedik. (Magyar gyártmányú.)

*

Nyilatkozat a földrengés által sújtottakról a rádióban: „Akinek megsérült a lakása, annak legyen ismét *a feje fölött lakás."*

Nekem inkább tető legyen a fejem fölött, mert nagyon jó ugyan, ha fölöttem is laknak, de ez a körülmény az én hajlékgondomon még nem segít.

*

Végül néhány sportriporteri gyöngyszemet bocsátok közszemlére, kivételesen eltekintve bárminémű kommentártól:

„Egészen fantasztikus, hogy amit tegnap megcsinált, azt természetesen ma is megcsinálja."

„Ugyanez a viszonylat magyar—belga férfiakban már keményebb dió."

„A talaj nagyon nehéz, ami a színvonalra is alaposan rányomja a *névjegyét."*

„Elpuskázta a puskaporát..."

„Collstokra hasonlít: maga alá zuhant."

„A többiek vitték a csapatok szekerét."

„A körülmények úgy esküdtek össze, hogy minden gyönyörű!"

„Halódó poraiból kelt föl."

„Egy ilyen összeállítás meglehetősen *ostobátlan* dolog."

*

Hát ez a föntebbi milyen?

Timár György

NEMZEDÉKVÁLTÁS

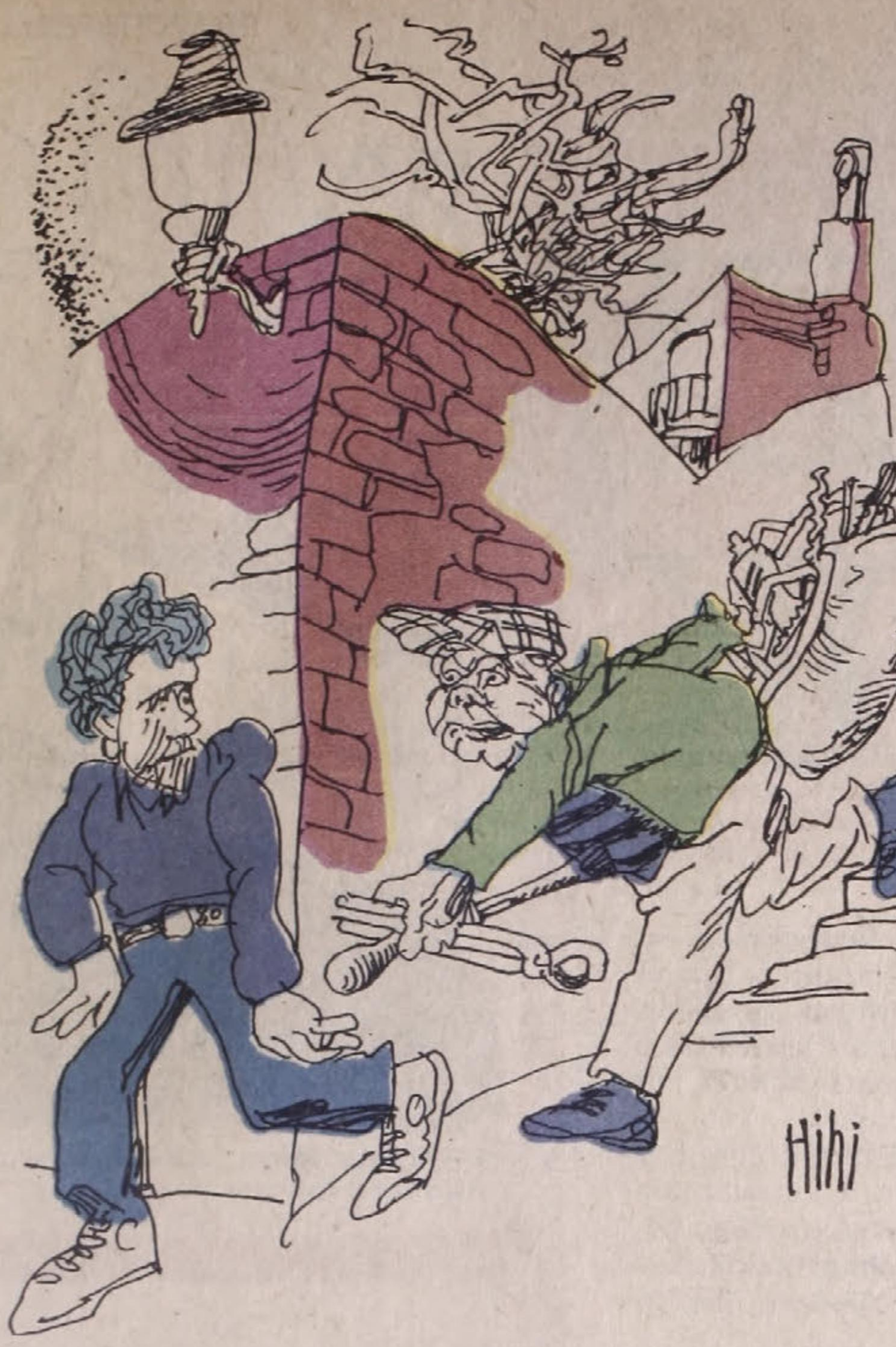

– Fogjad, fiam, öreg vagyok én már egy áruházi betöréshez!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Lehet, hogy az éjjel vihar lesz — mondja a férj.

— Ha idejében jössz haza, akkor nem — mondja a feleség.

*

— Szomszédasszony, a maguk kutyája kerget egy biciklis embert!

— Az nem lehet a mi kutyánk. A mienk nem tud biciklizni.

*

A feleség bemegy az őrszobára és bejelenti, hogy a férje négy napja nem volt otthon. Kéri, hogy kerítsék elő.

— Van valami különös ismertetőjele a férjének? — kérdi az ügyeletes őrmester.

— Nincs. De kerüljön csak haza, majd lesz!...

„ELBOCSÁTÓ SZÉP ÜZENET"

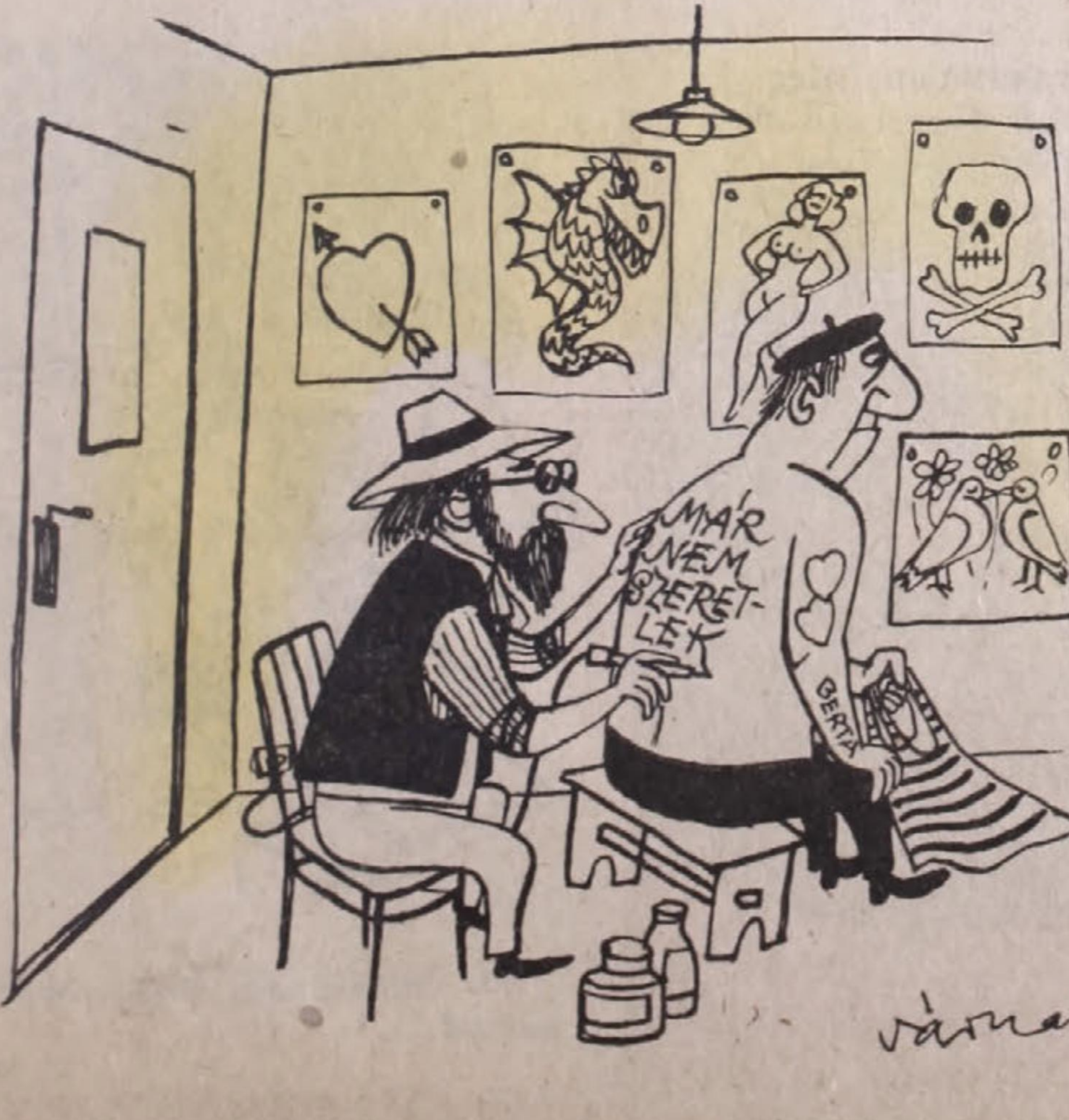

Jó hírek a zöldségpiacról

URAMFIA, NINCS MAFFIA?

A RÁGÓGUMI HELYZET fokozódik

Amikor az országban már teljesen áttekinthetetlen mértékben elharapódzott a rágógumizás, az illetékesek úgy látták, elérkezett az ideje, hogy megkezdjék az ellene való harcot. Jó magyar szokás szerint előbb egy darabig rágódtak a dolgon, majd röviddel ezután megalakult a „Rágós húsnak híg a leve" elnevezésű szakbizottság, melynek három rendes és tizenhét póttagja volt. (Utóbbiaknak abban az esetben kellett akcióba lépniük, ha a rendes tagok túlrágták volna magukat!)

A küzdelem nem ígérkezett könnyűnek, hiszen, mint azt szorgos, félelmet nem ismerő statisztikusok kimutatták, hazánk egy főre eső rágógumifogyasztásban igen előkelő helyet foglalt el a világ országainak sorában; csupán Elefántcsontpart és néhány szocialista ország előzött meg bennünket e kétes rangsorban.

A harc első fázisában, ahogyan ez már lenni szokott, jelszavak születtek: „Lassan rágj, tovább élsz" írták zászlajukra a tömegsport hívei, míg a környezetvédők azt hangoztatták: „Ne rágj ki minden fát!".

Természetesen csupán jelszavakkal nem lehetett az ilyen fontos kérdéseket megoldani, s hamar megszületett a felismerés, hogy itt tettekre van szükség. A „Rágós húsnak híg a leve" szakbizottságot kibővítették négy főre — ezzel egyidejűleg a póttagok számát tizenkettőben maximálták — majd első, kézzelfogható intézkedésként rendeletileg megtiltották, hogy a vendéglátóipari egységekben reggel kilenc óra előtt rágógumit szolgáljanak fel. A rendeletnek természetesen meg is lett a foganatja: reggel kilencre már a fél ország berágott. Azért csak az egyik fele, mert a többiek — beleértve az aggokat és a csecsszopókat is — még az előző napi rágás utóhatását igyekeztek kiheverni.

Ám hiába volt minden rendelet, mesterségesen felállított tilalom, a rágózás futótűzként terjedt szerte az országban. Egy-egy nevezetesebb névnapon — mint például Eulália, Fylaxia, Kemikália — nemegyszer háromszorosára emelkedett a gumifogyasztás, nem is beszélve az olyan ünnepi alkalmakról, mint például Anyák Napja, vagy Nők Napja. Ezeken a nevezetes napokon hazánk férfilakossága rágógumimámorban fetrengett, úgy éltette az anyákat és a nőket.

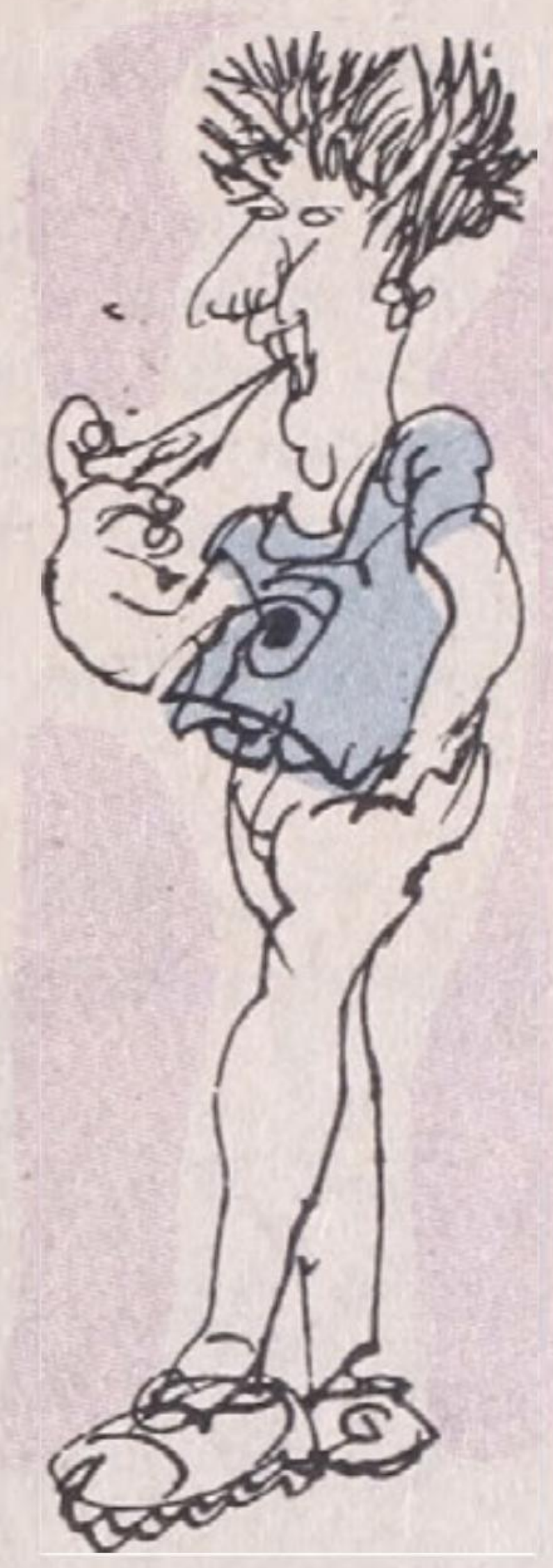

A kóros rágógumizás a gazdasági életre is káros hatással volt; mint a statisztikai jelentésekből kitűnt, a rágógumimámorból származó termeléskiesés az utóbbi néhány évben jelentősen nőtt, s ugyancsak emelkedett az ebből eredő üzemi balesetek száma is; több dolgozó odaragadt a gépéhez, s csak fáradságos és költséges módszerekkel — tiszta alkohol adagolásával — sikerült őket levakarni onnan.

A rágógumizás megállíthatatlannak tűnő terjedését felismerve az illetékesek radikális lépésre határozták el magukat. Előbb csak a közterületeken, majd később — abból kiindulva, hogy az egész ország közterület — mindenhol megtiltották a rágógumizást. Az újságokban rágógumiellenes cikkek jelentek meg, néhány élenjáró televíziós személyiség pedig elrettentő példaként családjukat elhagyó, gyermeküket csak hébe-hóba nevelő, elvetemült rágógumizókat mutatott be.

Az igazi rágógumi-láz akkor tört ki, amikor felemelték e termék árát, s ezzel egyidejűleg meg is szüntették a rágógumi árusítását. Ily módon az általános árszínvonal nem emelkedett, hiszen olyan árucikk ára emelkedett, amelyet nem lehetett kapni. Néhány élelmes maszek hamar meggazdagodott, miután már jóelőre megtudták, hogy nem lesz rágógumi, így volt idejük megfelelő mennyiségű készletet felhalmozni. Az országban egyre-másra alakultak a zugrágógumiklubok, a Keletinél levő kis KGST-n eltűntek az aranyárusok és a kvarcórások, az emberek a kapualjakban a kabátjuk alól rágógumicsomagokat húztak elő, persze a megfelelő titoktartás mellett. Csak akkor rebbentek szét, amikor megjelent egy gumibotos rendőr; ilyenkor jámbor ábrázattal úgy tettek, mintha aranyat árulnának.

A helyzet már-már kis híján reménytelennek tűnt, amikor fény kezdett derengeni az alagút keleti végén; elterjedt a hír, hogy a nikotinmentes cigaretta és az alkoholmentes sör után hamarosan forgalomba hozzák a rágógumimentes rágógumit.

Mint közölték, éppen olyan lesz, mint az igazi — azzal a különbséggel, hogy ezt nem lehet rágni.

Föld S. Péter

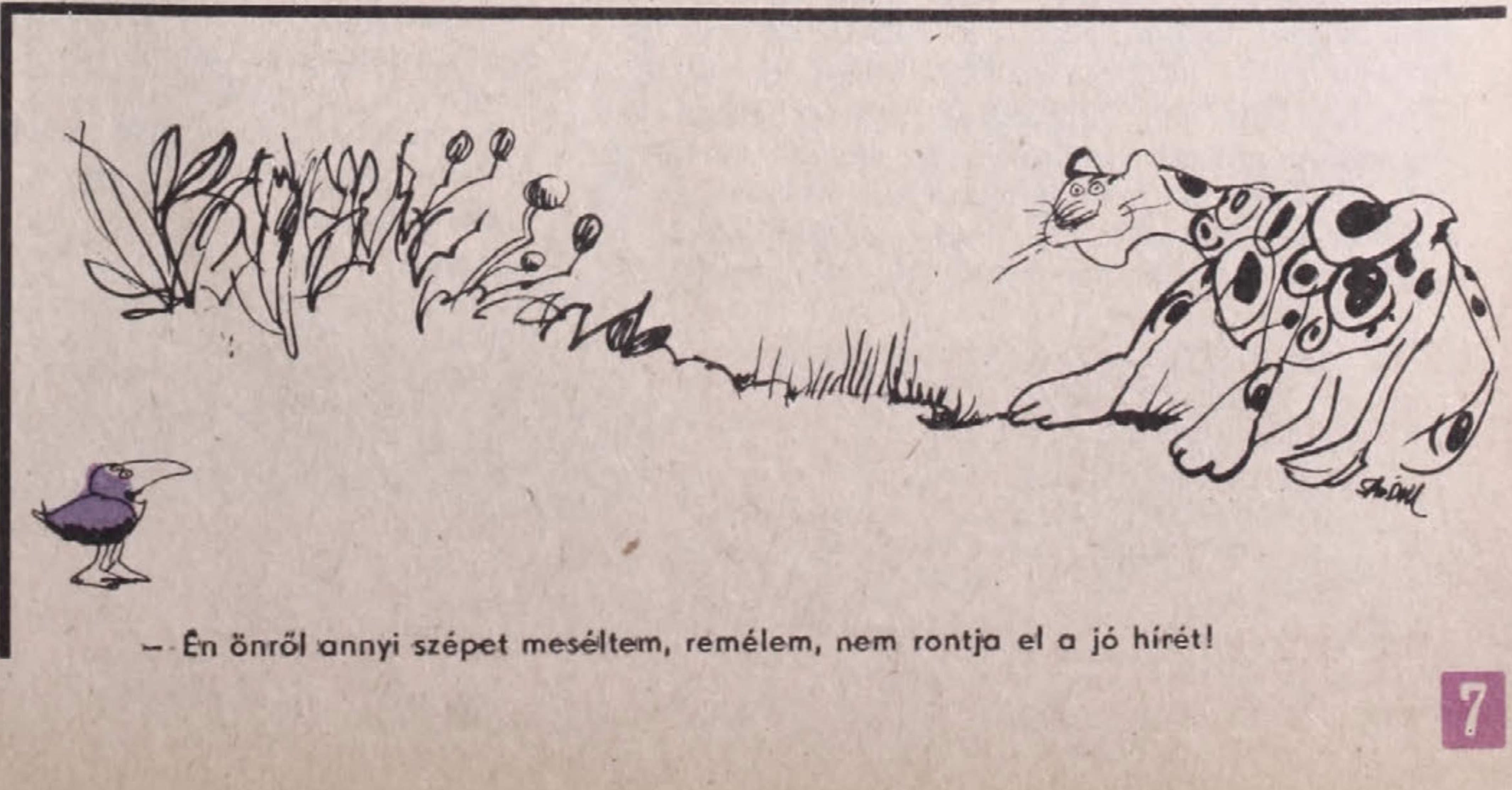

– Én önről annyi szépet meséltem, remélem, nem rontja el a jó hírét!

ŐSZI ÖRÖMÖK

Kutyabunda

Ősz, óh ősz, könnyű párák, lázas levelek, édes ízek csorduló évadja . . .

Táncoltál-e már mezítláb venyigék fanyar parazsán, miközben mézbefúlt kereplő riogatta a tőkék lármás seregélyeit? Vágyódtál-e szép halálra halk sírkertek krizantémillatú verőfényén? Szíttad-e fanyar bükrök, tüskés levét, míg kékre nem festette fogadat az íz, a méz, az ősz?

Na, mert én sem. Kinek jut eszébe efféle baromság?

Viszont a falkavadászat!

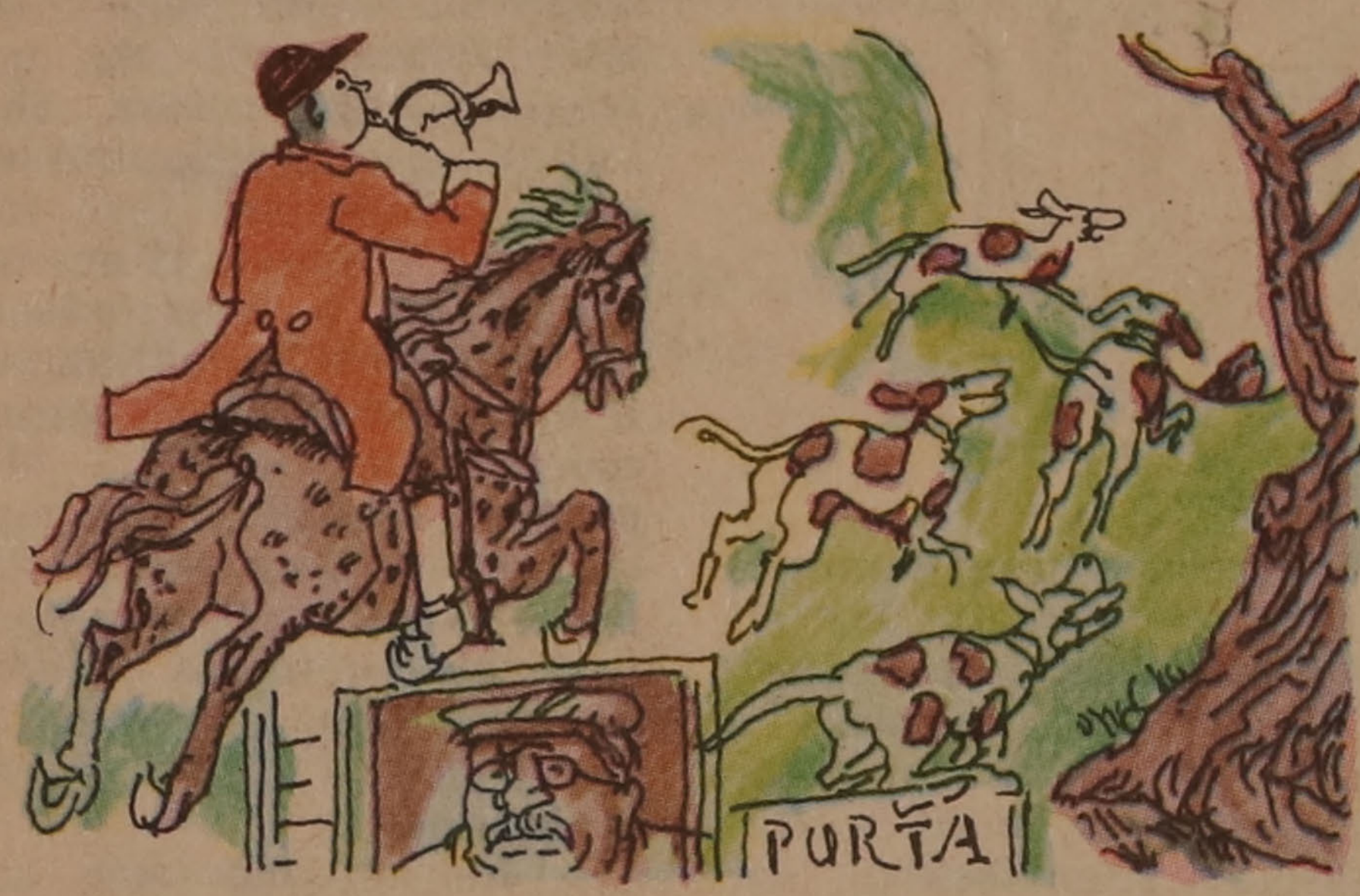

Elöl a róka gyalog, utána a kopók négykézláb, mögöttük a vadászok lóháton, trallala, az ám a mulatság. Hiszen Tóth Árpád is ugyebár mit ír:

Vagy űzni falka fürtjét
Hallani hallali kürtjét
Míg elfakul porosra
A frakk vidám pirossa . . .

Bizony, az idén én is vadásztam falkát. A rókát persze mellőztem, minek az a flanc? Lovam sem volt, mert leette magát körömpörkölttel és tisztítóba kellett éppen adnom és a hajsza végére sem a frakkom lett piros, hanem a fülem. Szóval amolyan magyaros falkavadászat volt ez. Nem is több kutyát űztem, csak egy kutyát, de hát ilyen esetben több kutya, vagy egy kutya — egykutya.

Az úgy volt, hogy a szomszéd gyárba jelentkezett egy agg nyugdíjas, portásnak. Az egyik lába hiányzott, viszont volt neki helyette egy kutyája. A főrendész úgy döntött, hogy egy portásnak egy láb kevés, viszont két portásnak öt már megteszi s felvette mindkettőjüket. Lajos, a farkaskutya, attól fogva betyárul állta a sarat. Napról napra ellenőrizte a termelés menetét, minden belépőnek megszaglászta a bokáját, majd baráti csóvintással jelezte, hogy ezúttal nincs szó ipari kémről, diverzánsról, vagy szabotőrről . . . mehet!

Szabadidejét is okszerűen használta fel, üres percciben kaján vigyorral hajkurászta a környezetvédelmi fűcsíkocskán tolláskoló verebeket. Nagy böhöm retteneteskedések közepette rohant nekik, azok unottan felrebbentek, amíg Lajos röhögve elsprintelt alattuk.

Aztán Lajos eltűnt. Pár napig vártunk, hátha előkerül őszi ebszex-orgiáinak valamelyikéről, rojtos füllel, tépett irhával, álmos-boldogan. Aztán csak nekieredtem, hogy felkutassam, hiszen mégiscsak kétszerannyi lábam volt, mint az agg portásnak.

— Maga is Lajost keresi? — kérdezett vissza a szomszéd trafik bágyadtka hölgye. — Hol látta utoljára?

— Vagy két hete még benn volt a gyárban.

— Akkor ez nem az én Lajosom. Az én Lajosom sosem tenné be a lábát egy gyárba. A maga Lajosa micsoda?

— Német juhász.

— Akkor nem stimmel. Mert az enyém olasz fagylaltos.

Kerestem Lajost mindenütt. Speciális füttyjeleket eregetve jártam be a közutakat és lakótelepeket. Ebek tucatjai szegődtek a nyomomba. Pulik, spánielek, dogok, boxerek, sőt, a távol-keleti nyitás jegyében még egy pekingi palotapincsi is, de Lajos egy szál se.

Érdeklődtem, kérdezgettem. Ajánlottak Singer varrógépet lábhajtással, filodendront friss hajtással, utazókosarat, víziorgonát, pánsípot, pedálos okarinát, muzsikáló tajtékpiát. Valaki Lajost is ajánlott, de az a Lajos XVI. volt és egy korabeli tubákos szelence tetejéről meredt rám zománcos szigorral.

Aztán rátaláltam Lajosra.

A körúton. Egy szőrmeüzlet kirakatában. Megismertem, mert egy különleges fekete tűzést viselt az álla alatt. Új lényegében ez a fekete tűzés a szőrös kabát jobb külső zsebére esett.

Állt egy felírás is ott, nagy kék betűkkel, hogy: *„Kutyabunda 10 700 forint”.*

Elismeréssel kellett bólintanom. Hiába, iparunk, kereskedelmünk valódi merészséggel keresi az új utakat, új lehetőségeket.

Legközelebb talán már féllábú öreg portásokból is csinálnak bundát.

Nyolcezerért.

Peterdi Pál

TELEPÜLÉSFEJLESZTÉS

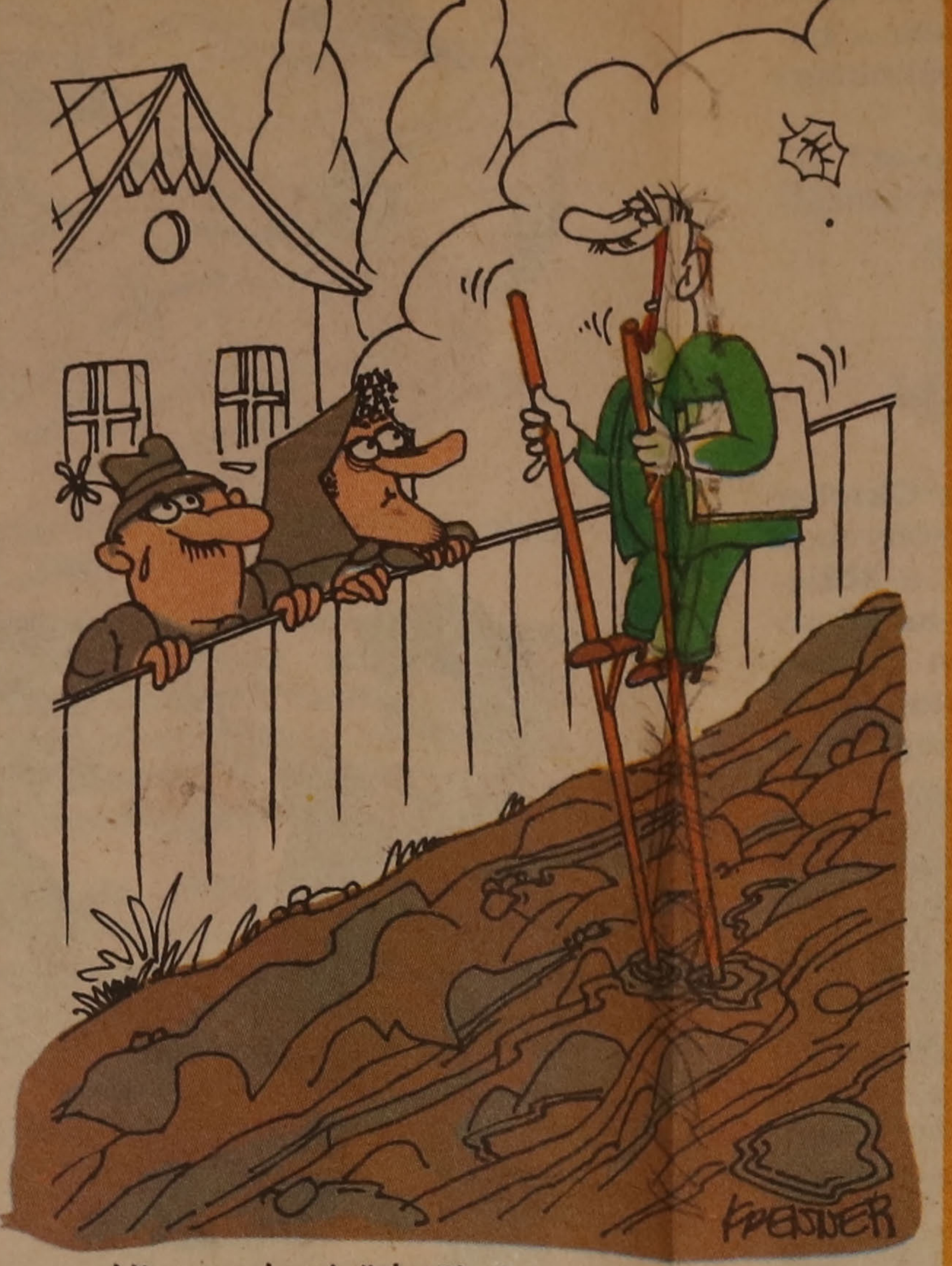

– Nincs valami ötletük, hogy mire költsük a hozzájárulást?

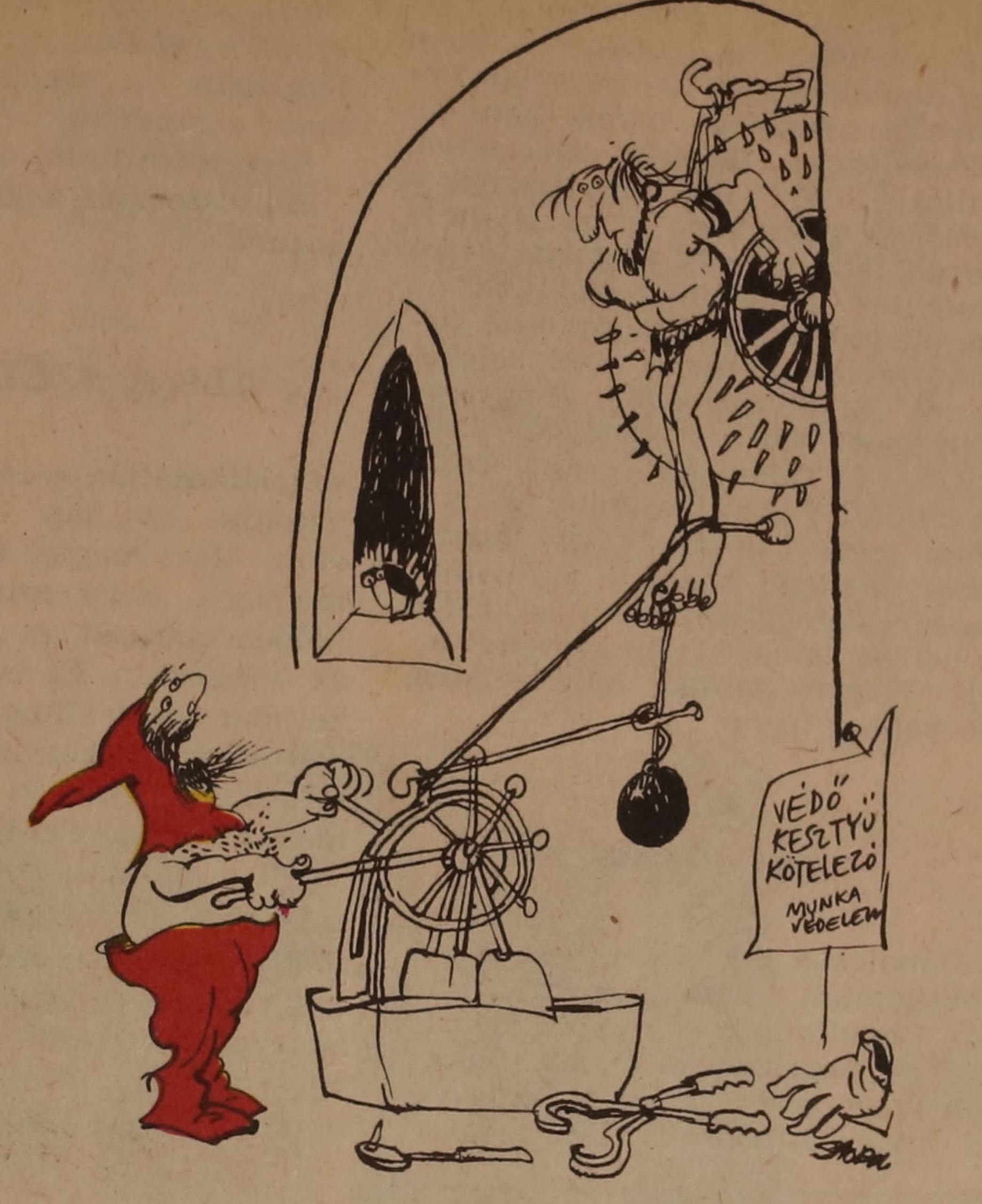

– Ma szerencséje van öregem, el kell rohannom, mert szüretelünk!

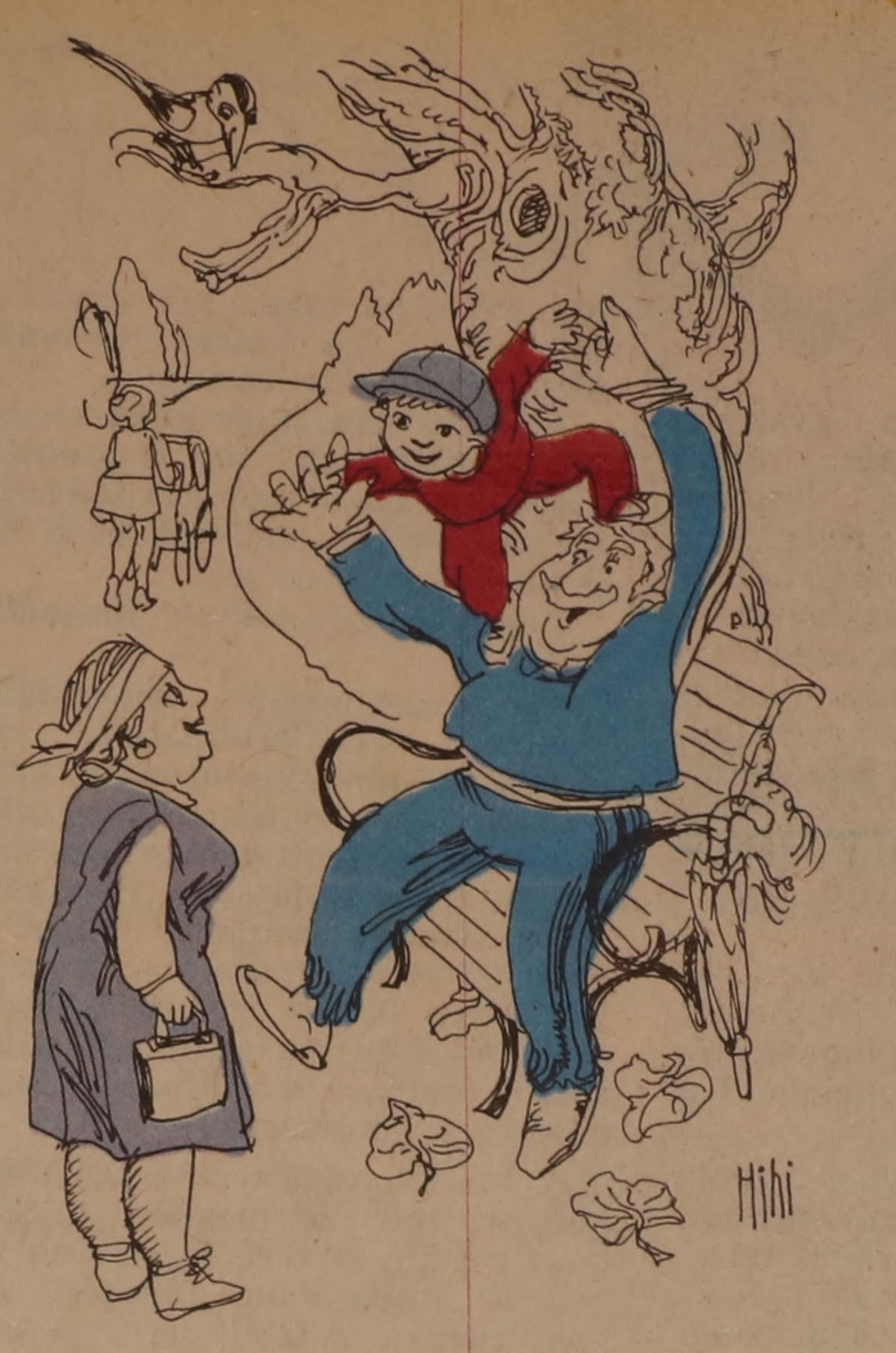

– Édes kis unokája van, bácsi!
– Ez speciel a fiam, asszonyom . . .

LATYAK

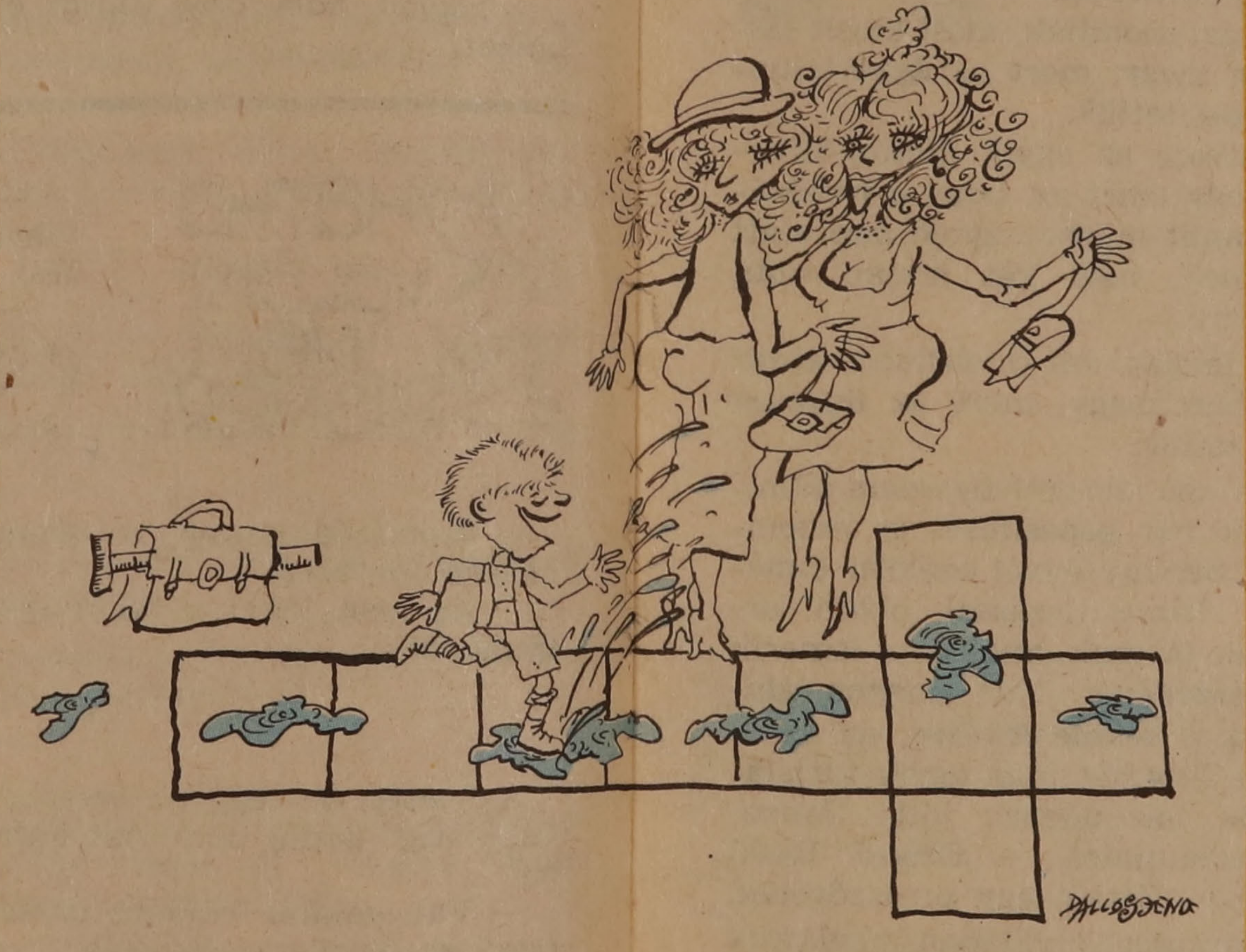

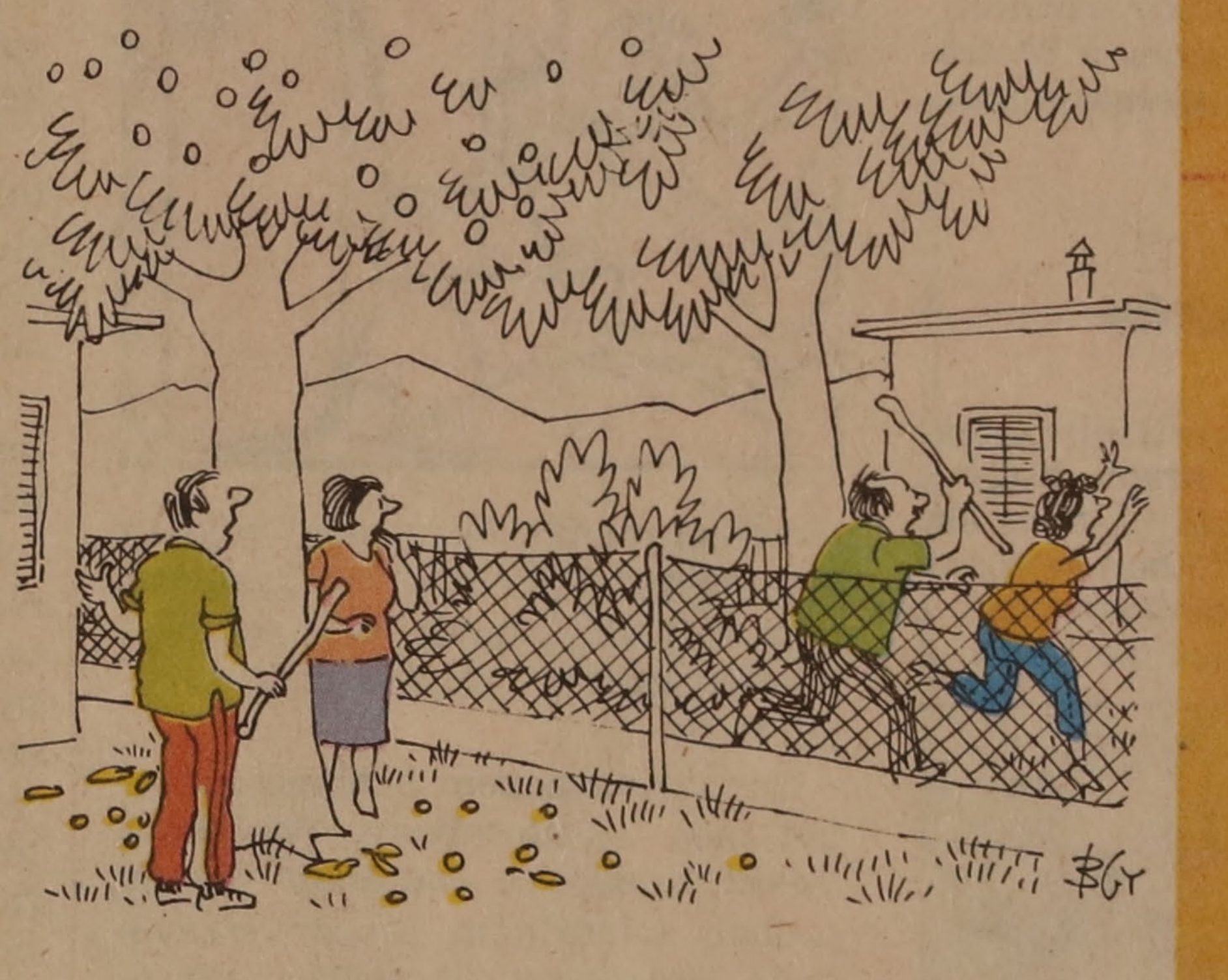

– A szomszédnak nincs diója, amit verjen . . . !

NYUGDIJASBEUTALÓ

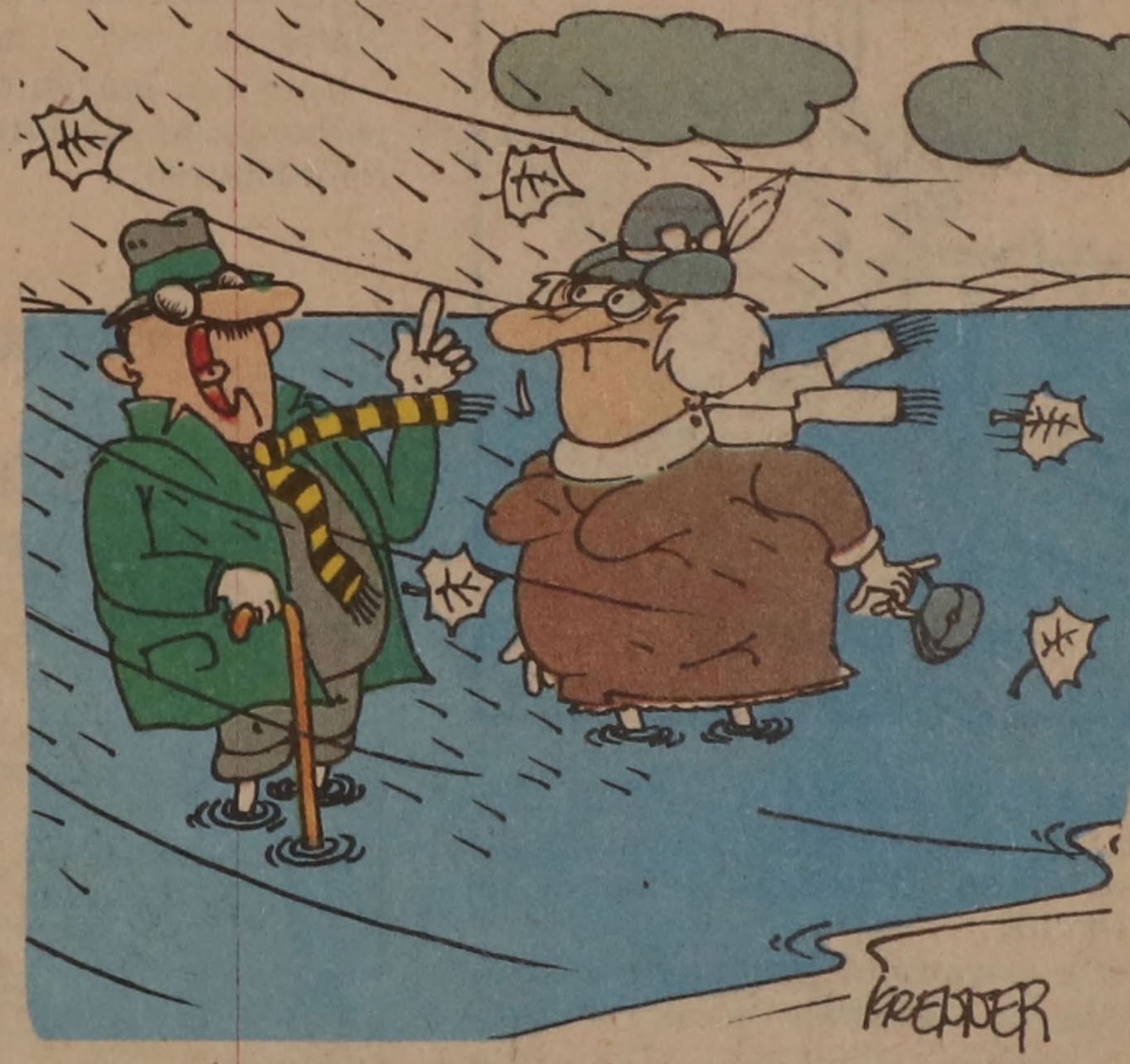

– . . . és azt mondta az szb-titkár, hogy érezzük nagyon jól magunkat és fürödjünk sokat . . .

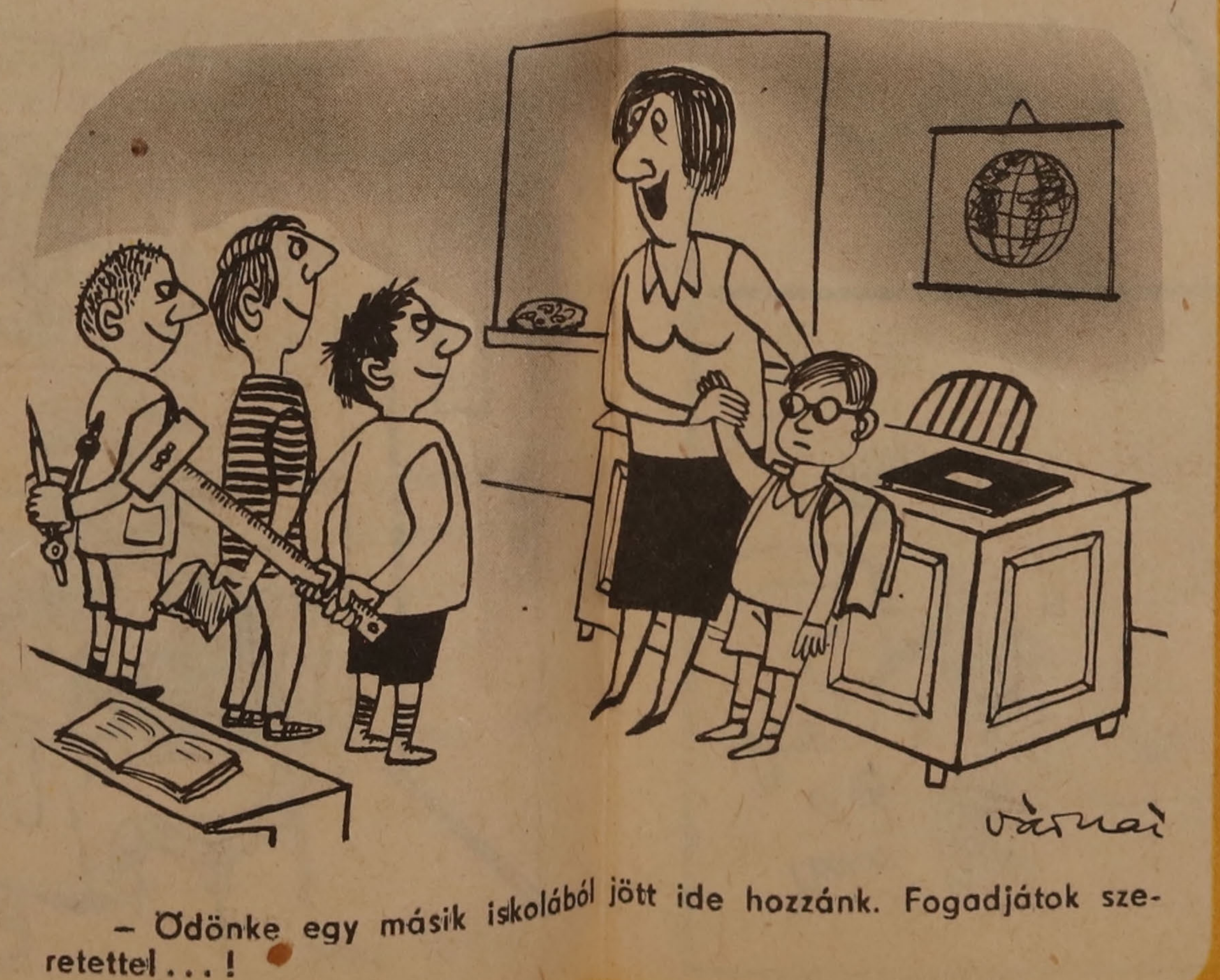

– Ödönke egy másik iskolából jött ide hozzánk. Fogadjátok szeretettel . . . !

HÁTIZSAKOS TURIZMUS

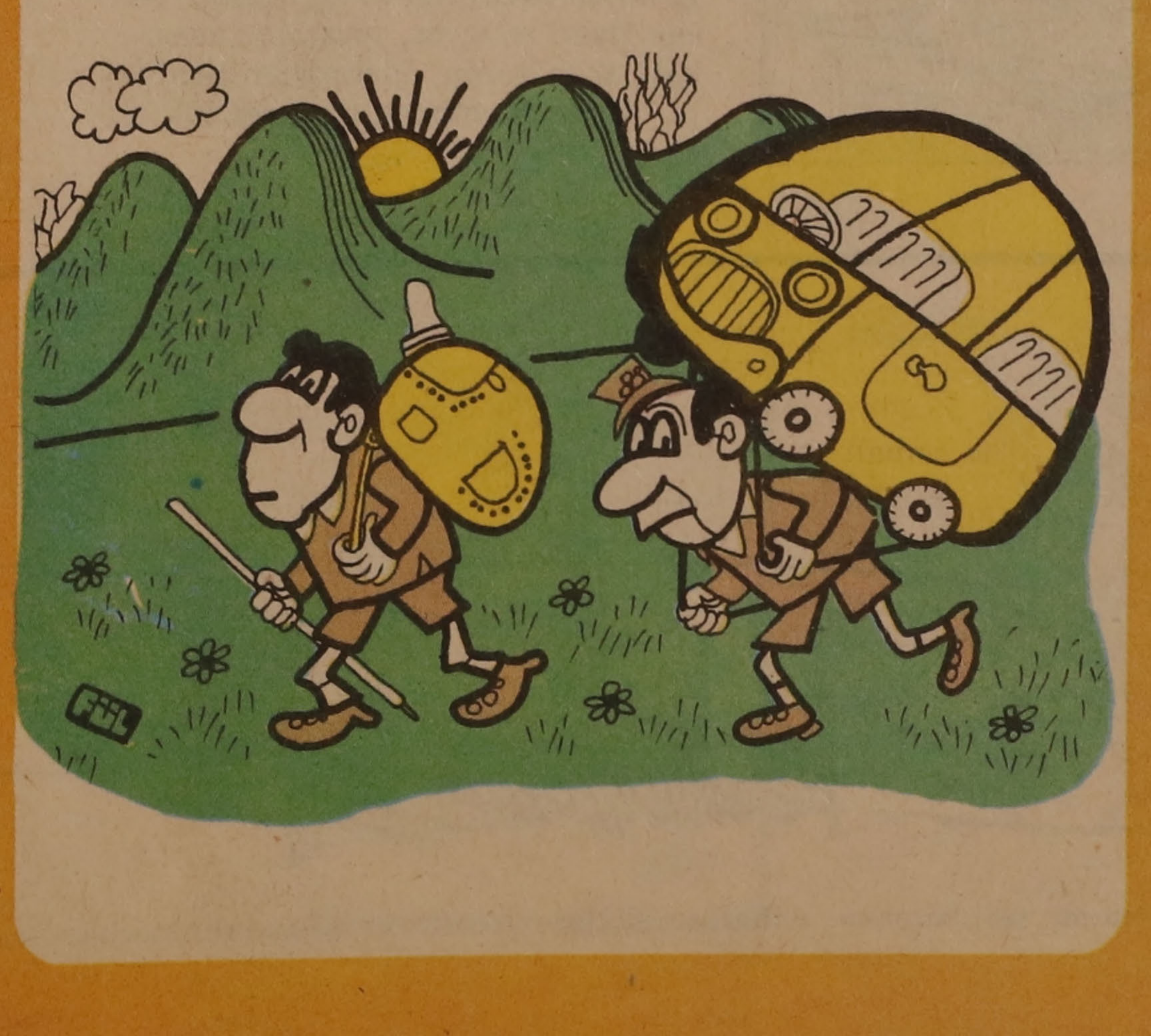

LEVÉLÉGETÉS

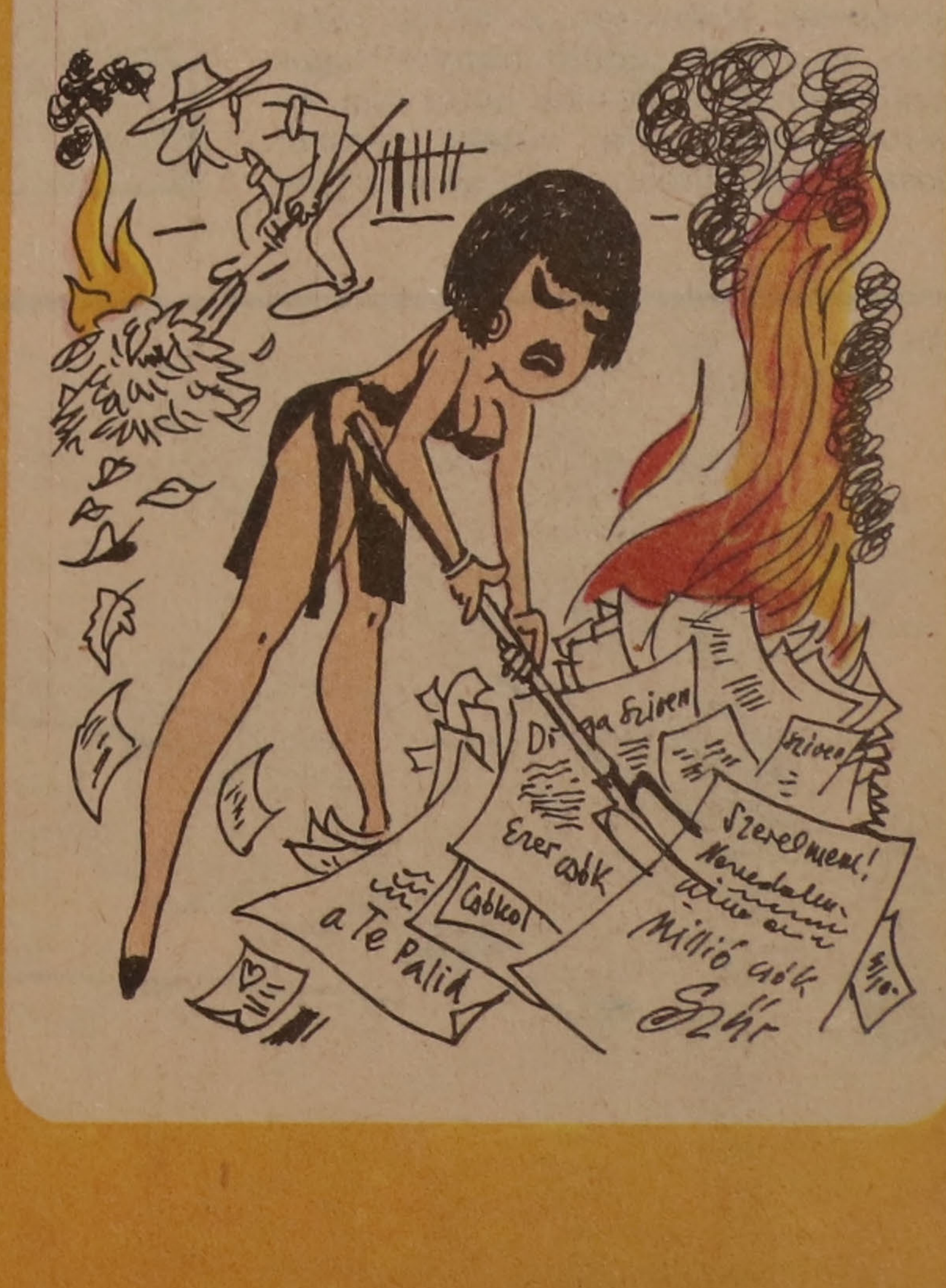

Csak úgy firkálgatok

TELEFON

Külföldi ismerőseim gyakorta feltesznek olyan kérdést, amire nem tudok válaszolni. Például: Pesten a cukrászdákban miért nem lehet teát kapni? Nem tudom. Miért nem lehet kisadag fagylaltot kapni? Azt se tudom. A Széchenyi fürdőben miért van egy életerős fiatalember, akinek nincs más dolga, mint a kabinokat nyitogatni-csukogatni? Halvány gőzöm sincs róla. A Széchenyi fürdő büféje miért olyan koszos? Nem tudom kérem, én nem láttam.

Egyszóval elhárítgatom az ilyen kis szamár panaszokat, örüljenek, hogy a Halászbástya gyönyörű és nyugati zsebüknek megfizethető a gulyás.

Ellenben volt egy panasz, aminek már magam is utánanéztem. Párizsból érkezett barátnőm megkapta szobáját a budapesti Metropol szállóban. Napi kétszáznegyven frankot fizetett érte, ami úgy tudom, körülbelül ezernégyszáz forint. Párizsban úgy mondták, hogy fürdőszobás szoba, Pesten már csak zuhanyozós volt. W. C. nélkül. Rádió, tévé nem volt a szobában, de volt telefon. Ami igen kellemes, ha működik.

Este barátnőm hazament a szállodába és telefonálni akart. Felvette a kagylót, süket volt. (Nem ő, a telefon.) Rázta, fújta, beleszólt, semmi. Hát, ha nem, nem. Levetkőzött, ágyba bújt, dörömböltek az ajtón. Azonnal jöjjön le, telefonhoz hívják. Miért nem kapcsolják ide? Akkor derült ki — nem, nem tetszenek elhinni —, hogy hazánk szépséges fővárosának kellős közepén, egy nem tudom hánycsillagos szállodában, csak este hétig van telefonközpont. Ha valaki rosszul lesz a szobájában és le akar szólni a portára, ha valaki kér valamit az étteremből, ha valaki telefonálni akar, ha valakit hívnak...

Érdeklődtem, hogy lehet ez. Sajnos, létszámhiány van, a probléma megoldhatatlan, csak két telefonosnő van, ők így osztották be a központ működési idejét...

Lehet, hogy *nálunk* megoldhatatlan.

Pár évvel ezelőtt, Amerikában jártam, Dél-Carolinában, egy Greenville nevű kisvárosban. Ismerősünk, egy konfekciógyár tulajdonosa meghívott minket vacsorára. Este az irodájában várt ránk. A háromszáz munkást dolgoztató és fantasztikus forgalmat lebonyolító üzem összes irodája két pici szobából állt. Az egyikben dolgozott a főnök, a másikban a titkárnője és a könyvelője.

A tulajdonos-igazgató úron kék köpeny volt, és megkért minket, hogy néhány percre foglaljunk helyet az irodájában. Elnézést kér, hogy megváratkoztat, de a délutános takarító nem jött be, és nem lehet így hagyni a munkahelyeket. Azzal az igazgató úr és Sidney nevű fia, aki joghallgató New Yorkban és vakációját töltötte Greenville-ben, előszedték a seprőket, porszívókat és villámgyorsan végigtakarították a munkatermeket.

Egyetlen igazgató sincs a Metropolban, aki kezelni tudná a telefonközpontot?

FOGALMAZÁS

Hallgatom a rádió esti hírszolgálatát, a beszámolót arról, hogy a kerületi ingatlankezelő vállalat ebben és ebben a kerületben felajánlotta megvételre a bérlakásokat a bentlakóknak, csak azt felejtette el a körlevélben közölni, hogy nyugdíjasok számára a vétel nem kötelező. Nincs ok riadalomra — csitít mindenkit az illetékes —, nem erőltetünk senkit. De ha netán később a nyugdíjas anyagi helyzete megváltozna, (kérdem szeretettel, mitől? lottó? általános árcsökkenés?) és mégis vevő volna az általa bérelt lakásra, akkor *a lakó vételi* kérelmet terjeszthet be. Ettől a kérelemtől én bedilizek, ettől felmászom a toronyba, ettől beleharapok az ablaküvegbe. Hogyhogy kérelmet? Mit kér? Kitől kér? Mitől kér? Talán könyörög? Talán esedezik? Vásárol valamit és fizet. Nem erről van szó? Úgy látszik, vissza kellene hoznunk iskoláinkba a régi fogalmazástanítást. Hogy is kellett annak idején kérvényt írni? Nagyméltóságú házkezelőség, kegyelmes urunk...

POP-SHOW

Bánatosan nézem a tévét, a veszélyeztetett fiatalkorúakról van szó. Bemutatnak egy leányzót, hányaveti, nagyszájú, szemtelen, megvan vagy tizenöt éves. Miért szöktél meg otthonról? Koncertekre akartam menni. Miért nem vagy az iskolában? Fütyülök az iskolára, nem akarok tanulni és egész életemben gürizni, mint a hülye szüleim.

Bánatosan nézem a tévét, ha lehet még bánatosabban. Pop-show. Lehet, hogy ha fiatalabb volnék, jobban tolerálnám ezt az eszeveszett rikácsolást, bömbölést, vibráló színeket. Lehet, hogy ha az előadóművészek kicsit fiatalabbak volnának, akkor is jobban tolerálnám, volna rajtuk valami hamv és báj, vicces volna az egész ugrálás. De kiélt, vigyorgó ősz hajú szatírok rikácsolnak, bozontosan és rongyokban. Negyven évvel ezelőtt, ha egy ilyen rongyos, torz alak mászkált az udvaron, édesanyám behívta, jöjjön jóember, jut magának is egy tányér leves.

Nem csodálkozom, hogy az a tizenéves, aki kultúra címén ezt zabálja, megvadul tőle, lelép az iskolából, belefürdik a vérhasba a bányatóban, és két üveg pálinkáért betör a közértbe.

Szeretném tudni, mire jó ez?

Ha viszont ez a jó, miért csodálkozunk?

ÁLL A SZÜLŐ, ÁLL

végeláthatatlan sorban az Október hatodika utcában, a tankönyvbolt előtt. Mert megint bedőlt a közleménynek, hogy minden tankönyv időben elkészül, és időben ott lesz az iskolákban. És búbánatos lélekkel már régen elfogadta, hogy minden évben százmillió könyvet változatlanul újra ki kell nyomni, mert milliomoséknál ez így szokás.

Áll a papa áll és a mama áll, türelmesen és megadással és szorongatja az erszényét, hogy ha sorrakerül, megvehesse a kémiát és a környezetismeretet és a német nyelvtant a büdös kölyöknek, aki mindezt úgyse fogja megtanulni.

ADMINISZTRÁCIÓ

Felhívom az egyik vállalatot, érdeklődöm, miért nincs még az ügyem elintézve?

Jaj, azt mondják, most kicsit lassabban megy, mert az ügyvitelünket gépesítettük.

Felhívom az egyik állami hivatalt, hogy lehet az, hogy a honorárium, amit máskor nyolc nap alatt kifizetnek, még két hónap után sincs itt?

Jaj, felelik, mit csináljunk, kicsit lassabban megy, mert az ügyeket gépre tettük.

Szorongó lélekkel figyelem adminisztrációnk gépesítését és eszembe jut néhány évvel ezelőtti élményem. Társasutazással olyan országban jártunk, ahol nem ismerik a presszókávét. Már nagyon áhítoztunk a fekete levesre, de sehol semmi. Egy hét után egyik turistatársunk lelkendezve jött: Gyerekek, rohanjatok, a Grand Hotel halljában láttam egy presszógépet.

Rohantunk is, valóban megláttuk a valódi Gaggia márkájú olasz presszógépet, csak éppen kávét nem kaptunk.

Mert virslit főztek benne.

Fehér Klára

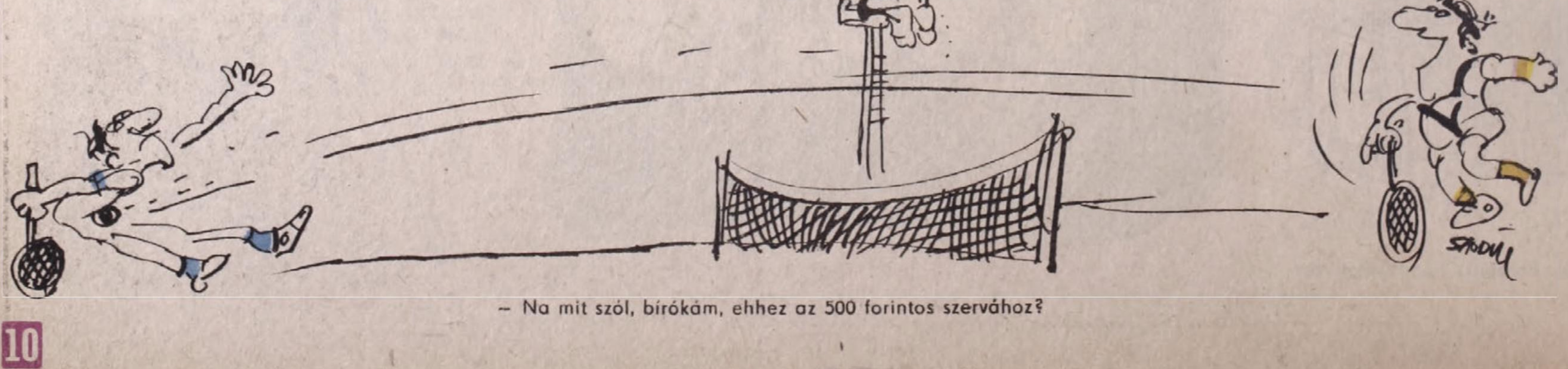

– Na mit szól, bírókám, ehhez az 500 forintos szervához?

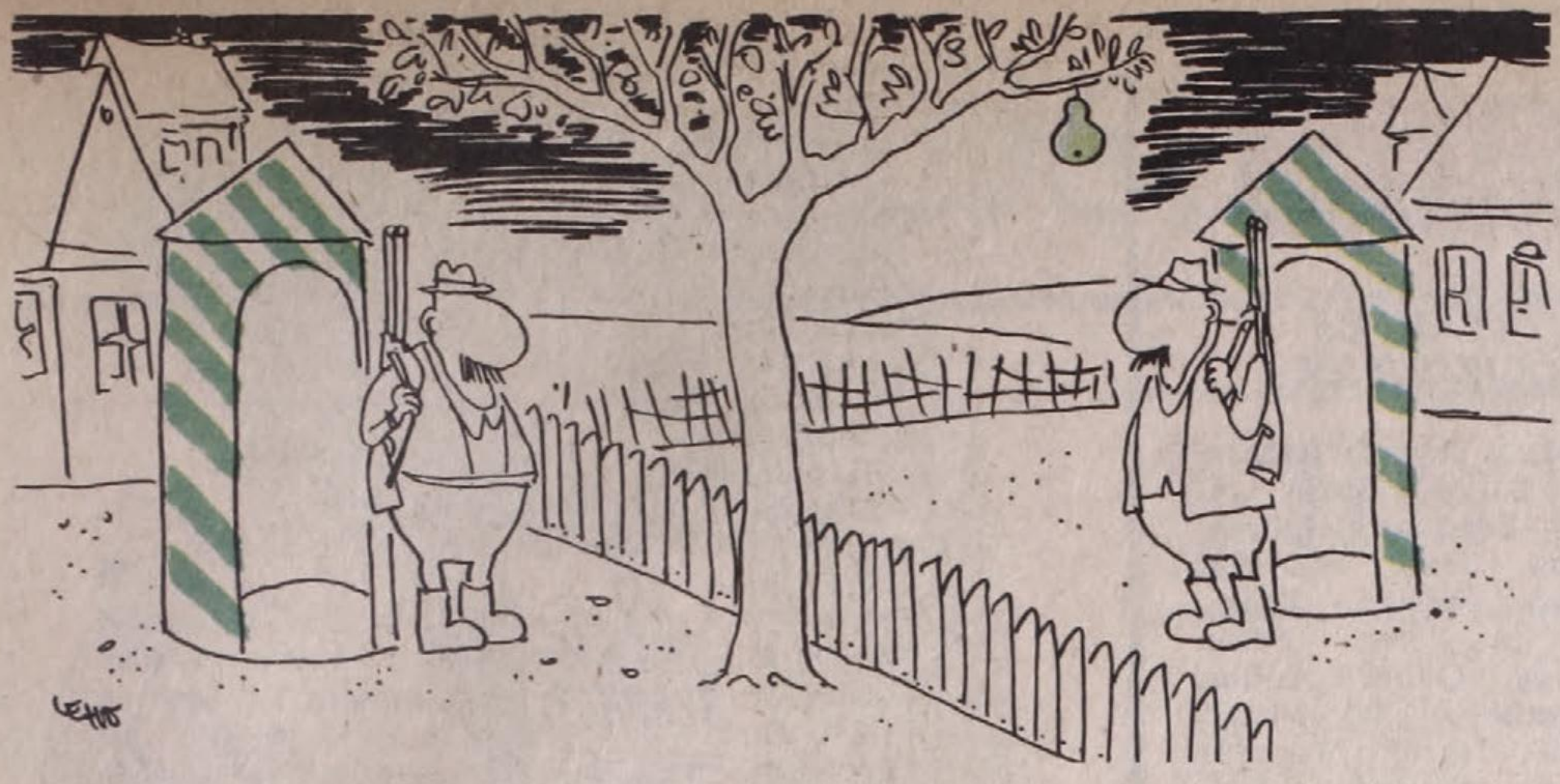

KONTRA

LEHOCZKI, HEGEDÜS,
DALLOS, FÜLÖP,
BRENNER, BALÁZS-PIRI

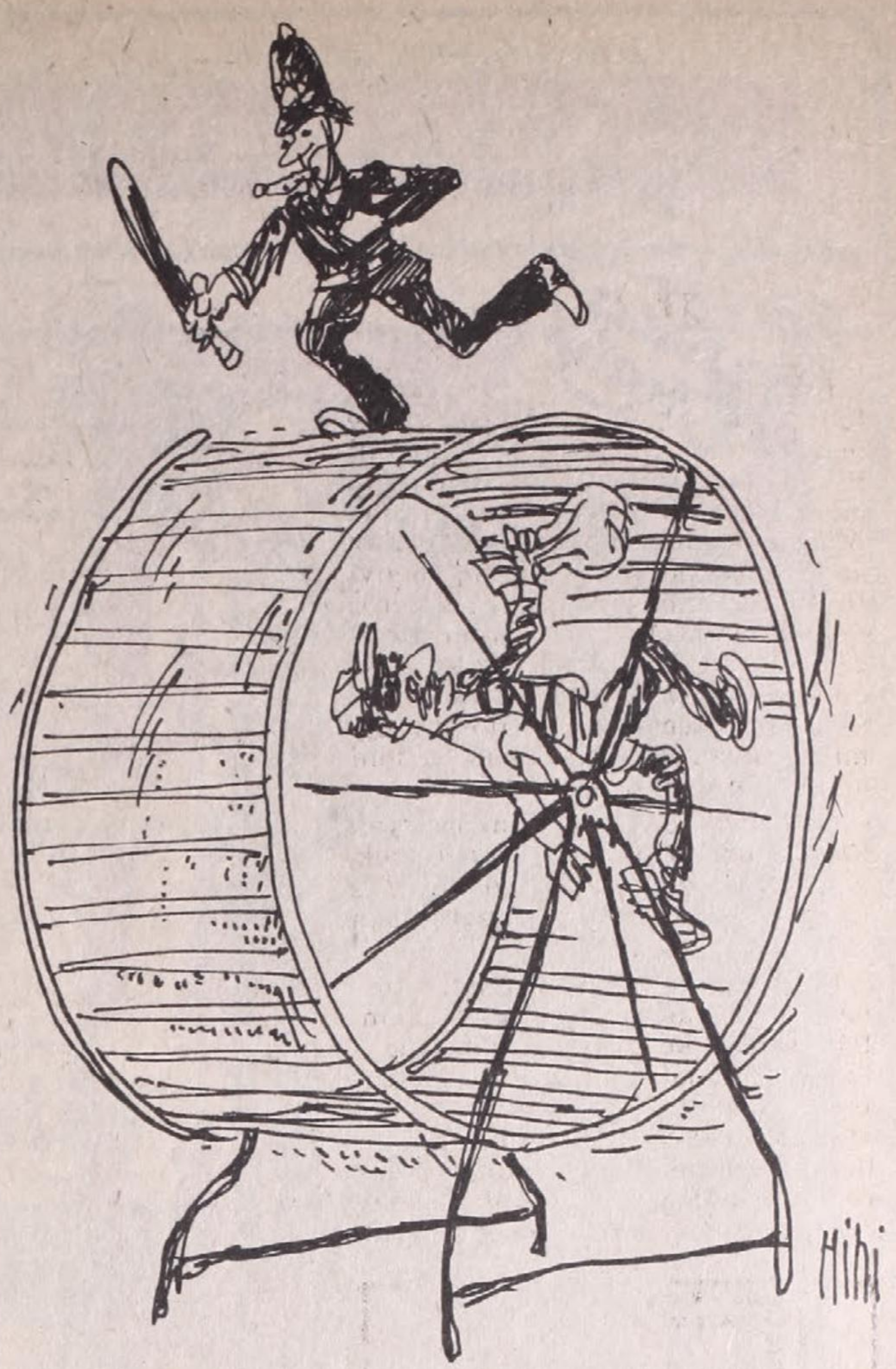

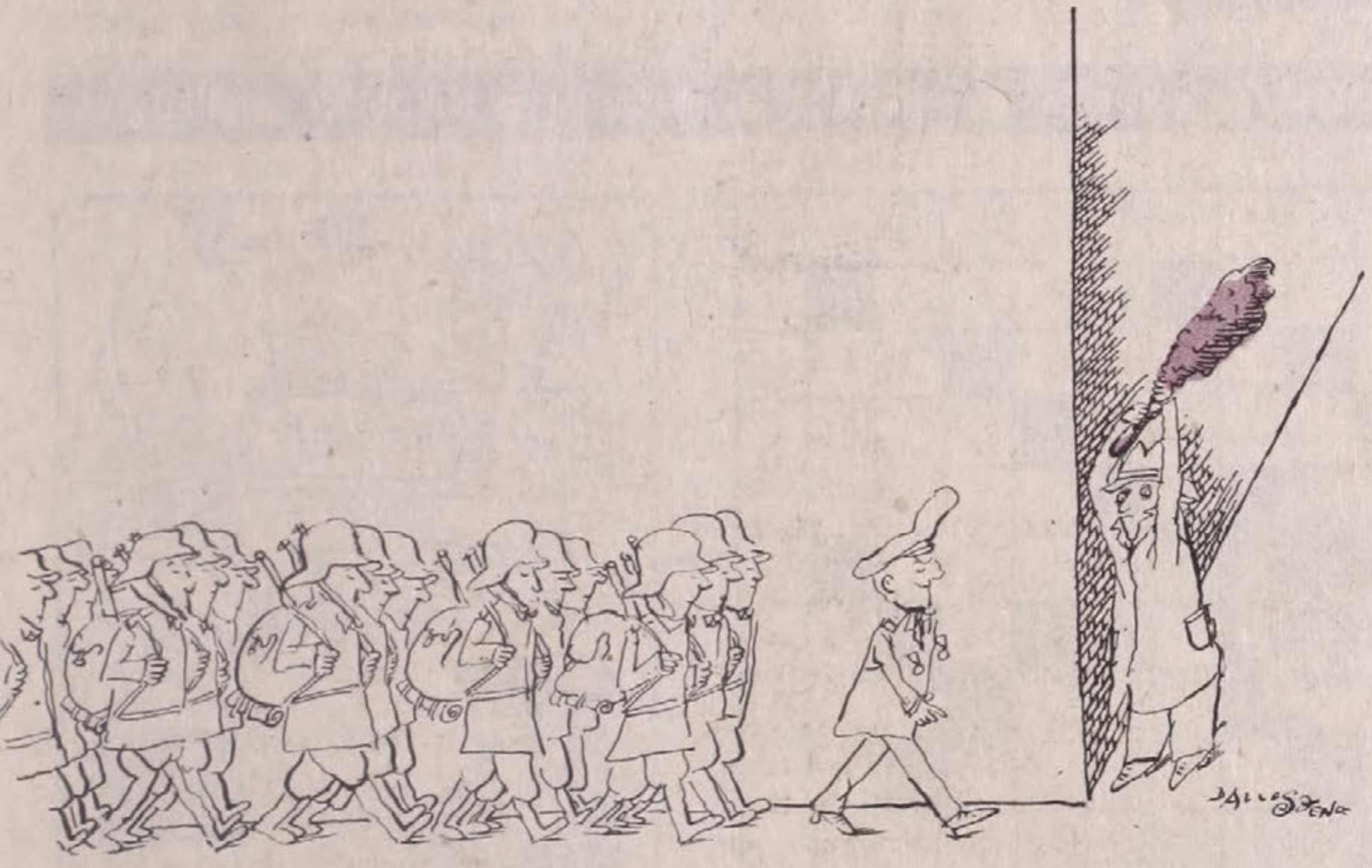

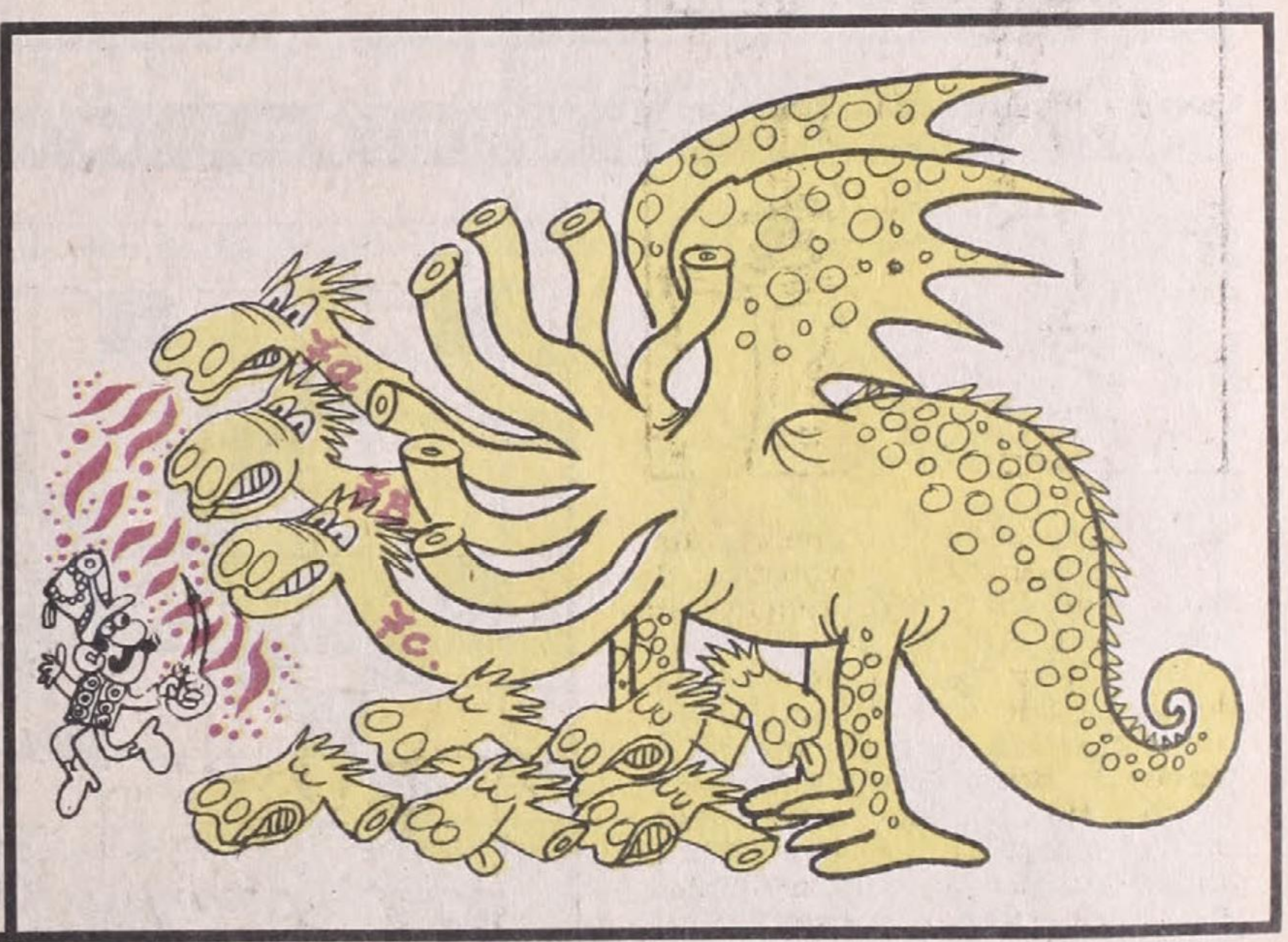

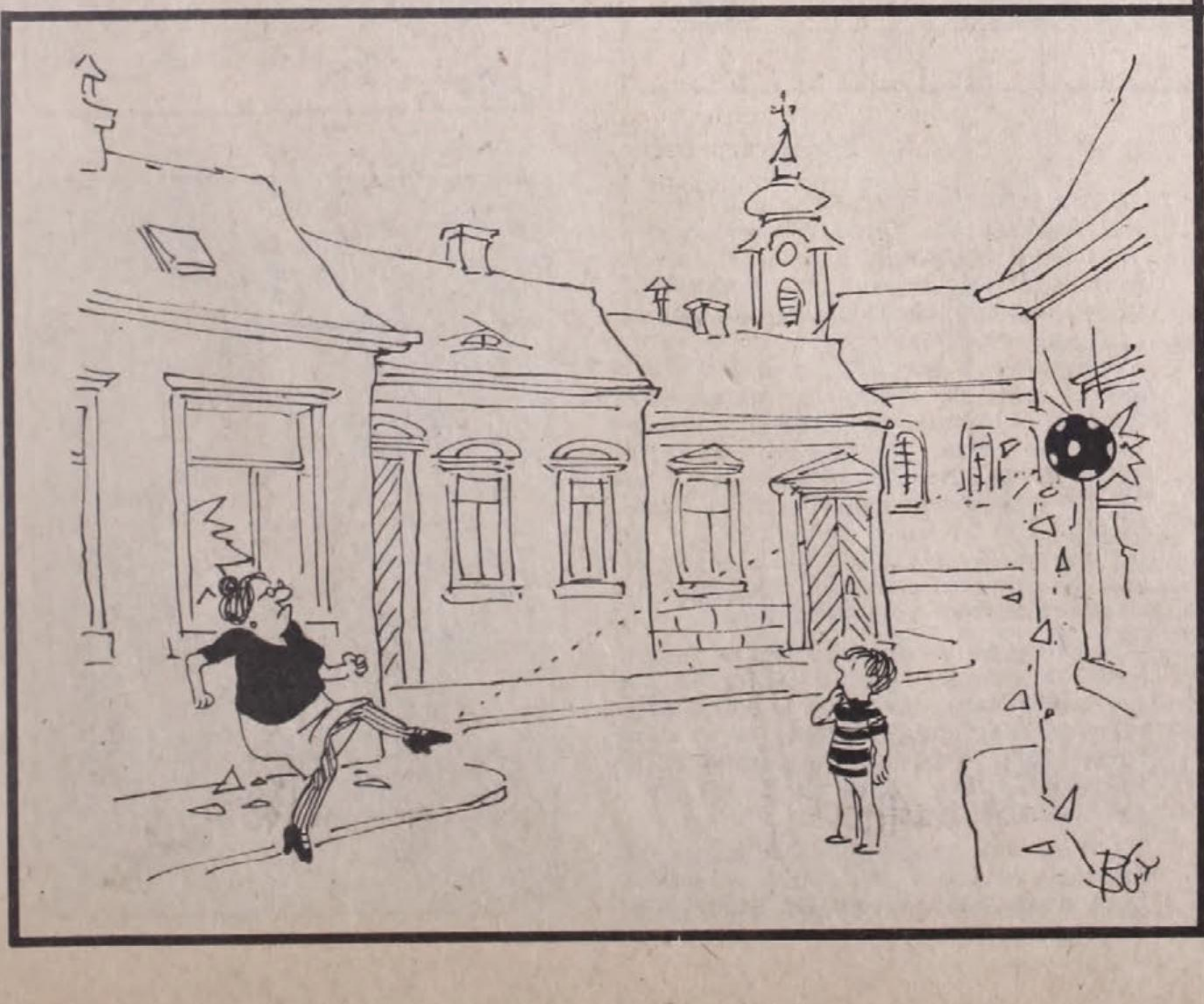

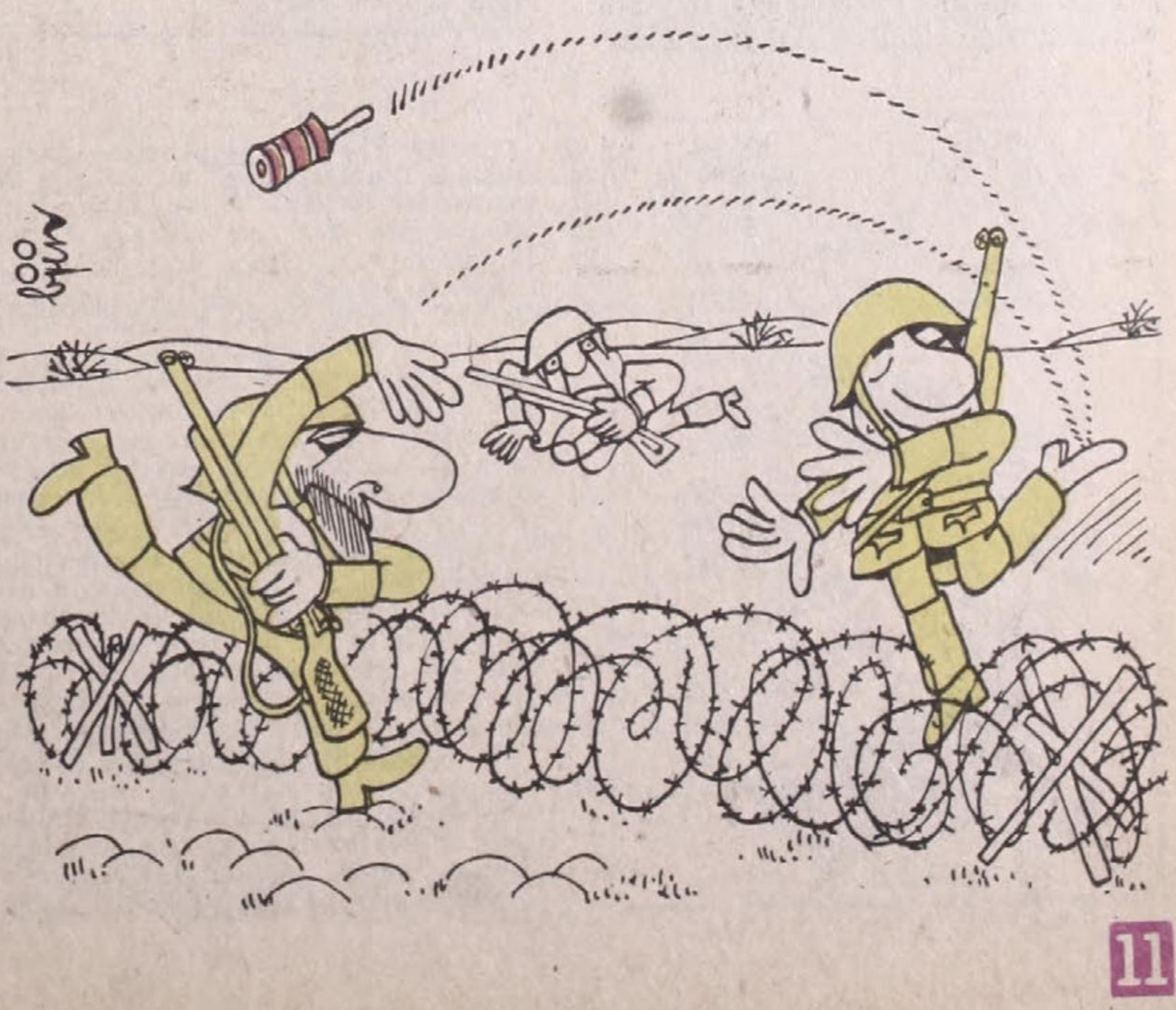

MÉG KAPHATÓ!

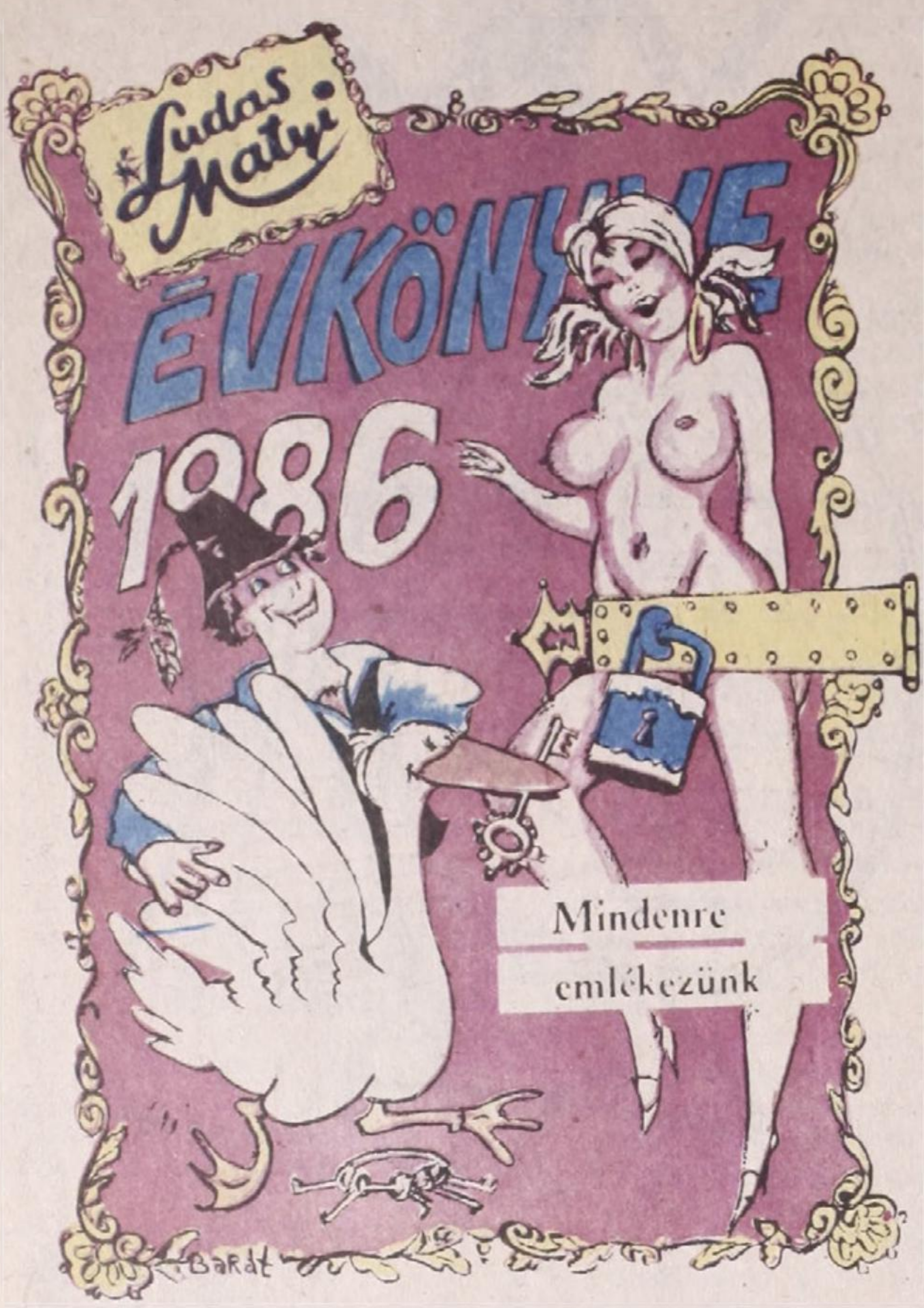

ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Endrődi István, Fehér Klára, Föld S. Péter, Fülöp György, Gábor Andor, Galambos Szilveszter, Györe Imre, Hegedűs István, Karinthy Frigyes, Krenner István, Lehoczki István, Mikes György, Moldova György, Münz András, Nagy Endre, Novobáczky Sándor, Peterdi Pál, Radványi Barna, Rátonyi Róbert, Sajdik Ferenc, Somogyi Pál, Soós András, Szilágyi György, Szűr-Szabó József, Tabi László, Timár György, Tót Gyula, Trunkó Barnabás, Várnai György és még sokan mások.

224 OLDAL

ÁRA: 24 Ft

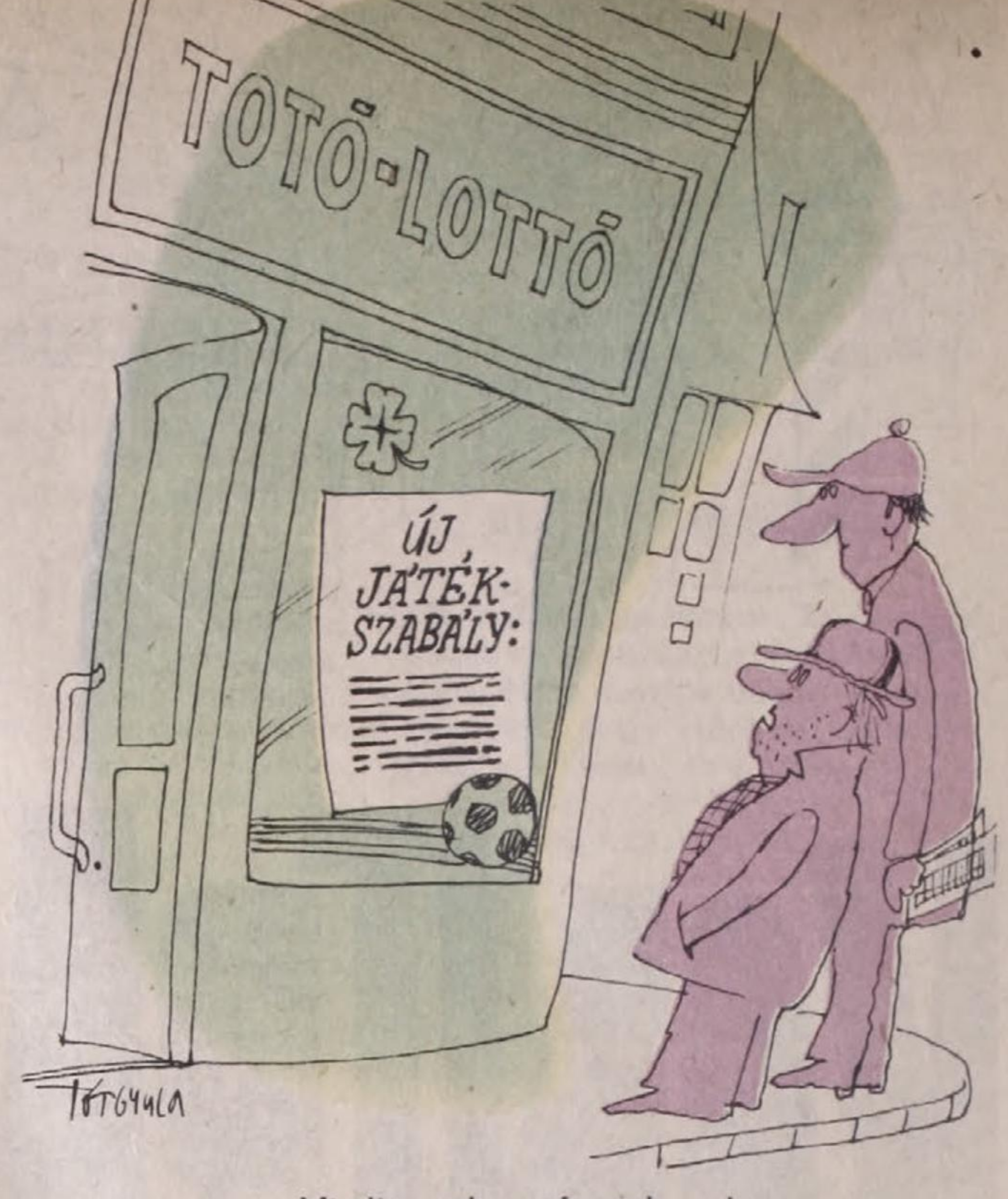

Mindig ezek a reformok . . . !

A szeptemberi (9. szám) **Ludas Magazin** keresztrejtvényének helyes megfejtése:

— Amióta feltalálták a tükröt, fölösleges másokon nevetni.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Kugli Erika, Almásneszmély, Újtelep 48. 2545
Brózman Jánosné, Eger, Új élet u. 1. 3300
Angi Péterné, Budapest, Víziorgona u. 4. 1038

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

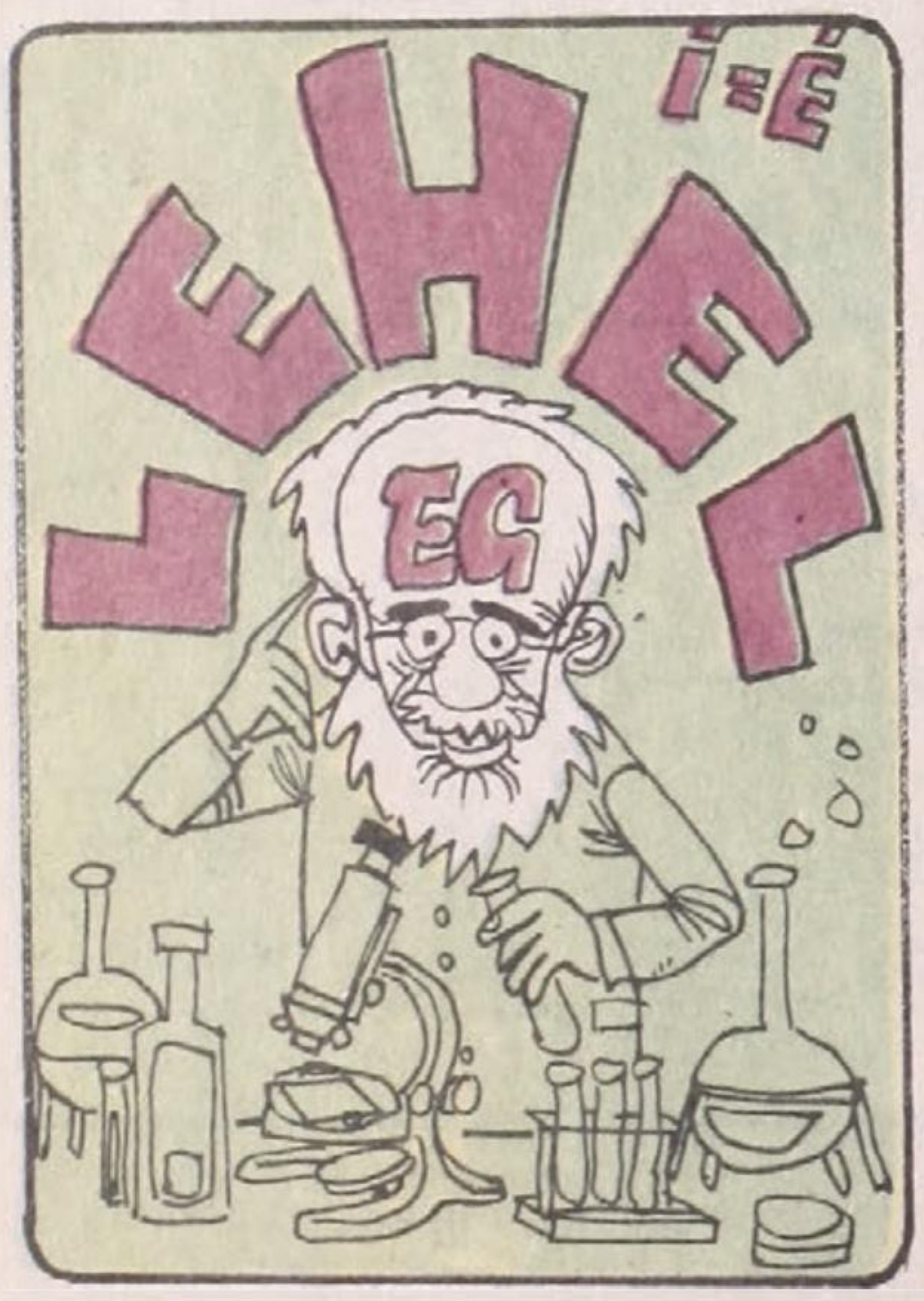

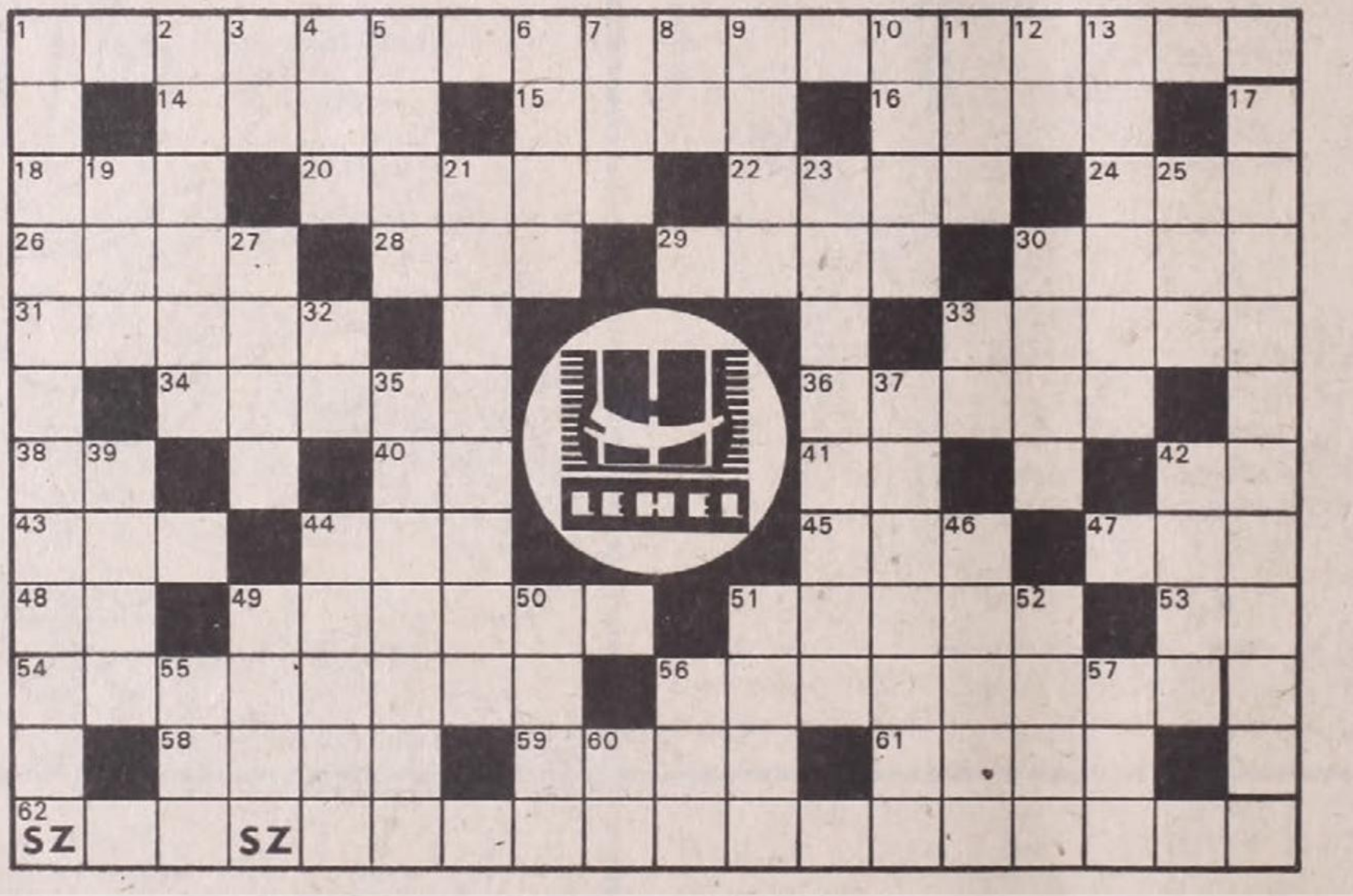

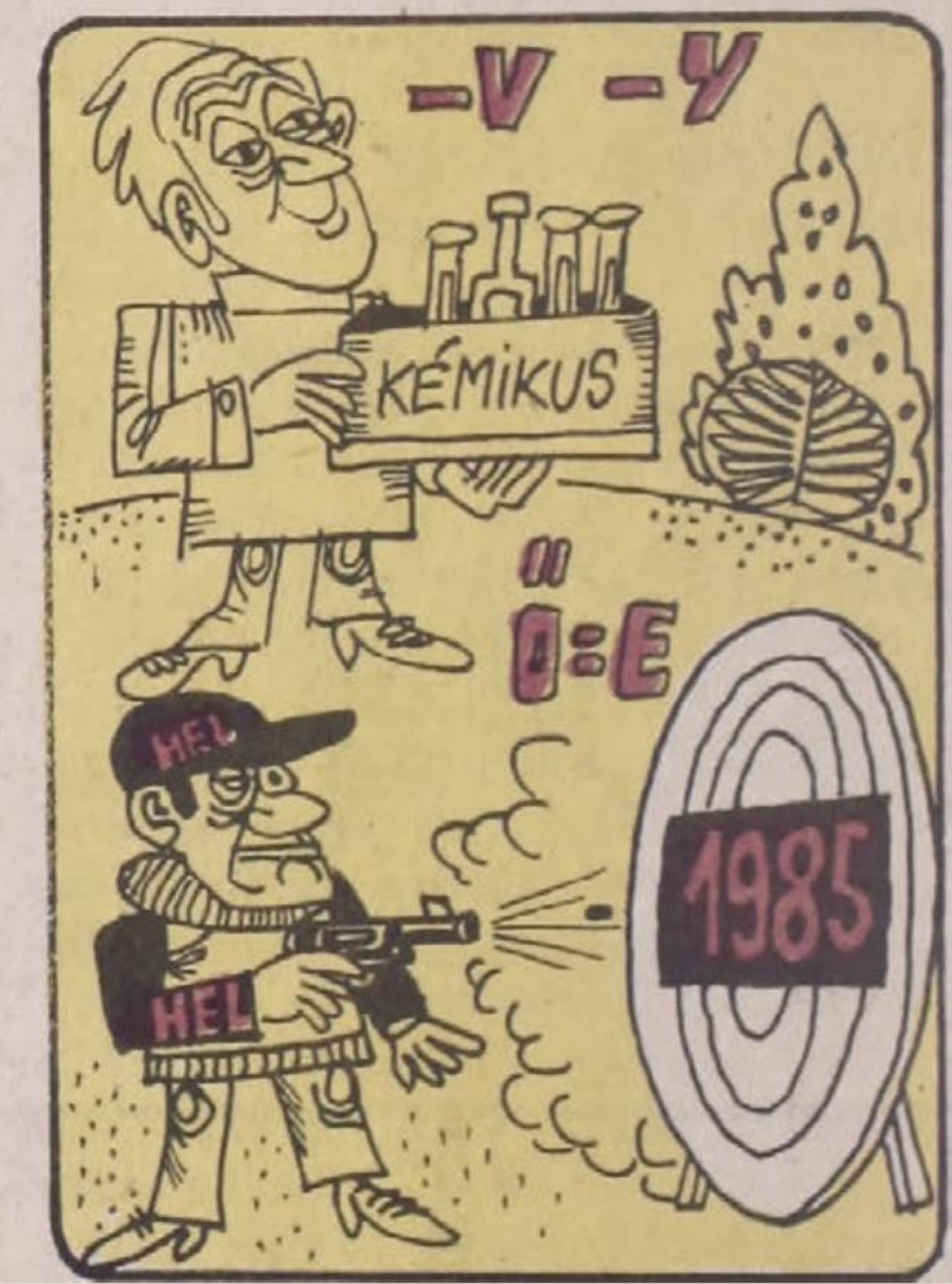

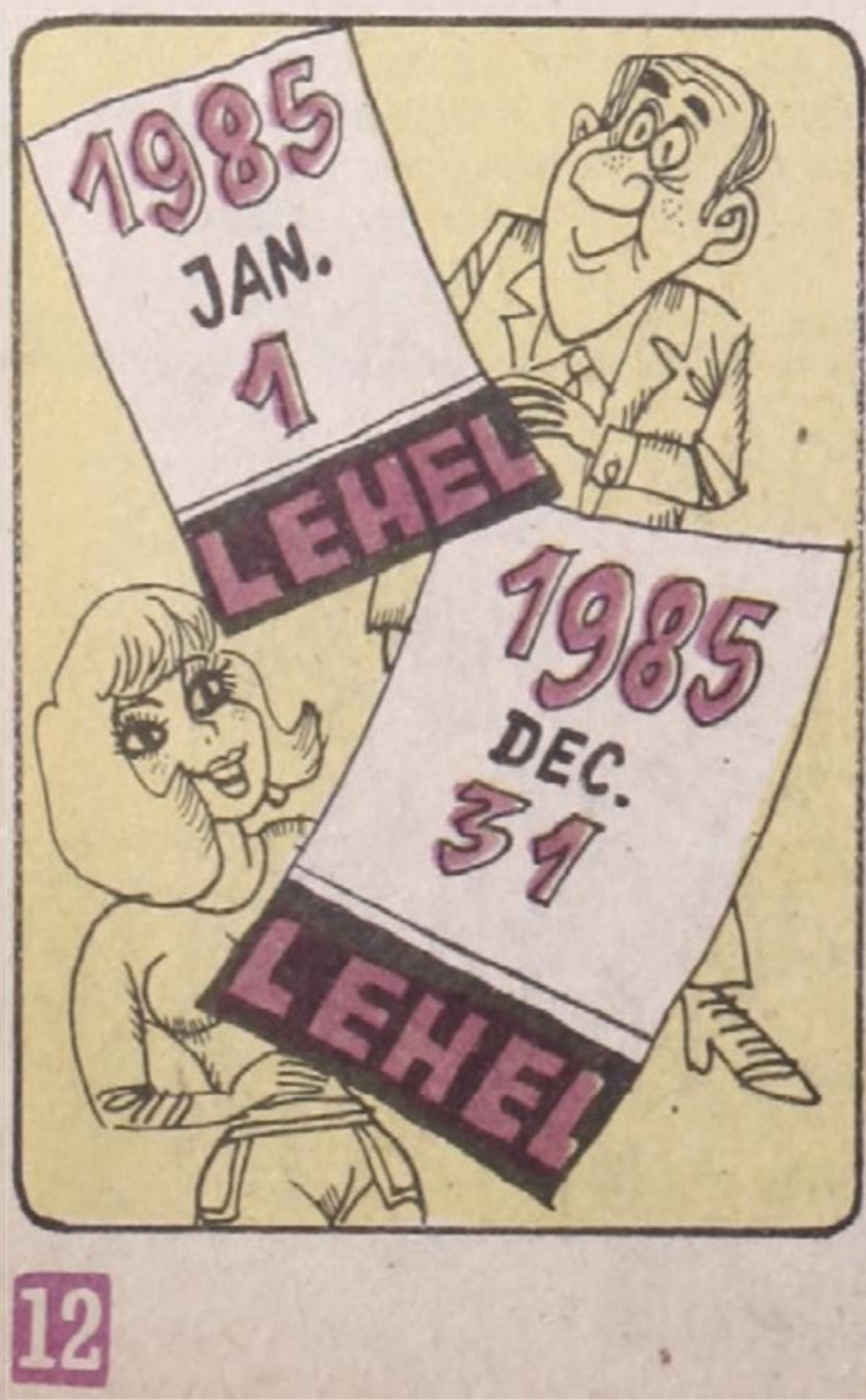

VÍZSZINTES: 1. Egy jó tanács — folytatása a függőleges 32., 30., 17. és a vízszintes 62. sorban. **14.** A földig ér. **15.** Elfogyasztja. **16.** „A" beszéd. **18.** Bálványdarab! **20.** Régi súlymérték. **22.** Takarmánynövény. **24.** Az idézetben van! **25.** A ruha része. **26.** Marie José . . . — francia filmszínésznő. **29.** Megun. **30.** Izzása. **31.** Visszahalló! **33.** Olyannak látszik. **34.** Ez a paripa. **36.** Az állóvízi — fordítva. **38.** A túlium vegyjele. **40.** Tova. **41.** Vasútállomás, röv. **42.** Kiejtett mássalhangzó. **43.** Így, úgy — oroszul. **44.** HHÁ. **45.** A túl betűi keverve. **47.** Ideiglenes nyugta. **48.** Az americium vegyjele. **49.** . . . a házban? — ki parancsol? **51.** Újból, angolul (AGAIN). **53.** Az urán és az ittrium vegyjele. **54.** Föld alatt élő állat. **56.** Jónevű. **58.** Vájat, üreg. **59.** Szabály, norma — németül. **61.** Semmikor. **62. Lásd a vízszintes 1. sort.**

FÜGGŐLEGES: **1.** Végig esős évszak. **2.** Dobjuk el! **3.** A rénium vegyjele. **4.** Gázlómadár. **5.** Ázsiai ország. **6.** Élőlény megjelenési formája. **7.** Társa. rövidítés cégnevekben. **8.** Névelő. **9.** Kikötőváros az NSZK-ban. **10.** Eső. angolul (RAIN). **11.** Sir betűi keverve. **12.** A tüzi egynemű hangzói. **13.** Város Olaszországban. **17. Lásd a vízszintes 1. sort.** **19.** Az elesel egynemű hangzói. **21.** Fegyelmező. **23.** Társastánc. **25.** Becézett női név. **27.** . . . lika — többhajós templom. **30. Lásd a vízszintes 1. sort.** **32. Lásd a vízszintes 1. sort.** **33.** A tantál vegyjele. **35.** Gyorsan elmond. **37.** Tied a választás joga! **39.** Anya. **42.** Egészen, franciául (TOUT). **44.** Reménykedne. **46.** Athéni . . . — Shakespeare-színmű. **49.** Tüzelőanyag. **50.** A kenu betűi keverve. **51.** Gyümölcs. **52.** Nagyon ritkán (ék. csere). **55.** Hogyan? — oroszul. **56.** ERH. **57.** A nyaralás egy része! **60.** Fém.

Beküldendő a vízszintes 1., a függőleges 32., 30., 17. és a vízszintes 62. sor (egybefüggően), valamint a négy képrejtvény megfejtése, október 30-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1059. Jelige: „Hűtőgépgyár".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

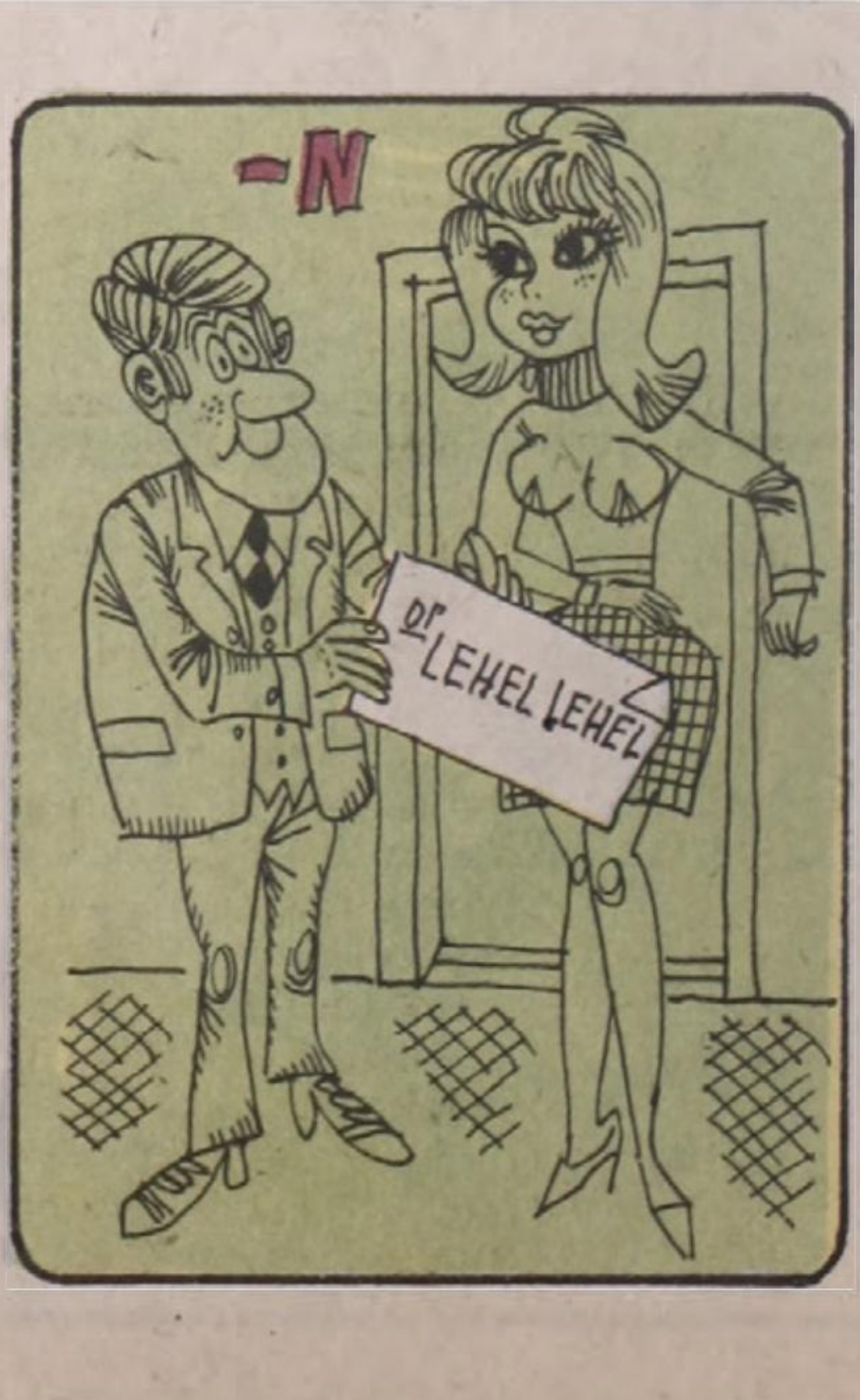

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: a Ki kicsoda a magyar színművészetben című könyvet és a Kenguru című film zenéjét tartalmazó hanglemezt; — Kottákat, albumokat az 1930—1960-as évek slágereivel, könnyűzenéjével; — Matyó kézimunkakönyvet; — Egy 100 cm hosszú, 50 cm széles és 50 cm magas kalitkát; — WERRA típusú fényképezőgéphez nagylátószögű objektívet.

Kínálnak: Az IPM különféle számait 1979 és 1985 között; — Képregényeket; — Három nagy Matchbox autópályát (liftes, átfordulós és versenypálya alakúak), összesen 15 méter, esetleg 8—10 autóval; — Egy vadonatúj, valódi keményfa, rusztikus dohányzóasztalt és egy 95x52 cm-es, asztallapnak előkészített füstszínű üveglapot; — „Ajándékba gyermekotthon vagy óvoda részére, kisunokám nagyon jó állapotban megmaradt kisgyermekkori meséskönyveit (kb. 20 db); — Egy NDK gyártmányú, fehér, panorámás és egy olasz gyártmányú, sötétkék, kétrészes babakocsit.

Cserélnek: Fehér, zománcozott ülőkádat ingaórára, basszusgitárra vagy szaxofonra; — „Zsuzsi" kézikötőgépet sport gyerekkocsira; — A Nagyasszonyunk című folyóirat 1921—31. évi példányait, bekötve, Bálint Ágnes Cimborák című mesekönyvéért; — A Magyarország története I—II. kötetet, a Magyar Irodalmi Lexikont A—K-ig, 2 db bélyegalbumot, bélyegekkel, 1 db „tükörszoft" pingpongütőt, legalább 10 W-os hangfalért vagy mikrofonért vagy TDK normál kazettákért vagy fekete, illetve fehér bőrnyakkendőért; — Használt, de jó állapotban levő gyermekheverőket, piros-fehér ifjúsági bútor szekrénysorát homokórákért; — Akváriumot vagy ajándékutalványt, kétszemélyes (azaz iker) ülő gyermekkocsiért; — Urbán Ernő kilenc kötetét hegesztés tárgyú szakkönyvekért; — Körülbelül 200 darab, a két világháború közötti időszakból származó, főleg erdélyi és felvidéki képes levelezőlapot, 2 üveg „Denim" arcszeszért és egy használt férfi esernyőért; — Erdős—Surányi: Válogatott fejezetek a számelméletből illetve Turán Pál: Az analízis egy új módszeréről, című művét, esetleg más matematikai tárgyú könyveket Natanszon: Kontsruktív függvénytan című munkájáért; — „Polaroid Land Camera 1000" típusú fényképezőgépet valamilyen videojátékért vagy más elektronikus szerkezetért. — „Elcserélném magányom gondjait gyengéd szeretetre, biztonságra, melyből 2 éves kisfiamnak is jutna. Adok: 28 évemet, finom ebédeket, vidámságot, szerelmet. Talán valaki éppen ezt az ajánlatot várta. Nem fog csalódni."

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, 9 és 15 óra között, a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

ZÖLD SAROK

SZERVEZÉS, Ó!

Szeptember elején Budaörsön, a Ságvári Endre út és a Naphegy utca kereszteződésében az Elektromos Művek kábelt fektetett le, ott, ahol két hónappal azelőtt nagysokára végre murvával szórták le az utat, mivel nagy sár volt. Felvonultak a gépek, kiásták az árkot szokás szerint, de vissza már az eredeti állapotába nem tették, úgyhogy ezáltal a gyalogos közlekedés esős időben lehetetlenné vált. Sajnos volt is benne részünk, mert már szeptember 4-én és 6-án is esett az eső. Gyerekek és nagyobb számban idősek járnak arra, és 6-án el is csúszott egy öreg néni. A Naphegy utcában a temető melletti járdán pedig akkora gaz és bozót van, hogy csak üggyel-bajjal lehet gyalogszerrel közlekedni.

Naphegy utcai lakók

TÜCSÖK és BOGÁR

Mitterrand elnök éppen ennek az eltökéltségnek manifesztúlására utazik a szigetre, hogy — hivatalos magyarázat szerint —

Érdekes lenne megtudni: hogyan manifesztálja.

(A Petőfi Népe című lapban találta dr. Sz. I., kecskeméti olvasónk)

Bugyiban elmaradt a meglepetés

Miért, mire számítottak?

(A Képes Sportban találta dr. Gászner Tibor)

Willy Brandt az NSZK-ban

Otthonülő?

(A Dunántúli Naplóból ollózta Füzes Gyula, pécsi olvasónk)

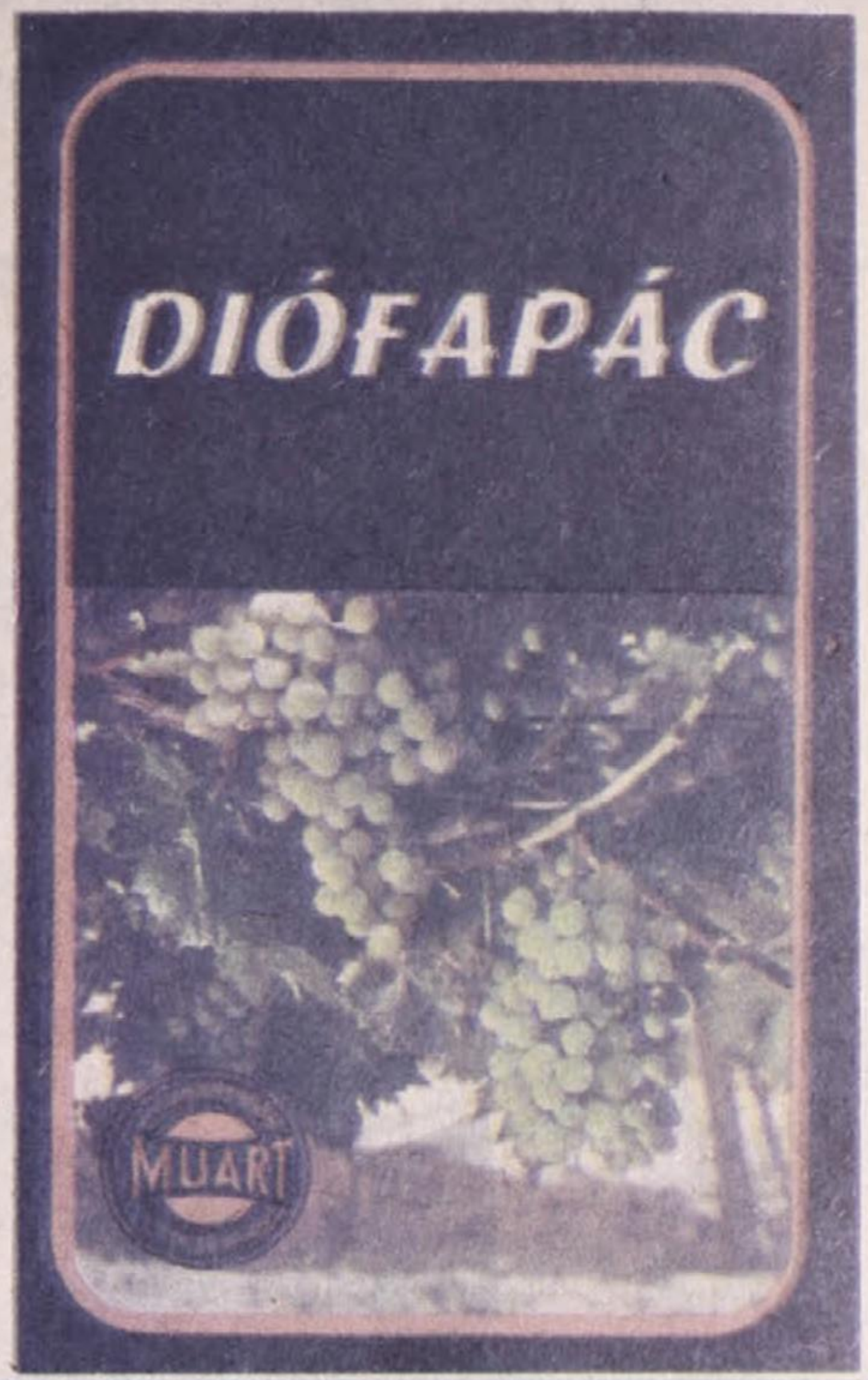

Értjük: a szőlősgazda is kerülhet pácba!

(Beküldte Páris Zoltán)

a kissé széthúzó magyar öttusának jobban össze kellene fogni, és az egyesületi érdeket az országos fölé helyezni.

Jó tipp!

(A Népsportban lelte Csanádi Lajos, szegedi olvasónk)

Sárkányölő

Szines, szinkronizált amerikai kalandos mesefilm
Felemelt helyár 2. 14 éven aluliaknak nem ajánlott!

A mese nem ismer korhatárokat?

(A hajdúböszörményi moziműsorban észlelte Bodnár Ágnes)

KAMASZ KLUB

A kamaszkor az emberélet legígéretesebb szakasza. Ekkor még (majdnem) minden lehetséges. Klubunk felvesz 13—15 éves fiatalokat! Kizárólag fiúk vagy lányok jelentkezhetnek.

A többi maradjon magának!

(A csepeli műsorfüzetben találta Füzesi István)

lamint gyermekcipőt. A külföldre utazók külön engedély nélkül — 100 forintnál nem nagyobb címletekben — 400 forintot, valamint szemé-

Ezt egyszer sikerült kijátszanunk. Kétszáz forintos címletekben vittük ki a négyszázat!

(A HVG-ből nyirta Kelemen László, szegedi olvasónk)

22.05: A hét műtárgya
— Váradi Hédi
22.35: Hírek
22.10: Kelet—Nyugat rockrandevú

Tényleg szép!

(A Magyar Hírlapban találta Kanus Marietta salgótarjáni olvasónk)

JAVASLAT

Egy ismerős asszonyt nemrég, egy pénteki napon engedtek el a kórházból — nem nevezem meg, hogy melyikből, mert úgy gondolom, hogy ez a hiba mindenütt megvan —, azzal, hogy a körzeti orvos felírja a szükséges gyógyszert. Ez természetesen hétfőn meg is történt. Csakhogy akkor, pénteken, az asszony olyan rosszul lett, hogy az egész ház izgalomban volt miatta. Kérdem, nem lehetne olyan központi intézkedést hozni, hogy a pénteken távozó beteget hétfőig ellássák a szükséges gyógyszerrel?

Szalay Dénesné
nyugdíjas tanár
Budapest

CSERE

című rejtvényünk megfejtése:

— Amit egyik nap elraboltam, azt másnap mindig ki kellett cserélni.

200—200 forintot nyert:

Ádám Zoltán, Aszód, Arany J. u. 6., 2170
Pásztor Sándorné, Budapest, Feldebrő u. 28., 1163
Kelemen Júlianna, Túrkeve, Petőfi tér 8., 5420

A nyereményeket postán küldjük el.

VÁLASZTÉK

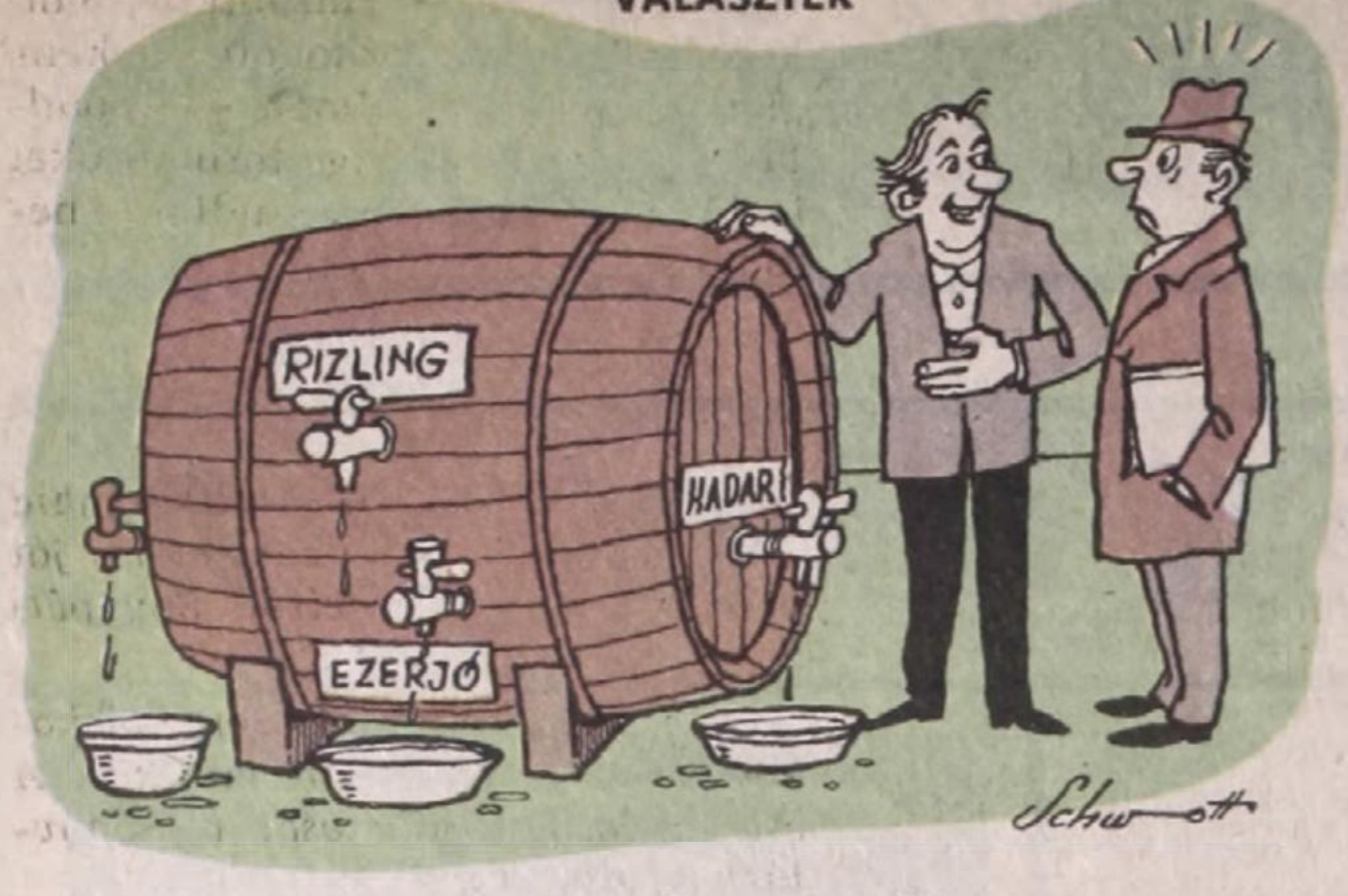
RIZLING
HADAR
EZERJÓ
Schwott

– Melyikből parancsol?

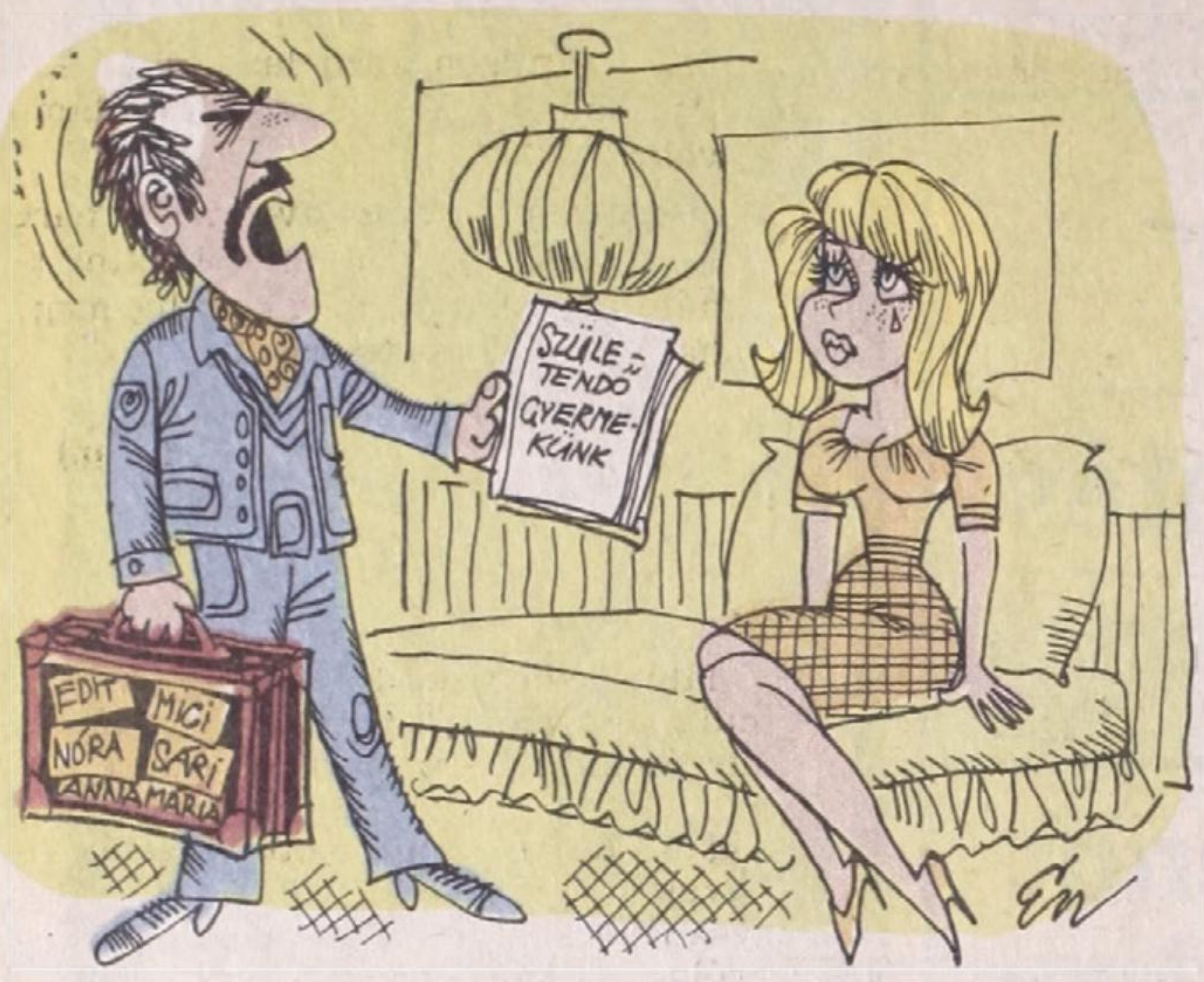
SZÜLETENDŐ GYERMEKÜNK
EDIT
MICI
NÓRA
SÁRI
ANNAMÁRIA

– Vége a próbaházasságunknak, de azért én gondoltam a jövődre.

Ne szíveskedjenek!

A Népszabadságban a „Közlemények” rovatban olvastam azt az értesítést, amelyet most kivonatosan ismertetnék Önökkel is.

„Közöljük a vásárlókkal, hogy az alábbi kiskereskedelmi egységekben (csaknem tucatnyi üzletről van szó — a szerk.) *1985. május 15-ét követően vásárolt Junoszty BC—2 típusú televíziók eladás előtti életvédelmi átalakítása esetenként hiányosan történt. Kérjük az érintett vásárlókat, készülékükkel a területileg illetékes RAMOVILL Szervizt felkeresni szíveskedjenek a készülék vizsgálata, illetve az átalakítás befejezése céljából.”*

Márpedig én azt mondom, tisztelt, és újfent átejtett kedves vásárló, hogy ne szíveskedjen! Mert nincs itt másról szó, mint hogy valaki, vagy valakik megint trehány munkát végeztek, ami ráadásul életveszéllyel is jár. Hogy kire nézve, az nem derül ki, de az említett, és május 15-e után vásárolt készülékek tulajdonosainak jó esélyük van arra, hogy ne a guta üsse meg őket, hanem az áram.

Persze, azért a guta is kerülgetheti valamennyiüket, hiszen ők egyszer már kifizették a portéka árát, most pedig kapják a hónuk alá, aztán nyomás a boltba, ami jó esetben csak néhány buszmegállónyira, rosszabb esetben akár száz kilométerre is lehet lakásuktól. Vegyenek ki szabad napot, csúsztassanak, utazzanak, cipekedjenek, pusztán azért, mert némely munkaerő se nem munka, se nem erő. És akkor még nem biztos, hogy szóba is állnak velük, hiszen hivatkozhatnak arra, hogy az illetékes szakember épp most ment katonának, aztán arra is, hogy a szükséges alkatrész nászúton van, arra is, hogy zárás előtt nyolc órával már nem foglalkoznak ilyesmivel, de megeshet, hogy minden magyarázat nélkül simán kirúgják őket.

A közleményben a trehányokat foglalkoztató cég nem nevezi meg magát, csupán az üzleteket jelöli meg, ahová befáradhat a póruljárt és permanensen életveszélyben levő vásárló. A cég illetékesei nyugodtan és veszélyérzet nélkül ülnek ama bizonyos testrészükön, s az eszükbe sem jut, hogy tán nekik illene a vevőket felkeresni. Már csak azért is, mert sok helyen még egy kétszázvalahány forintos zsebrádió esetében is felírják az ember lakcímét, s katonakönyvének számát kivéve az összes adatát. De ha ilyen adatuk nincs, inkább adjanak meg egy címet, ahová az átejtett emberek megírhatják, hol laknak, s mikor kegyeskednek fogadni a szerviz embereit. És akkor elindulna egy autó a szakemberekkel, s vagy a helyszínen megcsinálnák, vagy a műhelybe vinnék a készüléket. Valahogy így kellene, s nem csupán az illem kedvéért.

Kedves, életveszélyben levő rászedettek! Kérem Önöket, hogy ne tegyenek eleget a névtelen cég kérésének, s teremtsünk egyszer végre már mi is precedenst! Addig inkább ne nézzenek tévét (sokat nem vesztenek), de ne hajtsanak térdet néhány trehány miatt! Talán egyszer mi, a szolgáltatóknak kiszolgáltatottak is győzhetünk! És akkor aztán következhet a posta a fellebbezhetetlen számláival, süket telefonjaival, a vendéglátóipar a szalmonelláival és némely halvérű alkalmazottjával, a gázosok, a vizesek, a boltosok, a foltosok, vagyis közülük mindazok, akik ma még mások életének veszélyeztetésével is ragaszkodnak a bürokráciához vagy a trehány munkához.

Drága Rászedettjeim! Még egyszer kérem Önöket, ne szíveskedjenek!!!

Vezda János

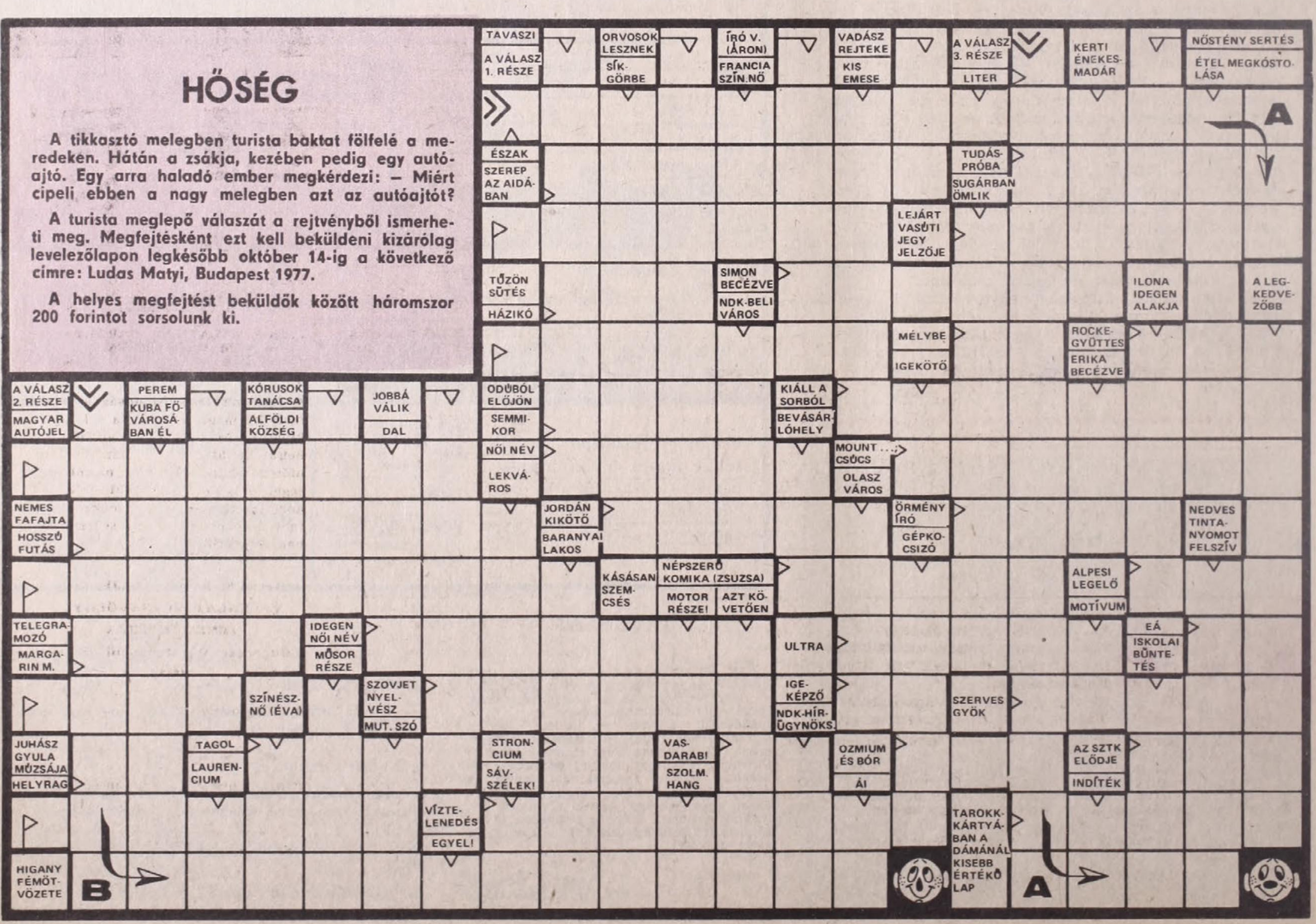

HŐSÉG

A tikkasztó melegben turista baktat fölfelé a meredeken. Hátán a zsákja, kezében pedig egy autóajtó. Egy arra haladó ember megkérdezi: – Miért cipeli ebben a nagy melegben azt az autóajtót?

A turista meglepő válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

TAVASZI
A VÁLASZ 1. RÉSZE
ORVOSOK LESZNEK
SÍKGÖRBE
ÍRÓ V. (ÁRON)
FRANCIA SZÍN.NŐ
VADÁSZ REJTEKE
KIS EMESE
A VÁLASZ 3. RÉSZE
LITER
KERTI ÉNEKESMADÁR
NŐSTÉNY SERTÉS
ÉTEL MEGKÓSTOLÁSA
A
ÉSZAK
SZEREP AZ AIDÁBAN
TUDÁSPRÓBA
SUGÁRBAN ÖMLIK
LEJÁRT VASÚTI JEGY JELZŐJE
TŰZÖN SÜTÉS
HÁZIKÓ
SIMON BECÉZVE
NDK-BELI VÁROS
ILONA IDEGEN ALAKJA
A LEGKEDVEZŐBB
MÉLYBE
IGEKÖTŐ
ROCKEGYÜTTES
ERIKA BECÉZVE
A VÁLASZ 2. RÉSZE
MAGYAR AUTÓJEL
PEREM
KUBA FŐVÁROSÁBAN ÉL
KÓRUSOK TANÁCSA
ALFÖLDI KÖZSÉG
JOBBÁ VÁLIK
DAL
ODÚBÓL ELŐJÖN
SEMMIKOR
NŐI NÉV
LEKVÁROS
KIÁLL A SORBÓL
BEVÁSÁRLÓHELY
MOUNT ...; CSÚCS
OLASZ VÁROS
NEMES FAFAJTA
HOSSZÚ FUTÁS
JORDÁN KIKÖTŐ
BARANYAI LAKOS
ÖRMÉNY ÍRÓ
GÉPKOCSIZÓ
NEDVES TINTANYOMOT FELSZÍV
KÁSÁSAN SZEMCSÉS
NÉPSZERŰ KOMIKA (ZSUZSA)
MOTOR RÉSZE!
AZT KÖVETŐEN
ALPESI LEGELŐ
MOTÍVUM
TELEGRAMOZÓ
MARGARIN M.
IDEGEN NŐI NÉV
MŰSOR RÉSZE
ULTRA
EÁ
ISKOLAI BÜNTETÉS
SZÍNÉSZNŐ (ÉVA)
SZOVJET NYELVÉSZ
MUT. SZÓ
IGEKÉPZŐ
NDK-HÍRÜGYNÖKS.
SZERVES GYÖK
JUHÁSZ GYULA MÚZSÁJA
HELYRAG
TAGOL
LAURENCIUM
STRONCIUM
SÁVSZÉLEK!
VASDARAB!
SZOLM. HANG
OZMIUM ÉS BÓR
ÁI
AZ SZTK ELŐDJE
INDÍTÉK
VÍZTELENEDÉS
EGYEL!
TAROKKKÁRTYÁBAN A DÁMÁNÁL KISEBB ÉRTÉKŰ LAP
HIGANY FÉMÖTVÖZETE
B
A

IMPORT HUMOR

Henry Büttner rajzai
a berlini Eulenspiegelből

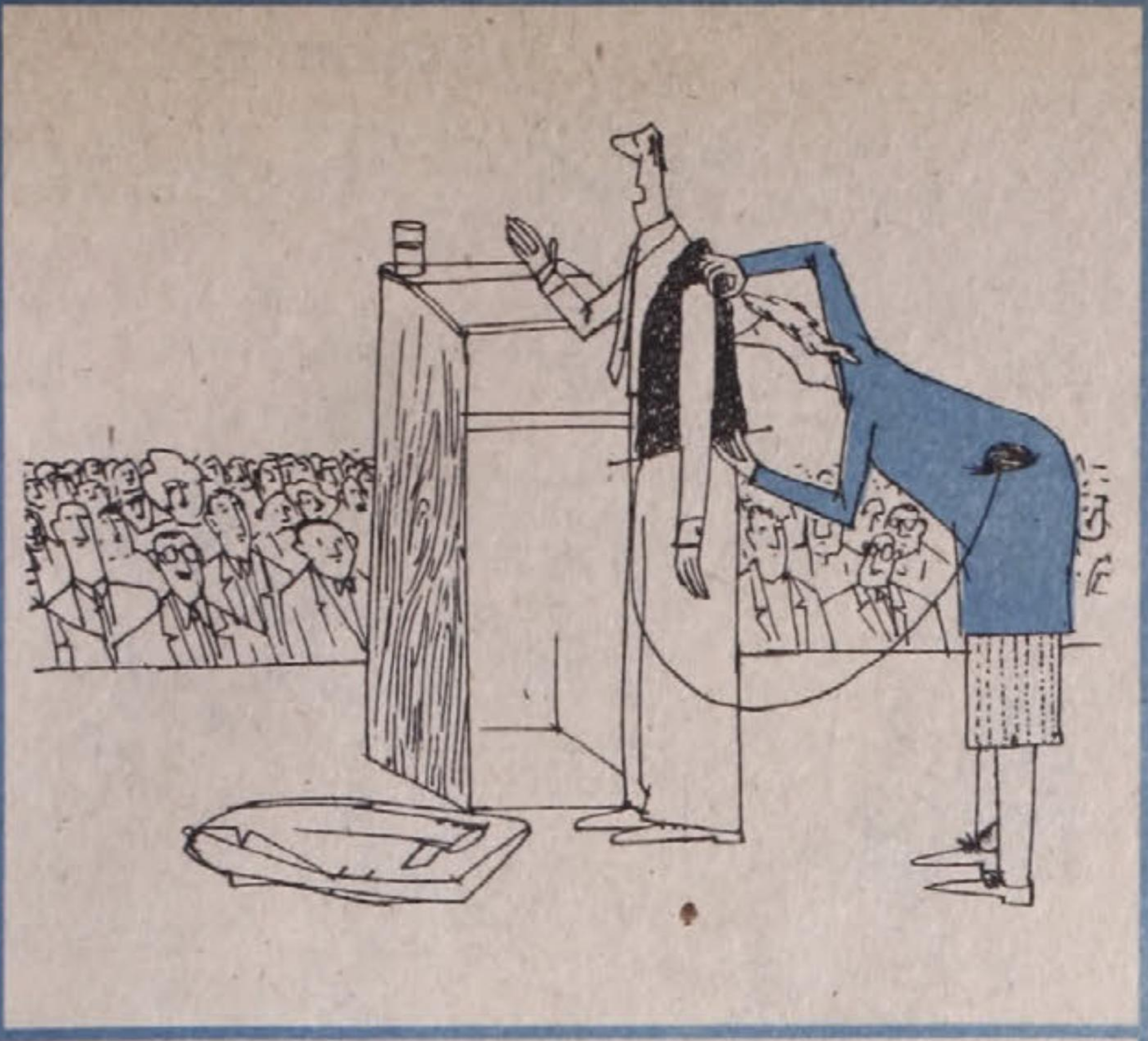

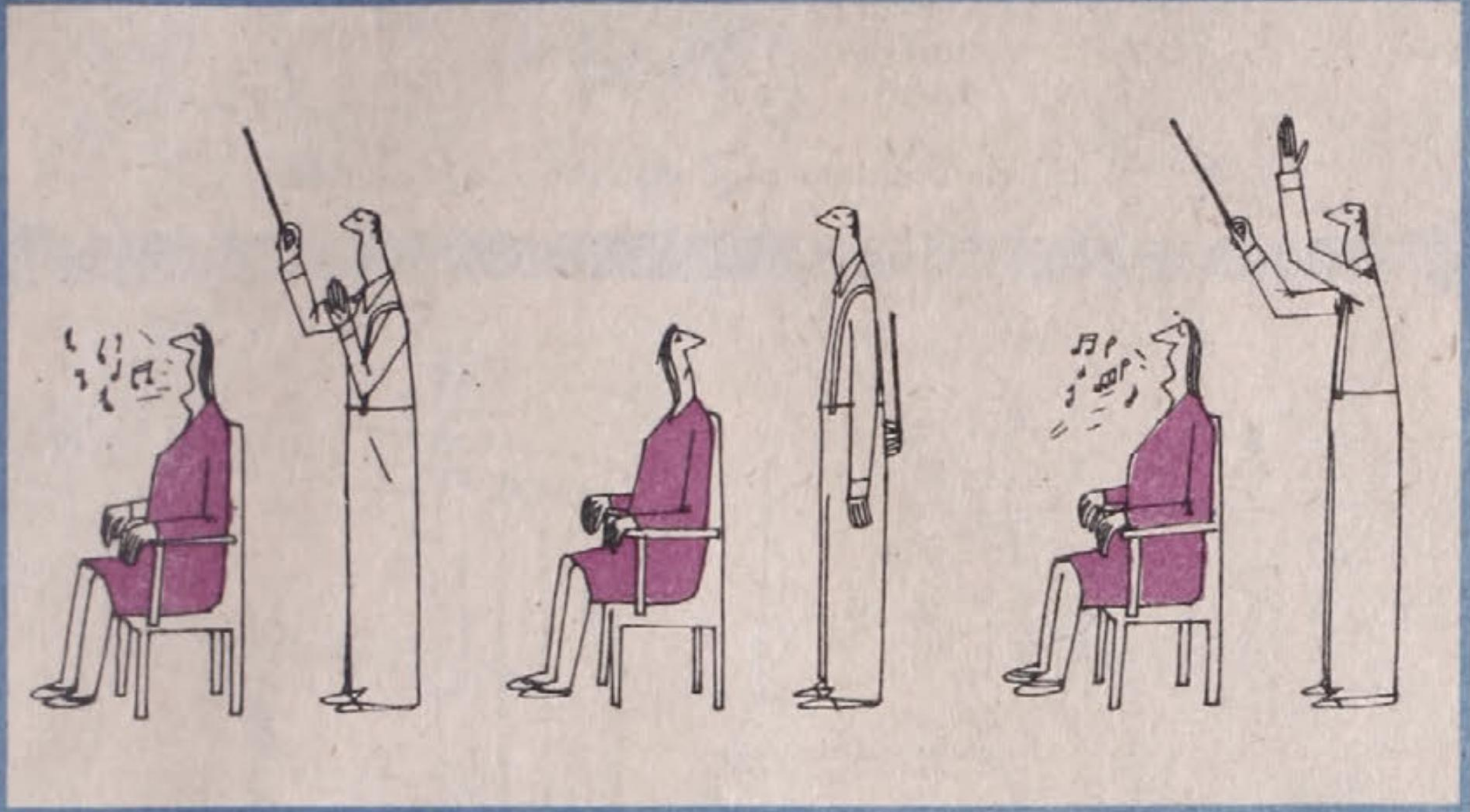

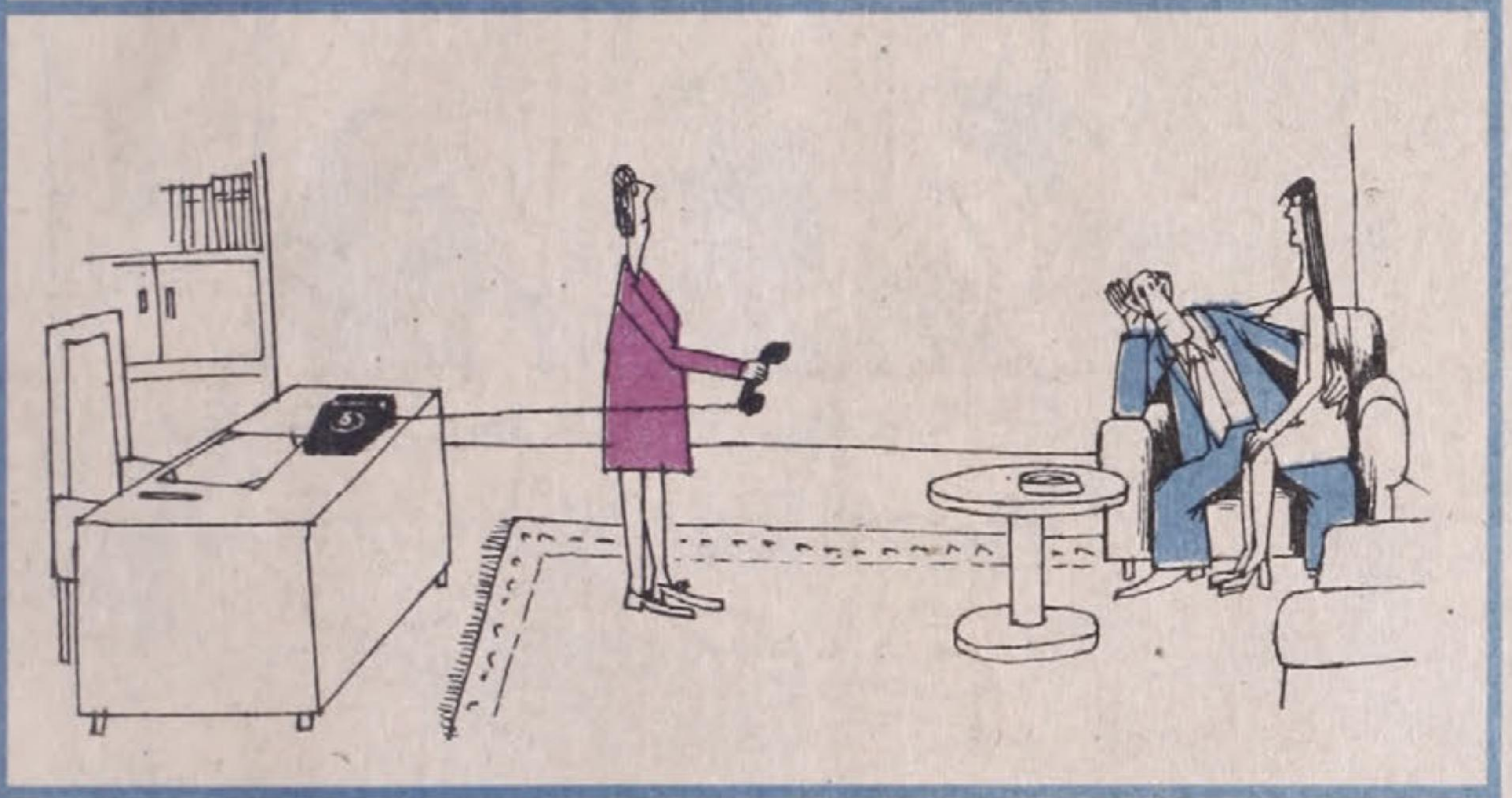

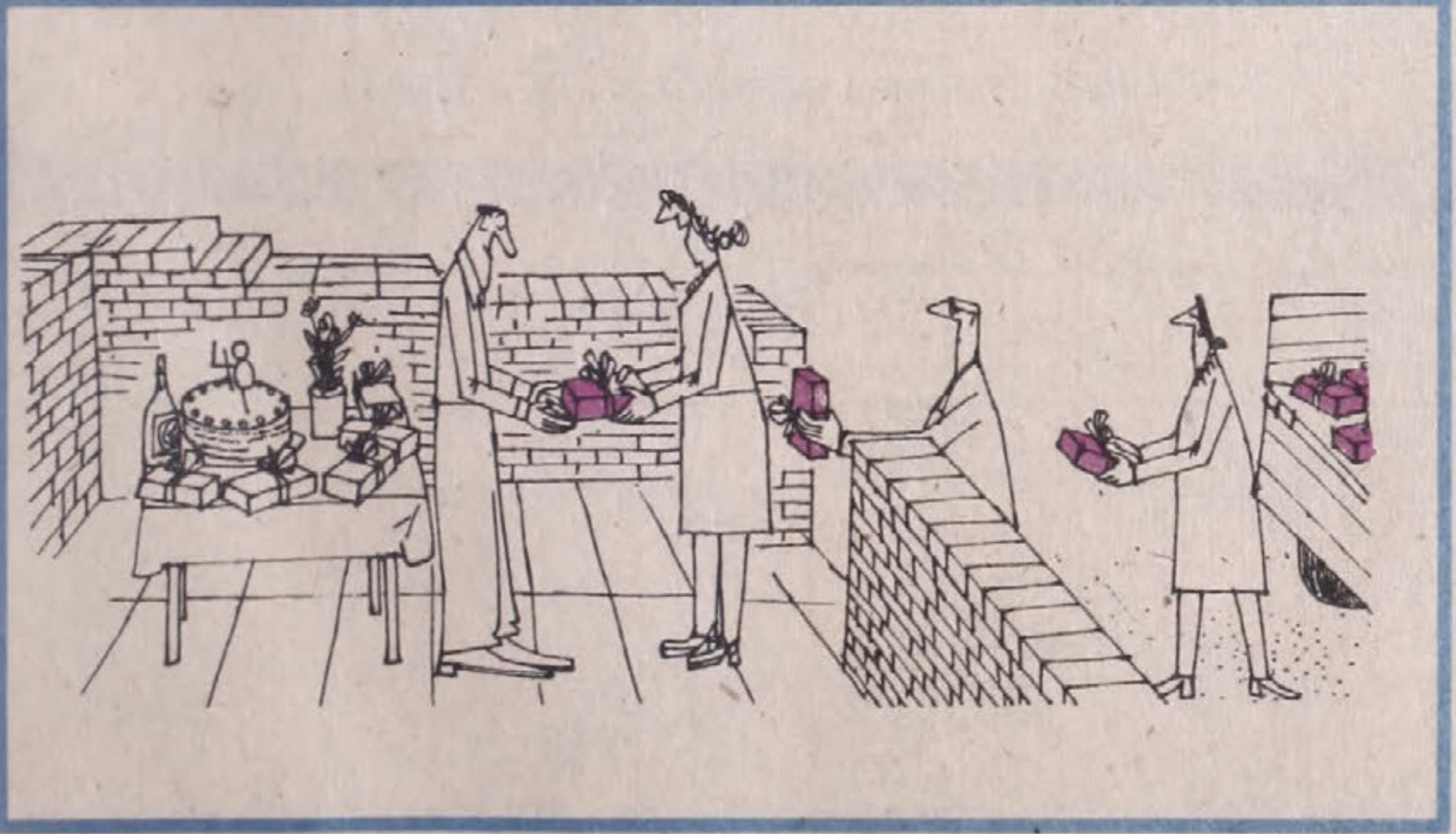

TRIBÜN

Billy Martin, a Yankees menedzsere ámuldozva mesélte:

— Legutóbb cserét határoztam el. Odamentem a pálya szélére és lehívtam Joe Cowleyt. A fiú sugárzó arccal futott le a játéktérről és odaszólt nekem: „Mester, mostanáig ez volt a legjobb húzása". Ilyet még életemben nem láttam.

●

Sok játékos marcona bajuszt növeszt, hogy ellenfeleiben tiszteletet keltsen. Lisa Isikava nő létére ezt nem teheti, de szintén megvan a maga fegyvere. A legszikrázóbb összecsapások előtt az ellenfél szemébe nevet.

— Valósággal megbénulnak a meglepetéstől — magyarázza.

És nevet.

●

Jim Valvano a North Carolina egyetem edzője nem rajong vetélytársáért, Rollie Massiminoért, a Villanova mesteréért.

— Együtt voltunk az olasz portyán — meséli. — Hazautazás előtt keservesen panaszkodott nekem. „Ez egy ócska szálloda — mondta —, olyan vastag törölközőket tartanak, hogy alig tudtam becsukni a bőröndömet."

●

Pat Williams, a Philadelphia Egyetem edzője sem képes jót mondani az ellenfeleiről. Egy példa:

— A New York-i Állami Főiskolán óriási botrány volt múltkor. A csapat három játékosát a könyvtárban találták.

●

Ed Whitson kezd lassacskán kilábalni egy hosszú hullámvölgyből.

— Határozottan javul a formám — mondja. — De mielőtt kinyitnám a postámat, még mindig meghallgatom: nem ketyeg-e.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Úgy látom, becsaptál engem, öregem. Mindig azt mondtad, hogy vegetáriánus vagy és most mégis rántott csirkét eszel.

— Az igaz, de én közvetett vegetáriánus vagyok.

— Hogy-hogy?

— Kizárólag növényevő állatokat eszem...

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

A RÓZSAVÖLGYI ZENEMŰBOLT LEMEZÚJDONSÁGAIBÓL

...pld. MAJOR TAMÁS ÉS PSOTA IRÉN — AZT ÍRJA AZ ÚJSÁG... Komlós János: Jenő és Lujza jeleneteiből 100 Ft

...pld. NAGY BANDÓ ANDRÁS — NYÍLT KÁRTYÁKKAL 100 Ft

...pld. TárSASutazás — SAS JÓZSEF 100 Ft

...pld. ALPHA VILLE — FOREVER YOUNG 250 Ft

...pld. BUDAPESTI RAKENDROLL Komár, Zorán, Alfonsó, Judy, Dolly Roll 100 Ft

...pld. BRAVO, PEPITA! — Az 1984-es év slágerei 100 Ft

...pld. FAVORIT '84 — Válogatás a márka 1984. évi sikerszámaiból 100 Ft

...pld. BEST OF BACH J. S. Bach legismertebb művei, szintetizátoron 100 Ft

...pld. BENKŐ DÁNIEL — POP ANTICO 100 Ft

...pld. KORÁL IV. 1975 — 1985. 100 Ft

...pld. MIKI — Coco-Loco, Feketelábú indián, új változatban 70 Ft

...pld. R-GO — Szeretlek is + nem is 100 Ft

...pld. VARGA MIKLÓS — Európa 120 Ft

...pld. VIKIDÁL GYULA ÉNEKEL 120 Ft

...pld. SOLTÉSZ REZSŐ — JÓKEDVŰ VAGYOK! 13+1, a Várj c. dallal 100 Ft

...pld. ZALATNAY SAROLTA — NEM VAGYOK ÉN APÁCA 100 Ft

A felsorolt lemezújdonságok bármelyike megrendelhető a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a rendeléseket érkezésük sorrendjében teljesítjük.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT RÓZSAVÖLGYI
ZENEMŰBOLTJA
Budapest V., Martinelli tér 5.
1052

A megrendelő neve: ....
....
....

Pontos címe (irányítószámmal): ...
....
....
....
....

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-41
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

EMANCIPÁCIÓS GYŐZELEM

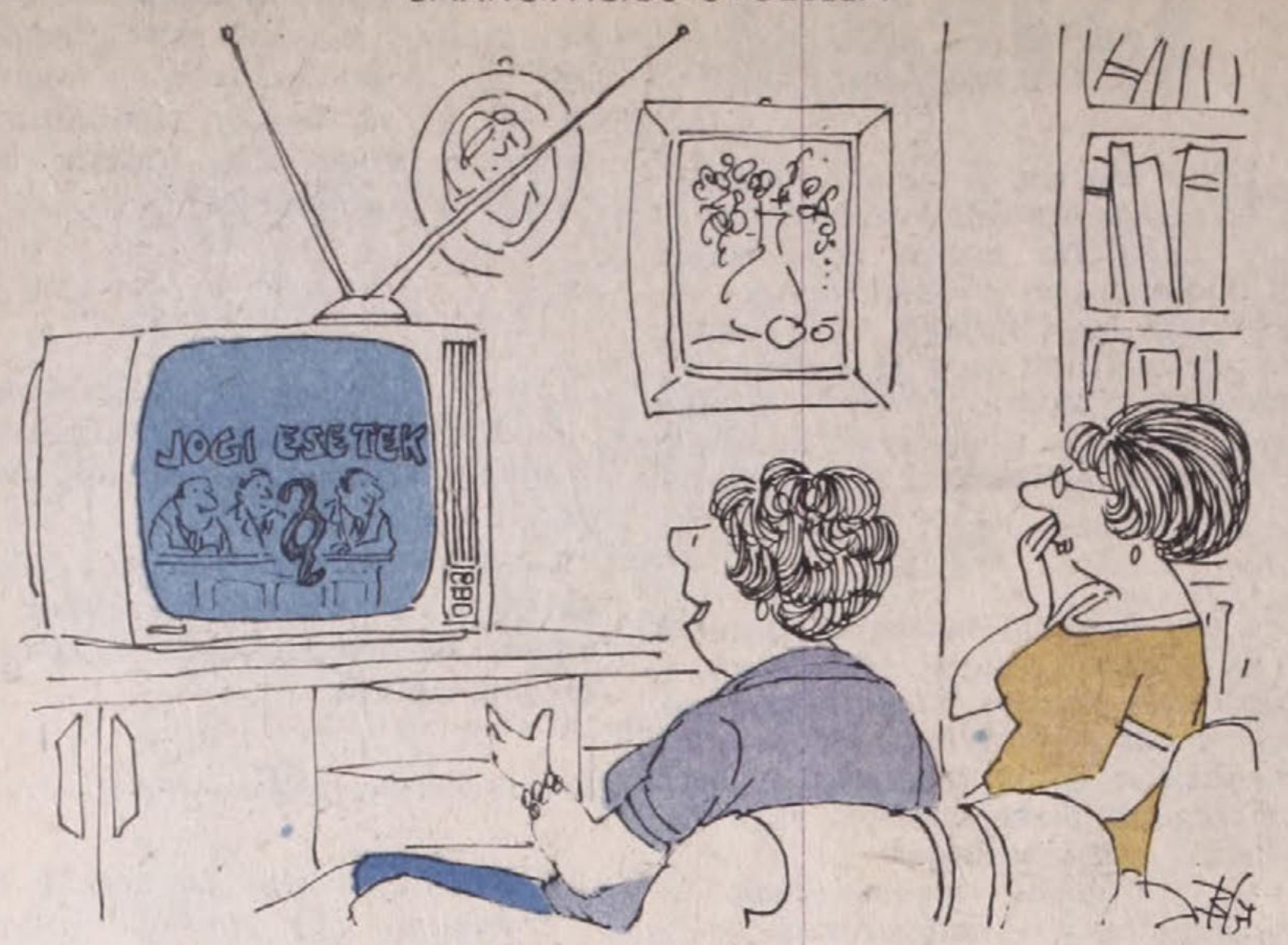
JOGI ESETEK

– Azt a néhány megmaradt férfi jogászt már a tévében mutogatják . . .

BRENNER GYÖRGY:

EZ VAN...

APRÓ ÖRÖMÖK

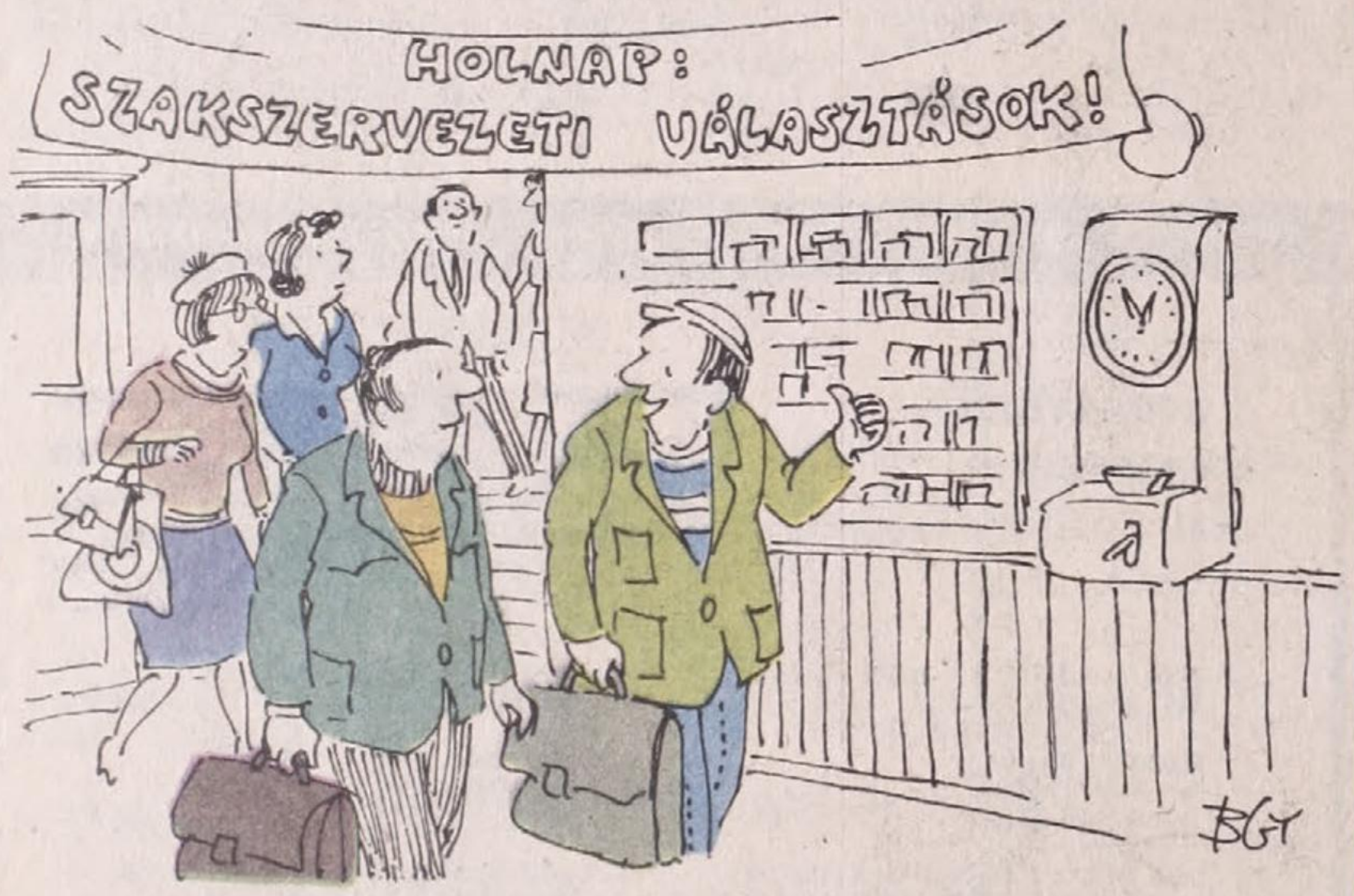
HOLNAP:
SZAKSZERVEZETI VÁLASZTÁSOK!

– Sosem volt ennyi választási lehetőségünk, mint idén!

PUSZTA

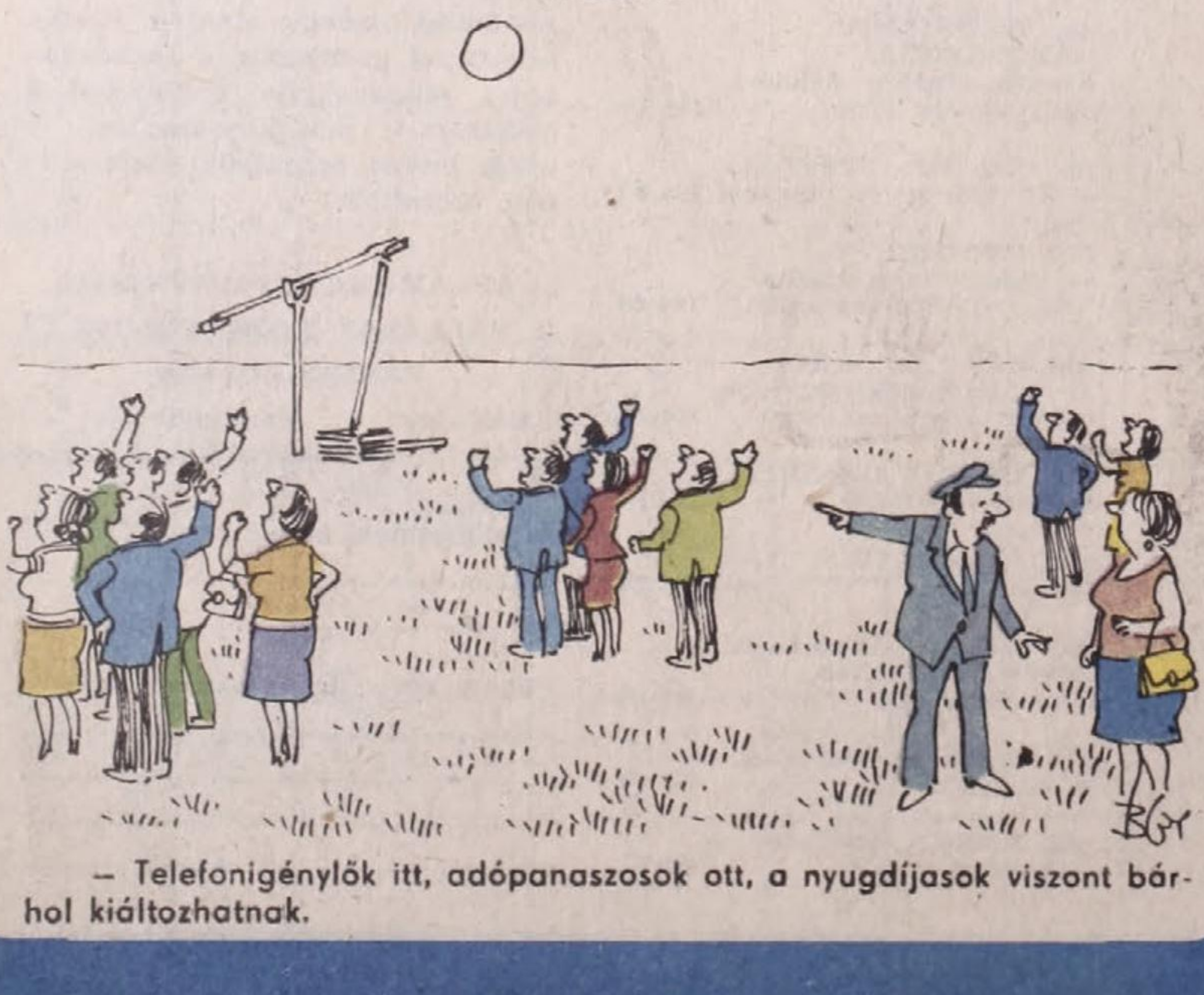

– Telefonigénylők itt, adópanaszosok ott, a nyugdíjasok viszont bárhol kiáltozhatnak.

KÖZELÍTŐ TÉL

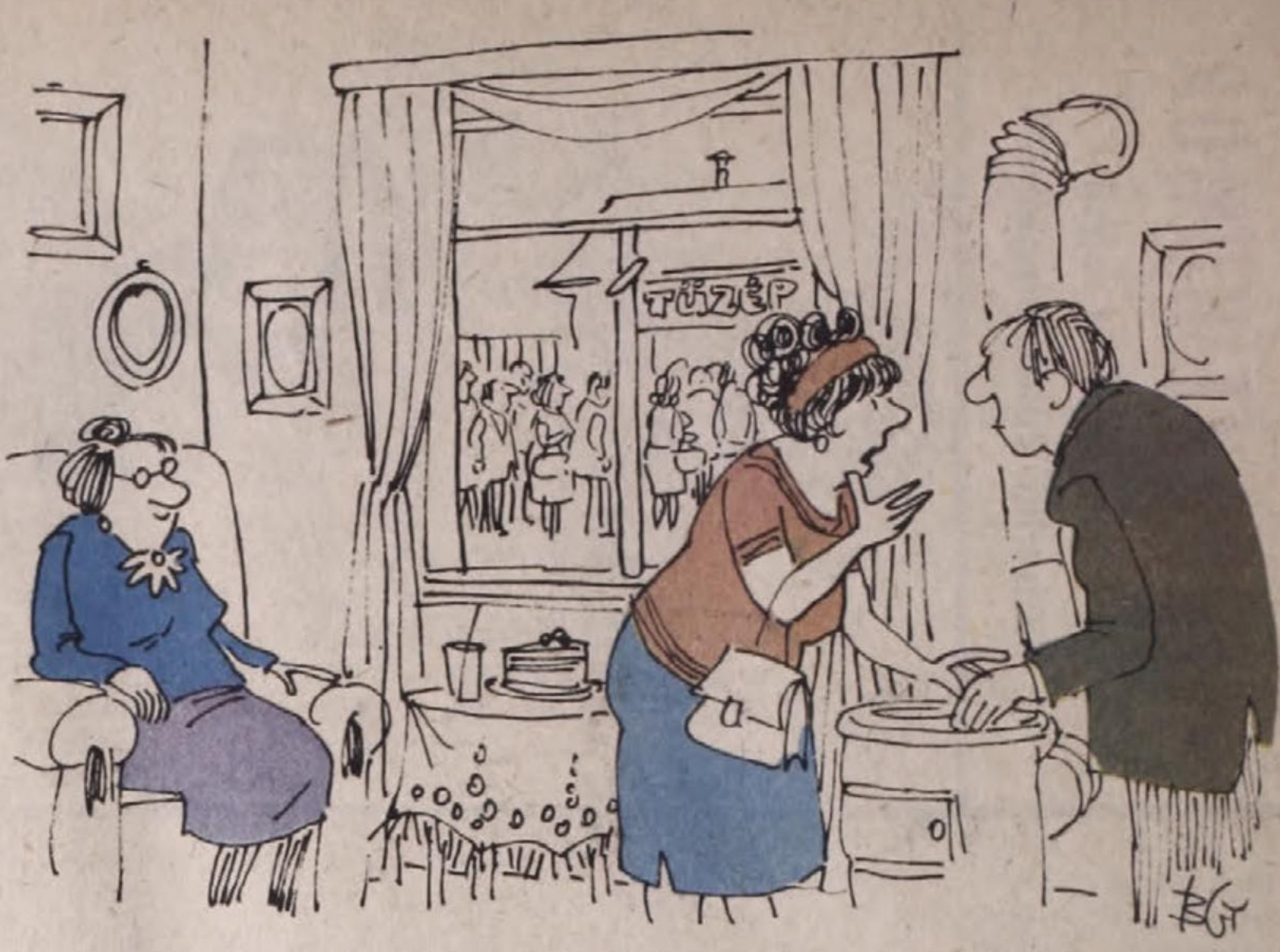

– Mit csináljunk a mamával, öreg már a széncsatához . . .

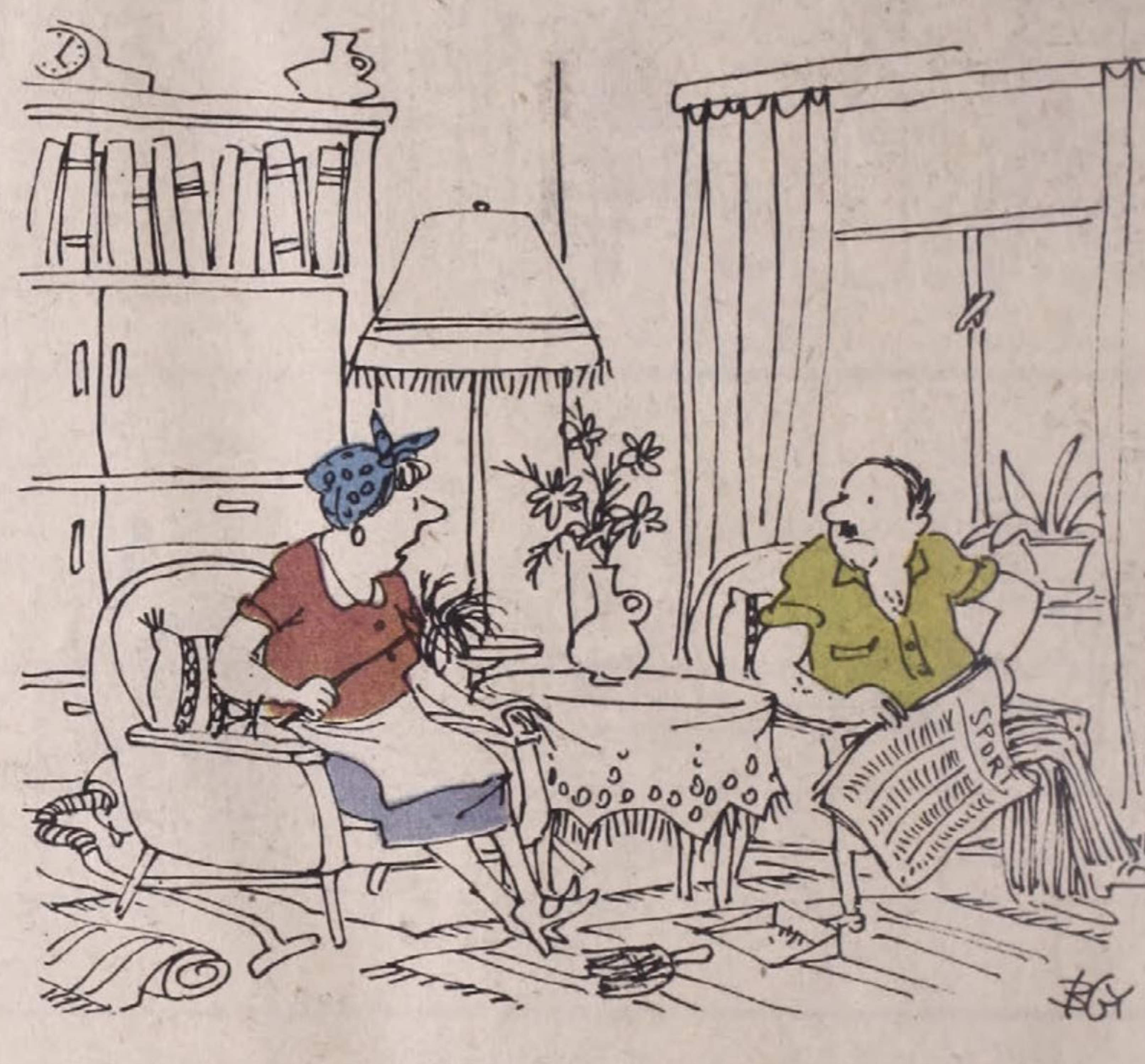

– Nem mesélsz idehaza semmit. A munkaversenyt ki nyerte?

ORVOSAVATÁS

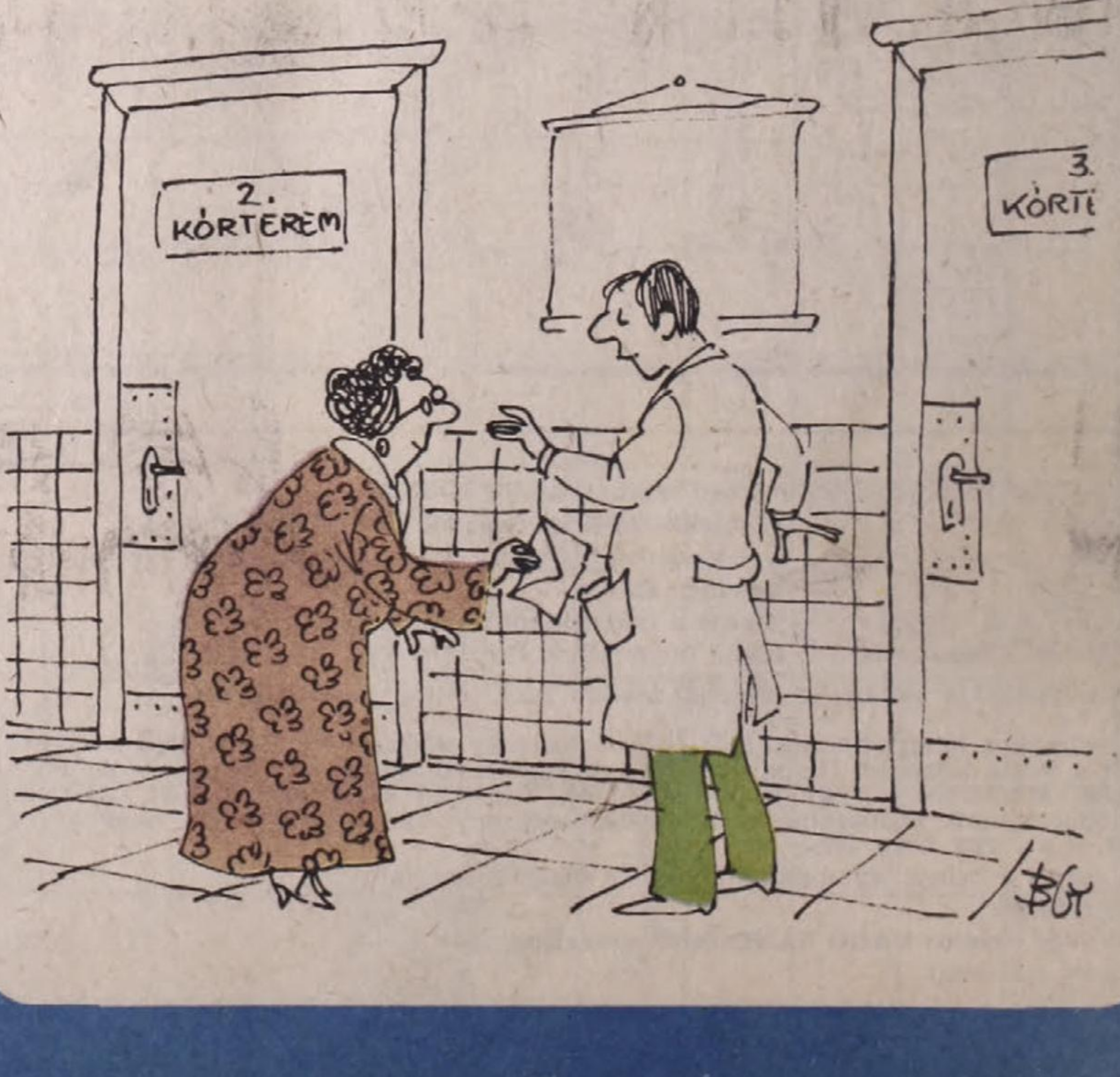
2.
KÓRTEREM
3.
KÓRTE